

התוכן

חלק א': הוראות כלליות

סעיפים		
2—1	פרשנות	פרק א':
11—3	תחולה טריטוריאלית	פרק ב':
24—12	עיקרים באחריות פלילית	פרק ג':
30—25	שותפים לדבר עבירה	פרק ד':
34—31	ניסיונו והסתה	פרק ה':
90—35	דרכי עונישה	פרק ו':
		סימן א': כללי 40—35
		סימן ב': מאסר 51—41
		סימן ג': מאסר על תנאי 52—60
		סימן ד': קנס 61—71
		סימן ה': התחייבות להימנע מעבירה 72—76
		סימן ר': פיצויים והוצאות 77—81
		סימן ז': החזקה במוסד סגור 82—86
		סימן ח': שונות 87—90

חלק ב': עבירות

132—91	בתחון המדינה, ייחסו חז' וסודות רשמיים	פרק ז':
	סימן א': הוראות כלליות 91—96	
	סימן ב': בגידה 97—103	
	סימן ג': פגיעה בכוחות מזוינים 104—110	
	סימן ד': ריגול 111—116	
	סימן ה': סודות רשמיים 117—120	
	סימן ו': פגעה ביחסיו חז' 121—122	
	סימן ז': טורי דין 123—129	
	סימן ח': שונות 130—132	
235—133	פגיעות בטדרי המשטר והחברה	פרק ח':
	סימן א': המודה 133—144	
	סימן ב': התאנדריות אסורתם 145—158	
	סימן ג': הפרעות לשлом האיזור 159—162	
	סימן ד': סכטוכי עבודה 163—164	
	סימן ז': פגיעות במדינה חז' 165—168	
	סימן ו': שוד ים 169	
	סימן ז': פגיעות ברגשי דת ומוסדות 170—174	
	סימן ח': ריבוי נישואין 175—183	

סימן ט': בריונות ותקלות לציבור	184—198
סימן י': זנות וחoubה	199—214
סימן י"א: מטרדים	215—223
סימן י"ב: משחקים אסורים, הగROLות והימוריים	224—235
פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט	
סימן א': שיבוש עשיית משפט	236—267
סימן ב': העלמת עבירות	268—272
סימן ג': תקיפה שוטרים	273—276
סימן ד': עבירות בשירות הציבור וככלפו	277—289
סימן ה': עבירות שוחד	290—297
פרק י': פגיעות בגוף	
סימן א': גרים מות	298—311
סימן ב': הפסקת הריוון	312—321
סימן ג': אחירות לשלום אדם	322—326
סימן ד': סיכון חיים והבריאות	327—344
סימן ה': עבירות נגד המוסר	345—360
סימן ו': עבירות כלפי קטינים ונכים	361—368
סימן ז': פגיעה בחירות	369—377
סימן ח': תקיפה	378—382
פרק י"א: פגיעות ברכוש	
סימן א': גניבה	383—393
סימן ב': עבירות מעין גניבה	394—401
סימן ג': שוד	402—404
סימן ד': פריצה והתרפהות	405—410
סימן ה': נכסים גנובים	411—413
סימן ו': מרמה, שחיטה ועובדק	414—438
סימן ז': הונאה	439—446
סימן ח': הסגת גבול	447—448
סימן ט': היזק	448—460
פרק י"ב: זיהוי כספים ובולטים	
סימן א': שטרים כסף	461—469
סימן ב': מטבעות	470—484
סימן ג': בולים	485—488
פרק י"ג: עבירות קלות	
פרק י"ד: עבירות הבנה וקשר	
פרק ט"ו: הוראות שונות	

תוספת

חלק א': הוראות כללות

פרק א': פרשנות

1. הוראות חלק זה יחולו גם על עבירות שלא לפי חוק זה, והוא כשайн הוראה מפורשת לסתור בחיקוק הקובע את העבירה.

כלליות חלק א'
[א/ג][חכ"ה]

"ביה מגורים" — בנין או מבנה או חלק מהם, שבידי בעליו או תופשו לשם מגורים, לעצמו או למשפחתו או לעובדו, גם אם לעיתים אין גרים בו; ולענין זה יראו כחלק מבית המגורים גם בנין או מבנה הסמוך לו, או חפוש עמו או משמש לצורך מסוימים שלו, ובלבבד שיש קשר ביניהם, בין צמוד ובין דרך גדור ומכוסה המוליך מן האחד לשני; "בעל" ומונחיםיו כיווצא בו, לעניין נכסים — לרבות תאגיד, חבר בני אדם הקשור להיות בעל נכסים, והמדינה;

"דרך ציבורית" — כביש, שוק, ככר, רחוב, גשר ובכל דרך שעוברים בה הרבים כדין; "חזקה" — שליטה של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; בדבר המצוי בידיים או בהזקתם של אחד או כמה בני חברה בידיעתם ובהסכמהם של השאר יראו כמצוי בידיים ובהזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד;

"הליך שיפוטי" — כל הליך לפני בית משפט, בית דין, רשות שיפוטית, ועדת חקירה או אדם המוסמכים להשביע עדים;

"חבלה" — מכאוב, מחלה או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוביים;
"חבלה חמורה" — חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתרמיד בבריאות הנintel או בנוחותו, או המגיעה כדי קבע או כדי פגיעה קבע או פגעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים;

בנמה מואחד זה נקבע בזאת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום כי א' בטינון תשל"ז (ז ביוני 1977) לפי סעיף 16 (א) לפיקוד סורי שלטון ומשפט, תש"ח-1948, והוא בא במקומו:

א. פיקודת החוק הפליל, 1936, למעט סעיף 38, נ"ר הו', 1, ע' 251; 1937, ע' 1939, ע' 151; 1944, ע' 32, 126; 1945, 116, ע' 199; 1946, 1947, 1948, ע' 1; ס"ח תש"י, ע' 287; תש"יא, ע' 248; תש"יב, ע' 127, ע' 144; תש"ג, ע' 47, ע' 51, 52; תש"ו, ע' 71; תש"ז, ע' 44, ע' 88, ע' 178; תש"ט, ע' 145; תש"ך, ע' 54; תשכ"ג, ע' 79; תשכ"ג, ע' 84, ע' 132; תשכ"ד, ע' 46, 55; תשכ"ה, ע' 11, 51, ע' 114, 181, 183; תשכ"ה, ע' 64; תשכ"ח, ע' 194; תשכ"ט, ע' 31; תשל"א, ע' 81, 82; תשל"ב, ע' 28, 138; תשל"ג, ע' 143; תשלה"ה, ע' 78, 122; תשל"ז, ע' 71; הצעות נוסח חדש להוראות אלה של הפלודה פורסמו בגז"ה 27, ע' 546, ובგז"ה 37, ע' 847;

ב. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שותה), תש"יב-1952: ס"ח תש"יב, ע' 126; תש"ז, ע' 88; תשכ"ג, ע' 26; תשכ"ד, ע' 90; תשל"ל, ע' 149; תשל"א, ע' 164;

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים), תש"יב-1952: ס"ח תש"יב, ע' 144;

ד. חוק דיני עונשין (בתחום המדרינה, יתשי חוץ וסודות רשמיים), תש"ז-1957: ס"ח תש"ז, ע' 172; תשכ"ז, ע' 42;

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (ריבוי נישואין), תש"ט-1959: ס"ח תש"ט, ע' 144;

ו. חוק לתיקון דיני העונשין (עלמת עבירות), תש"ט-1959: ס"ח תש"ט, ע' 207 (תש"ך, ע' 24);

ז. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב-1962: ס"ח תשכ"ב, ע' 78; תשל"ג, ע' 146;

תנורות
[ק/א]

"חבלה מטוכנות" — חבלה שיש בה סכנת נפשות;
 "ידיעה", לעניין כל ביטורי המצין ניוף או שימוש — ידיעת טיבו של הדבר המnofק או המשמש;
 "כספי" — לרבות שטר מטבע, ממשך בנקאי, שיק וכל אסמכתה אחרת לחשולם בסוף;
 "לילה" — משעה 18.30 עד שעה 6.30;
 "מקום ציבוררי" — דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורת שיש אותה שעה לציבור וכותר או רשות של גישה אליהם, ללא תנאי או בתנאי של תשולם, וכל בגין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי;
 "ניופק", של דבר — לרבות שימוש או עשייה בו, נסiron של שימוש או עשייה בו, או נסiron להניע אדם להשתמש או לעשות בו או לפעול על פיו;
 "נייר ערך" — לרבות תעודה המעידה על זכות תביעה לנכס;
 "נכס" — חי או דומם היכל למשש נושא לפעולות;

[המשך]

"עובד הציבור" —

- (1) עובד המדינה, לרבות חיל כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו;
 1955;
- (2) עובד רשות מקומית או רשות חינוך מקומית;
- (3) עובד מועצה דתית;
- (4) עובד המוסד לביטוח לאומי;
- (5) עובד בנק ישראל;
- (6) עובד ההסתדרות הציונית העולמית, הסוכנות היהודית לארץ ישראל, קרן קיימת לישראל, קרן היסוד — המגבית המאוחדת לישראל, לרבות חבר מועצה או הנהלה במוסדות אלה;
- (7) עובד לשכת שירות התעforkה;

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה וערشك), תשכ"ג-1963: ס"ח תשכ"ג, עמ' 130; תשיל,
 עמ' 22; תשיל"ג, עמ' 145; תשיל"ה, עמ' 97;

ט. חוק לתיקון דיני העונשין (מחוקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ד-1964: ס"ח תשכ"ד, עמ' 44;
 תשכ"ז, עמ' 143; תשיל"ה, עמ' 222;

י. חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964: ס"ח תשכ"ד, עמ' 78;

יא. חוק דיני עונשין (ודמי עונשה) [גנבה משולב], תשיל-1970: ס"ח תשיל, עמ' 109; תשיל"א, עמ' 122;

יב. חוק דיני עונשין (עבירות חוץ) [גנבה משולב], תשיל"ג-1973: ס"ח תשיל"ג, עמ' 36, עמ' 360; תשיל"ג,
 עמ' 36, עמ' 132;

יג. חוק לתיקון דיני העונשין (פסקת הריוון), תשיל"ז-1977: ס"ח תשיל"ז, עמ' 70.

סעיפים הנוסח זה שנ拟定 בשוללים בצרורך אותן המסמנת את החוק לפי רישימה זו.

מכוח נוסח זה יתמצאו חוקים אלה של הכנסת:

- (1) חוק לתיקון דיני העונשין (ቤיטול עונש מוות על רצח), חש"ז-1954: ס"ח חש"ז, עמ' 74;
- (2) חוק לתיקון דיני העונשין (עובד הציבור), חש"ז-1957: ס"ח חש"ז, עמ' 88; תשיל"ה, עמ' 145.

1 ס"ח תשט"ו, עמ' 171.

(8) עובד מפעל, מוסד, קרן או גוף אחר שהממשלה משתתפת בהנהלתם, לרבות חבר מועצה או הנהלה בגופים אלה;

(9) בורר;

(10) נושא משרה או תפקיד על פי היקוק, בין במינוי, בין בחירה ובין בהסכם, אף אם איןנו אחד מעובדי הציבור המינויים בפסקאות (1) עד (9);

(11) דירקטור מטעם המדינה בחברה ממשלתית, בחברה בת משלתית או בחברה ציבורית, כמשמעותו בחוק החברות הממשלתיות, תשכ"ה-1975², וכן עובד של חברת כאמור או אדם המועסק בשירותה;

[חשייה]

"פומבי", לעניין מעשה —

(1) מקום ציבוררי, כאשר אדם יכול לראות את המעשה מכל מקום שהוא;

(2) מקום שאינו ציבוררי, ובלבד שאדם המצוי במקום ציבוררי יכול לראות את המעשה;

"פצע" — חתק או דקירה המבתרים או בוקעים כל קром היוצני של הגוף, ולענין זה קром היוצני הוא כל קром שאפשר לנגן בו בלי לכתר או לבקו על קром;

"פרטום" — כתוב או דבר דפוס וכל מוצג חזותי שלפי צורתו, תבניתו או כל בחינה אחרת הוא עשוי להעלות מילים או רעיונות, בין שבמהותו הוא דומה לכתב או לדבר דפוס ובין שאינו דומה, ולרכות העתק או שעתוק של פרטום;

[1939]

"פרטם" —

(1) בדברים שבצל פה — להשמע מלים בפה או באמצעות מכנים, בהתחלה ציבורית או במקום ציבוררי או באופן שאנשים הנמצאים באותו מקום ציבוררי יכולים לשמעו אותן;

(2) בדברים שבכתב, בכתב, בתמונה, בציולם או בדמות — להפיצו בין כמה אנשים, או להציגם באופן שאנשים באותו מקום ציבוררי יכולים לראותם, או למכוור את הדברים או להציגם למכירה בכל מקום שהוא;

"ציבור" — לרבות כל חלק ממנו העולם להיפגע מהתנהגות שעיליה מדובר בהקשרו של מונח זה.

פרק ב': תחולת טרייטוריאלית

3. סמכות השיפוט של בתי המשפט בישראל לעניין עבירות שתתרע על תחום המדינה ומימי חופה, ולפי חוק — גם מעבר לתחומי האמור; עבירה שנעשתה בתחום השיפוט, ניתן להביא את עשויה לדין ולהענישו כאילו עשויה יכולה בתחום התחום.

מתום השיפוט
[7, 6/א]

4. בתי המשפט בישראל מוסמכים לשפט את מי שעבר בחוץ לארץ עבירה לפי אחד מאלה:

(1) חוק למניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י-1950³;

(2) חוק לעשיית דין בנאצים ובווזרים, אש"י-1950⁴;

עבירות נגד
האנושות
[יב/ב]

² ס"ח תשכ"ה, עמ' 132.

³ ס"ח תש"י, עמ' 137.

⁴ ס"ח תש"י, עמ' 281.

(3) סעיף 169 לחוק זה;

(4) חוק הטיס (ublishות ושיפוט), תשל"א-1971⁵, בסיגים האמורים בו;

(5) פקודת השם המוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973⁶, בסיגים האמורים בה.

5. (א) בתיה המשפט בישראל מוסמכים לשפט דין ישראלי את מי שעשה בחוץ לארץ מעשה שהיה עבירה אילו נעשה בישראל, והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע במדינת ישראל, ב个国家ה, ברכושה, בכלכלה או בקשרי התובורה או התקשרות שלה עם ארצות אחרות. [יב/2]

(ב) בלי לפגוע בכלליו של האמור בסעיף קטן (א), מוסמכים בתיה המשפט בישראל לשפט את מי שעבר בחוין לארץ עבירה לפי אחד מכל:

(1) פרק ז' לחוק זה בסיגים האמורים בו;

(2) חוק הדגל והטמל, תש"ט-1949⁷;

(3) חוק חותם המדינה, תש"י-1949⁸;

(4) סעיפים 133 עד 139 ו-159 לחוק זה;

(5) סעיף 239 לחוק זה כההעבירה נעברה בתצהיר לפי סעיף 15 לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א-1971⁹;

(6) סעיף 8 לחוק הדרכונים, תש"יב-1952¹⁰;

(7) סעיף (2) לחוק הבניה לישראל, תש"יב-1952¹¹;

(8) תיקנה 8 (א) לתקנות השבות, תשט"ז-1956¹²;

(9) חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965¹³;

(10) פרק י"א לחוק הבחירות לכנסת (נוסח משולב), תשכ"ט-1969¹⁴;

(11) סעיפים 236 עד 256 לחוק זה כההעבירה נעברה בהליך לפי סעיף 160 [תשל"ג] לפקודת הספנות (מאים), תשל"ג-1973¹⁵;

(12) פרק שני 3 לחוק הפיקוח על מצרכיהם ושירותיהם, תש"ז-1957¹⁶;

(13) חוק הטיס (בטחון בתעופה האווירית), תשל"ז-1977¹⁷.

6. (א) בתיה המשפט בישראל מוסמכים לשפט אזהר, תושר או עובד הציבור של ישראל שעבר בחוין לארץ אחת העבירות האלה:

(1) עבירה לפי אחד הסעיפים שבסימנים ד' ו-ה' לפרק ט' של חוק זה;

(2) עבירה לפי אחד הסעיפים שבפרקים י"א – למעט סעיפים 401 ו-429 – ו-י"ב או לפי סעיפים 381(2) או 489, הפוגעת בנכסים או בזכויות של המדינה או של גוף או איגוד שפורש בתוספת.

(ב) שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספה, בהוספה שמותיהם של גופים או של איגודים או במחיקת שמותם בלבד.

5 ס"ח תשל"א, עמ' 60.

6 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 27, עמ' 526.

7 ס"ח תש"ט, עמ' 37.

8 ס"ח תש"י, עמ' 15.

9 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 18, עמ' 421.

10 ס"ח תש"יב, עמ' 260.

11 ס"ח תש"יב, עמ' 354.

12 ס"ח תשט"ז, עמ' 820.

13 ס"ח תשכ"ה, עמ' 270.

14 ס"ח תשכ"ט, עמ' 103.

15 ס"ח תשל"ג, עמ' 329.

16 ס"ח תש"ה, עמ' 24; תשל"ז, עמ' 34.

17 ס"ח תשל"ז, עמ' 126.

פגיעה באזרחי
ישראל או
תושביה
[יב/4]

ריבוני נישואין
[יב/5]

נסיין, הסתת וקשר
[יב/6]

סיגרים
[יב/7]

סמכויות שמורות
[יב/8]

7. (א) בתי המשפט בישראל מוסמכים לשופוט לפי דיני ישראל את מי שעשה בחוץ לארץ מעשה שהייתה עבירה איילו בעשה בישראל, והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע בתיו, בגופו, בכליאותו, בחרוותו או ברכושו של אזרח ישראלי או של תושב ישראל.

(ב) געברה העבירה במקום הנחון לשיפוטה של מדינה אחרת – לא יוגש כתוב אישום לפי סעיף זה אלא אם המעשה הוא גם עבירה לפי המשפט החול במקום ביצוע העבירה.

8. בתי המשפט בישראל מוסמכים לשופוט אזרח ישראלי או תושב ישראל ש עבר בחו"ז לארץ עבירה לפי סימן ח' לפרק ח' של חוק זה.

9. בתי המשפט בישראל יהיו מוסמכים לשופוט, בנוסף על השופטים לדין עבירה לפי פרק ד', גם את מי שעשה, לגבי עבירה שבית משפט מסומן לדון בה לפי פרק זה, מעשה מן האמורים בפרקם ה' ודין' להוק זה או בסעיפים 260 עד 262.

10. (א) לא יוגש כתוב אישום בעבירה לפי פרק זה אלא בידי היוזץ המשפטיא לממשלה או בהסתמכוו בכתוב.

(ב) לא יוגש כתוב אישום בעבירה לפי סעיף 7 אלא אם העונש הקבוע לה לפי דיני ישראל הוא מאסר שנה או יותר.

(ג) לא יומדד אדם לדין לפי סעיפים 6 או 8 על מעשה או מחדל שהוועיד עליו לדין בחו"ז לארץ והורשע או זוכה.

(ד) מי שעבר עבירה כאמור בסעיפים 4, 5 או 7, ניתן להעמידו לדין בישראל אף אם עמד כבד לדין בחו"ז לארץ על המעשה או המחדל, אולם אם הורשע אדם בישראל בעבירה כאמור לאחר שהורשע עיליה בחו"ז לארץ, יתחשב בית המשפט בישראל, בקביעת ענשו, בעונש שנשא בחו"ז לארץ.

11. אין האמור בפרק זה גורע מכל סמכות לפי דין אחר לשופוט על עבירות שנערכו בחו"ז לארץ.

אי ידיעת הדין
[א/8]

קטינות
[א/9]

חייבת זכות
בתום לב
[א/10]

כוונה
[א/11], (1), (2)

פרק ג': עיקרים באחריות פלילית

12. אי ידיעת הדין לא תשמש עילה לפטור מאחריות לעבירה, אלא אם נאמר במפורש שידיעת הדין היא אחד מיסודות העבירה.

13. (א) מי שלא מלאו לו תשע שנים אינו בר אחריות פלילית.

(ב) מי שלא מלאו לו שטים עשרה שנים אינו בר אחריות פלילית למעשיו או למחדלו, אלא אם הוכח بشבצת מעשה היה מסוגל לדעת שאסור לו לנוהג כפי שנаг.

14. אין אדם נושא באחריות פלילית לעבירה ברכוש אם נעשה הצעד למיושך זכות שהוא טובע בכנות ובלי כוונה לרמות או לפגוע.

15. (א) אין אדם נושא באחריות פלילית למעשה או למחדל שאירעו שלא מרצונו או למאורע שאירע במקרה, והוא כשאין בהם משום עבירה רשלנות.

(ב) הכוונה להביא בעבירה לחוצאה מסוימת אינה מעלה ואינה מוריידה, אלא אם כוונה זו היא מיסודותיה המפורשיות של העבירה.

16. המגיע לעבירה או לכורונה אינו מעלה ואינו מוריד לעגין האחריות הפלילית, והוא אם אין הוראה אחרת מפורשת.
17. העושה מעשה או מחדל בהנחתה כנה וסבירה, אך מוטעית, בדבר מצב דברים – אינו טועה בעובדה נושא עליהם באחריות גדרלה מושהיה נושא בה אילו היה מצב הדברים לאמיתו כפי שהנחתה, והוא כשאין הוראה אחרת מפורשת או משתמעת.
18. כל אדם הוא בזקמת שפוי וחזקת שהיה שפוי בשעה הנדונה, כל עוד לא הוכח היפכו חוקם שפויות [א/13]
19. אין אדם נושא באחריות פלילית למשהו או למחדלו, אם בשעת מעשה לא היה מסוגל, מלחמת מהלה שפוגעה בשפיו או מלחמת ליקוי בקשרו השכלי, להבין את שהוא עשה או לדעת שאסור לו לנוהג כפי שנוהג.
20. (א) שכורות לא תשמש הגנה לאדם אלא אם מלחמת השכורות לא ידע בשעת מעשה מה הוא עשה או שאסור לו לנוהג כפי שנוהג, ונתקיים בו אחת משתי אלה:
 (1) בא לידי שכורות במעשה זדון או רשלנות של זולתו ושליא בהסתמחו;
 (2) מלחמת השכורות היה אותה שעה במצב של אי שפויות.
 (ב) שכורות תשמש שיקול כשباءים להכריע אם הייתה לנאים כורונה שהיא מיטר דותיה של העבירה.
 (ג) "שכורות", לעניין סעיף זה – לרבות שכורות מסוימים נרקוטיים או מסמי מרפא.
21. מעשה, למעט רצח וUBEIRA כפני המדיינה שענשנה מוות, אדם היה אנו לשותו מלחמת איום שהעלו אותה שעה השש סביר שם לא ייכנע ימות מיד או ייחבל מיד חבלה חמורה – אינה עבירה, ובלבך שלא העמיד עצמו מרצונו במצב שהביאו לידי האונס.
22. ניתן לפטור אדם מאחריות פלילית למשהו או למחדלו אם יש בידו להראות שלא נגע כפי שנוהג אלא כדי למנוע חוצאות שלא ניתן בדרך אחרת ושינוי גורמות חבלה חמורה או פגיעה בגוף, בכבודו או ברכושו, או בגופם או בכבודם של אחרים שהגנתם עליו, או ברכוש שהופך לידי; ובלבך שלא עשה יותר משה צורך סביר לעשות לאוותה מטריה ושהרעיה שגורם איננה בלתי שקופה נגד הרעה שמנע.
23. נושא משרה שיפוטית לא יש באחריות פלילית למשהו ולמחדלו במילוי תפקידו האשיפוטיים, אף אם בכך הריג מתחום סמכותו או גמגע מעשות שהוא עליו לעשותו, והכל כשיין הוראה אחרת מפורשת אהרת.
24. (א) אין אדם נושא באחריות פלילית למשהו או למחדל באחת מלאה:
 (1) בbijoux הדין;
 (2) במצוות לצו של רשות מוסמכת שהוא חייב על פי הדין לצוית לו, זולת אם הצו הוא בעליל שלא דין.
 (ב) השאלה אם צו הוא בעליל שלא דין היא שאלה שבספט.

פרק ד': שותפים לדבר עבירה

25. בפרק זה, "UBEIRA" – למעט חטא.
26. נUBEIRA עבירה, יראו כל אחד מהמנויים להלן למי שהשתתף בbijoux והנושא באחריות לה:
 (1) מי שעשה אחד המעשים או המחדלים שהם מיסודות העבירה;

- (2) מי שעשה מעשה או נמנע מעשות מעשה כדי לאפשר לחברו לעبور את העבירה או לסייע בידו בכך, בין שנכח בשעת עשייתה ובין שלא נכון;
- (3) מי שיעץ או שידל את חברו לעبور את העבירה, בין שנכח בשעת עשייתה ובין שלא נכון;
- (4) מי שסייע את חברו בעבירה על ידי שנכח במקום העבירה כדי להרתיע התגנות, או כדי לאמץ את המבצע בהחלטתו, או כדי להבטיח ביצועה של העבירה.

27. המשדר את חברו לעשות מעשה או מחדל שאילו הוא גופו היה עושה אותם היו נחשבים לו עבירה, יאשם והוא באויה עבירה.

28. שניים או יותר שהברו יחדיו כדי להשיג מטרת בלתי חוקית, ובמהלך השגתה של המטרה נעבירה עבירה שהיא לפי טבעה תוצאה מסתברות של אותו מהלך, יראו כל אחד מהם שנכח בשעת העבירה כאילו הוא עבר אותה.

29. המיעץ לחברו לעبور עבירה, ולאחר מכן עבר הלה עבירה, יראו את הייעוץ כאילו ייעץ לעبور את העבירה שנעבירה בפועל, גם אם גשthetaה שלא בדרך היעוצה, ואפלו אין היא העבירה היעוצה, והכל אם העובדות המהוות את העבירה שנעבירה בפועל הן תוצאה מסת-ברת של קיומם העצמה.

30. שידל אדם את חברו או ייעץ לו לעبور עבירה, ובטרם נעבירה החזר בו ושידל או ייעץ שלא לבצעה, לא יראו אותו כאילו עבר את העבירה, אפלו נעבירה.

מבחן על ידי
שליח
[א] 23/א]

עבירה במהלך
השנת מטרת
משותפת
[א] 24/א]

היקף האתוריות
של הייעוץ
[א] 25/(1),
[א] 25/(2)
רישה

חויה משידול
ומעצה
[א] 25/(2) סיגן

פרק ה': נסיוון והסתה

31. בפרק זה, "עבירה" – למעט חטא.
32. המוגה לעבור עבירה, דינו, בגין הוראה על עונש אחר –
- (1) בעבירה שנענשה מוות – מאסר עשרים שנים;
 - (2) בעבירה שהיא הריגה – מאסר ארבע עשרה שנים;
 - (3) בעבירה אחרת שנענשה מסר עולם – מאסר עשר שנים;
 - (4) בכלל עבירה אחרת – מחציתו של העונש שנקבע לה.
33. (א) רואים אדם כמנסה לעبور עבירה, אם הוא מתחילה להוציא את כוונתו אל הפועל במעשה גלוי לעין ובאמצעים המתאימים להגשתה, אולם איןנו מցים את כוונתו עד כדי עשיית העבירה,
- (ב) אין נפקא מינה – זולת לעוני עונישה – אם עשה העבריין את כל הדרוש מצדיו לגמר ביצוע העבירה, או אם גמר הביצוע נמנע על ידי נסיבות שאינן תלויות ברצוינו, או שמרצונו חドル מן הביצוע.
- (ג) חומר אפשרות לבצע את העבירה למעשה, מחמת נסיבות שאין ידועות לעבריין, איןנו מעלה ואיןו מורייד.

הגדרה
[א] 28/א]

דין המוגה
[א] 29/א]

נסיוון – מהו
[א] 30/א]

34. המנחה לשדר או להסית את חברו לעשות, בישראל או מחוץ לה, מעשה או מחדל שאילו געשו היה ואות עבירה לפי דין ישראל או לפי דיני מקום המעשה – דין כאלו הוא עצמו ניסה לעשות אותם בישראל; אלא שם עמדו להישות במקום שמצוין לישראל –
- (1) לא יהיה העונש גדול מן העונש שהיה נושא בו העבריין לפי דין אותו מקום אילו ניסה הוא עצמו לעשותם;
 - (2) לא יואשם אלא על פי בקשת המדינה אשר לה השיפוט באותו מקום.

פרק ו': דרכי עונשה

סימן א': כללי

35. בית המשפט שהרשיע אדם בשל עבירה, רשאי להטיל עליו כל עונש אשר אינו על העונש שנקבע בדיון לאותה עבירה.

36. נקבע בחוק מאסר או קנס להילופין, רשאי בית המשפט להטיל אחד מהם או שניהם מאסר או קנס כאחד.

37. (א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט, לפני שיגוזר את דין, לדרש חספיר בכתב תקירה של קצין מבנן על כל אלה:

(1) עברו של הנאשם;

(2) מצבו המשפטי של הנאשם עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;

(3) מצבו הכלכלי של הנאשם;

(4) מצב בריאותם של הנאשם ובני משפחתו;

(5) נסיבות פרטיות מיוחדות – אם ישן – שהביאו לו לידי עבירה.

(ב) בתספיר כאמור רשאי קצין המבחן להמליץ לפני בית המשפט על טיב העונש שיש בו, לדעתו, סיכוי להחזיר את הנאשם לموظב.

(ג) הטיל בזאת המשפט על הנאשם עונש מאסר לאחר קבלת התספיר, ישלח העתק ממנו לנציג בתי הסוהר להיות בידו חומר להתוויות דרך הטיפול באסיר.

(ד) הטענה כי התספיר שהוגש בבית המשפט לא נערכ לפני הוראות סעיף זה אינה עילה לערעור.

38. (א) לא יטיל בית המשפט עונש מאסר, שלא על תנאי, אלא לאחר קבלת חספיר תקירותובה לפי סעיף 37.

(ב) שר המשפטים רשאי, באכזרות שתפורסם ברשומות, לסייע, מדי פעם, תחולתו של סעיף קטן (א) לפי סוג בית משפט, לפי עבירות, לפי גיל הנאים או לפי כל סיווג אחר.

39. (א) מי שהורשע בשל עבירה פלונית וביקש שבית המשפט ידון אותו גם בשל עבירות אחרות שהוא מודה שעבר אותן, רשיי בית המשפט – לאחר שבתן לתוכע הזדמנות להشمיע טענותיו לעניין זה – להרשייעו ולגוזר את דינו, או להעמידו במכחן, בשל כל אחת מן העבירות האחרות.

(ב) לא השתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה אלא לגבי עבירות שהן בסמכותו העוניבית ושוהוא מוסמך לדון בהן בהרכוב שבו הוא יושב, אולם בית משפט מחוזי רשאי לעשות כן גם לגבי עונבות וחטאים.

(ג) הורשע אדם לפי סעיף זה על אף התנגדותו של התובע, רשיי התובע לערער על הרשעה זו.

(ד) השתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה ובערעור על פסק דין בווטלה ההרשעה בשל העבירה שהנאשם הואשם בה, אין בכך כדי לפגוע בהרשותה ובגזר הדין בשל העבירות האחרות.

(ה) בסעיף זה, "עבירות אחרות" – בין שהוגש עליה כתב אישום ובין שטרם הוגש, וב└בנש שפרט העבירות צוינו במידה הדרישה כדי לזהותן.

40. עבירה שנקבעה בחוק לפני י"ט באול חשי"ז (17 בספטמבר 1954) ולא נקבע לה עונש, רשיי בית המשפט להטיל –

(1) מקום שהעבירה היא עונן – מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 5000 לירות או שני הענשים כאחד;

(2) מקום שלא נאמר שהעבירה היא עונן – מאסר עד שבעה ימים או קנס עד מאה לירות או שני הענשים כאחד.

סימן ב': מאסר

41. עבירה שדיןנה מאסר עולם ולא נקבע שהוא עונש חובה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא חulta על עשרים שנה.

42. עבירה שדיןנה מאסר ולא נקבע לו תקופה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא חulta על שנה אחת.

43. מי שנידון למאסר תיחסב תקופת מאסרו מיום גור הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; היה הנידון משוחרר בערובה אתררי גור הדין, לא יבואוימי שהורשו במניין תקופת העונש.

44. הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשיי הוא לצוות שהעונש יחול מן התאריך שקבע.

45. (א) מי שנידון במשפט אחד לעונשי מאסר בשל עבירות שונות, ולא הורה בית המשפט שישאם, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא את עונש המאסר של התקופה הארוכה ביותר.

(ב) מי שנידון למאסר ולפניהם כל עונשו חור ונידון למאסר, ובית המשפט שדו אותו באחרונה לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

(ג) מי שנידון לשתי תקופות מאסר או יותר שאחת מהן הופכת בחלוקת את האחרת, אין עליו, לאחר שנשא תקופת המאסר האחת, אלא שארית תקופת המאסר האחתה שאינה הופכת.

סדר נשיאת מאסר פלילי [12/13] 46. מי שנידון לתקופות מאסר שונות שעליו לשאת בו אחר זו, ישא תחילת את התקופה הקצרה יותר, להוציאו המאסר שכבר התחיל לשאת בשעה שנידון למאסר נוספת, ובכפוף להוראות סעיף 58.

סדר נשיאת מאסר אזרחי [13/14] 47. (א) מי שהוטל עליו מאסר אזרחי, ישאנו נסף לכל תקופת מאסר אחרת שעליו לשאת, בין שהמאסר الآخر הוא מאסר פלילי ובין שהוא מאסר אזרחי.

(ב) מי שהוטלו עליו מאסר אזרחי ומאסר פלילי, ישא את המאסר האזרחי תחיליה; ואם היה נושא מאסר פלילי בעת שהוטל עליו המאסר האזרחי, יופסק המאסר הפלילי לשם נשיאת המאסר האזרחי וישוב ויישך מותם המאסר האזרחי.

(ג) מי שהוטלו עליו יותר מאשר מאסר אזרחי אחד בשל עילה אחת ישאם בזה אחר זה לפי סדר הטלום; היו המאסרים בשל עילות שונות, ישאם בזה אחר זה לפי סדר זה:

- (1) מאסר לכפיית צוות לצו של בית משפט או לכפיית הठנוגות ראייה בבית משפט;
- (2) מאסר לכפיית תשלום חוב של מזונות;
- (3) מאסר לכפיית תשלום חוב אזרחי אחר;
- (4) מאסר לכפיית מתן גט או מתן חיליצה;
- (5) מאסר בשל כל עילה אחרת.

(ד) בסעיף זה –

"מאסר פלילי" – מאסר שהוטל במשפט פלילי כעונש בשל עבירה, לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס שהוטל כאמור;

"מאסר אזרחי" – מאסר שאינו מאסר פלילי;

"בית משפט" – לרבות בית דין וועדת חקירה.

48. (א) אסיר יהא חייב בעבודה לפי פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש]. תשל"ב-1971¹⁸, והתקנות על פיה; תקנות אלה יכילו הוראות בעניין שכר ובעניין תנאי עבודה של האסיר מחוץ לשטח בתי הסוהר.

(ב) ועדת שחרורים רשאית לשחרר אסיר מחובת עבודה או להגבילו אם ראתה אחת מכללה:

- (1) מצב בריאותו מצריך לעשות זאת;
- (2) השחרור או ההגבלה יועילו, לדעתה, להחזרו למوطב;
- (3) סיבה סבירה אחרת.

(ג) לא יועסק אסיר בעבודה מחוץ למוסדות המדינה אלא בהסכמה ובתנאי עבודה מקובלים.

¹⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 21, עמ' 459.

49. (א) מי שנידון למאסר לתקופה העולה על שלושה חדשים וaina עולה על שש חדשים ונעשה שני שלישיים מאותה תקופה, רשאי שר המשטרה לשחררו אם ראה שהאסיר ראוי לשחרור.

(ב) מי שנידון למאסר לתקופה העולה על ששה חדשים ונעשה שני שלישיים מאותה תקופה, ישחררו שר המשטרה אם בא על כך המלצה של ועדת שחרורים.

(ג) מי שנידון לתקופות מאסר אחדות שעלו לשאת זו אחר זו, בין שהוטלו עליו לפני שהחילה בನשיותו ובין לאחר מכן, רואים אותו לעניין סעיף זה כמי שנידון לתקופה מאסר אחד שהוא סך כל התקופות של אוחם ענשי מאסר.

(ד) שר המשטרה רשאי, על פי המלצה ועדת שחרורים, לצוות על שחרור אסיר בכל עת בשל טעמים מיוחדים כגון חולניות המתחמות.

(ה) "מאסר", לעניין סעיף זה – למעט מאסר אזרתי.

50. (א) ועדת שחרורים תהיה של שלושה, והם –

(1) שופט בית משפט מחוזי שמינה שר המשפטים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) נציב בתפקיד הסוהר או בא כוחו;

(3) רופא או מחנן שמינה שר המשפטים.

(ב) הودעה על מינויים לוועדות שחרורים תפורסם ברשותם.

51. (א) ועדת שחרורים שאין בה רופא מקבל חוות דעת רפואי לפניה שתחליף.

(ב) לא תמליץ ועדת שחרורים על שחרור אסיר לפי סעיף 49(ב) אלא לאחר שנתנה הזדמנות ליעוץ המשפטי לממשלה או לבא כוחו ולבא כוח שירות המבחן להגיש טענותיהם או להשמע דרכם.

(ג) לא תמליץ ועדת שחרורים שאסיר אשר חלה עליו הוראת סעיף 49(ב) לא ישוחרר ממשרתו, אלא לאחר שנתנה הזדמנות לאסיר, ואם רצה בכך – גם לבא כוחו, להשמע דרכם.

(ד) המלצה לפי סעיף 49(ד) יכולה, במקרים דחופים, להינתן מאות יושב ראש הוועדה; ומשניתהה כך, אין כוחהיפה לשחרר את האסיר אלא לתקופה של חמישית עשר יום בלבד, אם לא אורשתה ההמלצת בידי ועדת שחרורים לפני עבר תקופה זו.

(ה) שר המשטרה יקבע בתקנות יתר סדרי הדין בוועדות שחרורים וסדרי הפניה אליה.

סימן ג': מאסר על תנאי

52. (א) הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגור הדין שהעונש, כולל או מקטמו, יהיה על תנאי.

(ב) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו אלא אם עבר – תור תקופה שנקבעה בגור דין ושולא תפחמת משנה ולא תעללה על שלוש שנים (להלן – תקופה התנאי) – אחת העירות שנקבעו בגור דין והורשע בשל עבירה זאת (להלן – עבירה נוספת) תוך תקופה התנאי או לאחריה.

(ג) תקופת התנאי תתחיל מיום גור הדין, ואם הנידון גושא אותו זמן עונש מאסר — מיום שחררו מן המאסר; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(ד) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (ב) יכול שתהיה בצדן סוג של עברות או בפирוט עבירות מסוימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; אזכור הוראות חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באהה במקומה, יראו את גור הדין כאמור את ההוראה אחרת.

53. הטיל בית המשפט מאסר על תנאי, רשאי הוא לחת צו מבנן כמשמעותו בפקודת המבחן [גנווח חדש], תשכ"ט-1969¹⁹, לתקופת התנאי, כולה או מקצתה, והוראות הפוקודת יחולו על צו המבחן בכפוף להוראות פרק זה ובשינויים המתחייבים לפי העניין.
[יא/19]

54. הטיל בית המשפט עונש מאסר בשל עבירה נוספת, לא יורה שעונש זה יהיה כולו על תנאי.
מאסר בשל עבירה נוספת
[יא/20]

55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

(ב) בצו לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט להוראות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לחותצאותו והרעור על ההרשעה בשל העבירה נוספת.

(ג) צו לפי סעיף זה יינתן מאת בית המשפט שהרשיע את הנידון בשל העבירה הנוספת, והוא יכול להינתן מאת כל שופט של אותו בית משפט.

56. (א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמוקם לצווות על הפעלת המאסר על תנאי, לוצאות, מטעמים שיירשו, על הארצת תקופת התנאי לתקופה נוספת בשל העליה על שנתיים, אם שכנהו בית המשפט שכircumstances העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.
הארצת תקופת התנאי
[יא/22]

(ב) לא יישמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

57. לעוניין סעיפים 54 עד 56 דיבנו של עונש מאסר על תנאי שהטיל בית דין צבאי כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, חט"ז-1955, כדי עונש מאסר על תנאי שהטיל בית משפט, זולת אם סבר בית המשפט שהרשיע בשל העבירה הנוספת, שהעבירה שעלייה הטיל בית דין הצבאי את עונש המאסר על תנאי הייתה עבירה צבאית כמשמעותה באותו חוק.
מאסר על תנאי שהטיל בית דין צבאי
[יא/23]

58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

59. מי שהופעל נגדו מאסר על תנאי יתחל לשאותו ביום מתן הצו המפעיל את המאסר, זולת אם ציווה בית המשפט שייחiliar ביום אחר.

60. (א) צו לפי סעיפים 55 עד 59 ניתן לערעור.
(ב) בערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת מותר לכלול ערעור גם על צר אמרם אם לא הוגש עליו ערעור לפי סעיף זה.

¹⁹ דיני מדינת ישראל, גוטח חדש 14, עמ' 312.

סימן ד': קנס

61. עבירה שדינה קנס ולא נקצב לו סכום, הקנס שייטיל בית המשפט לא יעלה על 5000 לירות.

קנס סתום
[27/יא]

62. נקבע בחוק מאסר ולא נקבע קנס, רשאי בית המשפט להטיל –

- (1) מקום שהמאסר הוא עד שבעה ימים – מאסר עד שבעה ימים או קנס 100 לירות או שני העונשים כאחד;
- (2) מקום שהמאסר הוא עד שנה אחת – מאסר כפי שנקבע או קנס 2000 לירות או שני העונשים כאחד;
- (3) בכל מקום אחר – מאסר כפי שנקבע או קנס עד 5000 לירות או שני העונשים כאחד;

אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה או מאסר מינימום, לא יומר המאסר בקנס.

63. (א) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגורם נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל על הנאשם פי שלושה משווים של הנזק שנגרם או של טובת ההנהה שהווגה על ידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגודל שביהם.

קנס לפי שווי
החזק או טובת
ההנהה
[29/יא]

(ב) הורשע אדם בעבירה, וקיבל דבר בשכרبعد ביצועה או באמצעות ביצועה, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס פי שלושה משוויו של הדבר, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגודל שביהם.

(ג) בקביעת סכום הקנס לפי סעיף זה רשאי בית המשפט להתחשב, בין השאר, בהשפעה שתיהית לסליק הקנס על יכולתו של הנאשם לפצות את הביזוק בשל הנזק שנגרם לו על ידי העבירה.

64. (א) עבירה שנקבע לה קנס קבוע בחוק שניתן לאחר קום המדינה ולפניה י"ד בטבת תש"ג (1 בינואר 1953), רשאי בית המשפט לקנות בסכום שהוא פי חמישה מן הקצוב, ובכלל שלא יעלה בכך על 5000 לירות.

קנס קבוע
בחיקוקים ישנים
[30/יא]

(ב) עבירה שנקבע לה קנס קבוע בחוק שהיה קיים בארץ ישראל ערב הקמת המדינה וההוראה בדבר הקנס עודנה בת תוקף, רשאי בית המשפט לקנות בסכום שהוא פי חמישה עשר מן הקצוב, ובכלל שלא יעלה בכך על 5000 לירות.

(ג) תאגיד שעבר עבירה כאמור בסעיפים קטןים (א) או (ב), רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס כאמור בהם אף אם יעלה בכך על 5000 לירות, ובכלל שלא יעלה בכך על 10,000 לירות.

65. הוראות סעיפים 61 ו-64 אינן באות לפגוע בהוראות כל חיקוק המסמיד את בית המשפט לקנות בסכומים העולים על 5000 לירות או 10,000 לירות, הכל לפי העניין.

שמירת הוראות
מיוחדות
[31/יא]

66. קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט לצוות שהקנס ישולם תוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.

מועד לתשלום קנס
[32/יא]

67. (א) קנס שלא ישולם מיד, כולם או מכךתו, במועד הקבוע, תיווסף לעליון חופה פיגור (להלן – התוספה).

חופה פיגור על
אי תשלום קנס
[33/יא]

(ב) שיעור התוספה יהיה עשרה אחוזים מן הקנס או מתקלו שלא ישולם, לפי העניין, ולא פחות מעשר לירות, ובतום כל תקופה של ששה חודשים שבערו מן המועד הקבוע – עשרה אחוזים נוספים מן הקנס או מתקלו כאמור, ולא פחות מאשר לירות.

שיעור התוספה
[34/יא]

(ג) המועד הקבוע לעניין סעיף זה הוא כאמור בסעיף 66, ואם הוטל הקנס שלא במעמד הנאשם או سنיגورو – שלושים יום מיום שגשלהה בדוואר לנאשם הודהה על גור הדין או שהומצאה לו בדרך שבה ניתן להמציא מסמכים על פי דין.

68. (א) לעניין גביה, דין התוספת בדיון הקנס, אולם סעיף 71 לא יהול על התוספת.
[ג'א/בב] (ב) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שניתוספה עלייו תוספת, ייזקוף תחילת על חשבון התוספת.
[ג'א/גג] [ג'א/גג]

69. (א) בית המשפט או הרשם רשאים לפטור אדם, על פי בקשו, מתשולם התוספת, כולה או מಕצתה, אם שוכנעו שהיו סיבות סבירותiae לא תשלום הקנס או חלק ממנו במועד הקבוע.
[ג'א/בב] [ג'א/גג]

(ב) הבקשה לפטור תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטים בה; בית המשפט או הרשם רשאים להחלטת בקשה על יסוד התצהיר בלבד או בנסיבות המבוקש בלבד.

(ג) החלטת בית המשפט או הרשם ניתנת לערעור בהתאם של אותו בית משפט בעניין אורחיו, אם ניתנה רשות על כך מאותו בוחן ההחלטה.

70. קנס שלא שולם במועדו, יהול על גבייתו הוראות פקודת המסים (גביה)²⁰ – פרט לסעיף 12 שבה – Caino היה מס כמשמעותו באותה פקודה.
[ג'א/גג]

71. (א) בית המשפט הדן אדם למסרים, רשאי להטיל עלייו מאסר עד שנה למקרה שהकנס כולם או מקצתו לא ישולם במועדו; לא הוטל מאסר כאמור, רשאי בית המשפט להטילו בצד מיוחד על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו; הוראות סימן ג' לא יהולו על מאסר לפי סעיף זה.
[ג'א/גג] [ג'א/גג]

(ב) לא ניתן צו מאסר לביצוע מאסר שהוטל על פי סעיף קטן (א) אלא אם גור הדין שבו הוטל הקנס ניתן במעמד הנאשם או سنיגورو, ואם ניתן שלא בנסיבות – נשלהה בדוואר לנאשם הודהה על גור הדין או שהומצאה לו בדרך שבה ניתן להמציא מסמכים על פי דין.

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יתריב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מקופת המאסר, תחוسب התוספת שהיא חייב בה לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עלייו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפניו שנANTIימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס התקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולם, ולענין סעיף 49 תוכא במנין רק תקופת המאסר שעלה הבידון לשאת בפועל.

(ה) מי שהוטל עלייו מאסר בשל אי תשלום קנס ישא אותו בגין כל מאסר אחר, לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס אחר, בין שהמאסר האחרון הוטל באותו משפט ובין שהוטל במשפט אחר, זולת את הוראה בית המשפט הוראה אחרת.

²⁰ חוקי איי, ברך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.

סימן ה' : התחייבות להימנע מעבירה

72. בית המשפט שהרשיע אדם רשי, נסף על העונש שהטיל, לצוות שהnidon יון התחייבות להימנע מעבירה תוך תקופה שיקבע בית המשפט ושהלא תעלת על שליש שנים; התחייבות תהיה בסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמורר להטיל בשל העבירה שבה הרושע הנידון, ותהיה בערבים או בלי ערבים, הכל כפי שיצווה בית המשפט.

התחייבות נידון
להימנע מעבירה
[יא/35]

73. חשש בית המשפט לאפרת השלום מצד נאשם שלא הרושע או מצד מתלון שטען או העיד במשפט, רשי ביה המשפט לצוות שאחיו נאשם או מתלון יון התחייבות להימנע מעבירה שיש בה אלימות תוך תקופה שיקבע בית המשפט ושהלא תעלת על שנה אחת; התחייבות תהיה בסכום שקבע בית המשפט, ובכלל שלא תעלת על סכום הקנס שמורר להטיל בשל העבירה שמוגנה מתחייבים להימנע.

התחייבות אחריהם
להימנע מעבירה
[יא/36]

74. ציווה בית המשפט על אדם לפי סעיפים 72 או 73 ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשי ביה המשפט לכפומו לציית לצו וליתן את התחייבות על ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלת על שלושה חדשים.

מאסר על אי מתן
התחייבות
[יא/37]

75. צו לפי סעיפים 72, 73 או 74 לערוור אילו היה גור דין של מאסר לשולש חדשם.

ערעור
[יא/38]

76. (א) הרושע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף 72 להימנע ממנה, ולא שילם סכום התחייבות, יהא דיןו של סכום זה, לעניין גביתו מן המורשע ולענין מאסר במקום חשלום, אילו היה קנס שהטיל בית המשפט לציווה על מנת התחייבות; היתה התחייבות בערבים, יגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, אילו היה חוב המגיע למדינה לפי פטך דין של בית משפט אזרחי.

גביהית סכומי
התחייבות
[יא/39]

(ב) הרושע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף 73 להימנע ממנה, רשי בית המשפט, על פי בקשת היוץ' המשפטי לממשלה או בא כוחו, לחיבר בחשלום סכום התחייבות או חלק מינו, והוראות סעיפים 66 ו-70 יחולו על אותו סכום.

סימן ו' : פיצויים והוצאות

77. הרושע אדם, רשי בית המשפט לחיבר, בשל כל אחת מן העבירות שהרושע בهن, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 1500 לירות לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו.

פיצוי
[יא/40]

78. חיוב בפיצוי לפי סעיף 77 הוא, לעניין ערוור הנאשם עליו ולענין גביהית הסכום שנפק בכו, כפסק דין של אותו בית משפט שניין בתובענה אורחות של הוכאי נגד החייב בו; בערוור על ההרשעה שהביאה לידי החיוב בפיצוי מותר לכלול גם ערוור על החיוב.

חיוב בפיצוי דין
פסק דין
[יא/41]

79. הרושע אדם, רשי בית המשפט לחיבר בחשלום הוצאות המשפט, לרבות הוצאות העדים, בסכום שקבע בית המשפט; לעניין ערוור ולענין סעיפים 66 עד 71 רואים הוצאות המשפט שהויב בהן אדם לפי סעיף זה אילו היו קנס.

הוצאות המשפט
[יא/42]

80. (א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראתה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראתה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנו ופיצוי על מעצרו או מאסרן בשל האשמה שמנה זוכה, בסכום שייראה בבית המשפט; במשפט שמנתך קובל רשי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.

הוצאות ההגנה
මואוצר המדינה
[יא/43]
תשלה,

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, סכומי מקטים להוצאות ולפיצרים האמורים.

81. (א) זיכה בית המשפט את הנאשם לאחר שראה כי החלטה שגורמה למשפט הוגש בנסיבות ראש או לשם קונטר או לא יסוד, ראש הוא לחיב את המתlobberן, לאחר שנתן לו הודהנות סבירה לטעון טענותיו לעניין זה, בתשלום הוצאות הגנתו של הנאשם והוצאות התייעשה, כפי שיקבע בית המשפט.

(ב) לעניין ערעור על חוב לפיצ'יף סעיף קטן (א), דין המתlobberן בדי נאשם שהורשע, ולענין גביית הוצאות רואים את החוב בהן כפסק דין של אותו בית משפט שניtin בחובנה אזרחות לטובת הוכאי נגד המתlobberן.

סימן ז' : החזקה במוסד סגור

82. (א) מי שנידון לעונש מאסר, שלא על תנאי, לתקופה של ששה-שנתיים או יותר, ונוגה בבית המשפט, לאחר ששמעו חוות דעתו של רופא למחלות נפש, כי הנאשם סובל מדחף לסתמים מסווגים כמשמעותם בפקודת הסמים המטוכנים [נווח חדש], תשל"ג-1973, וכי יש יסוד להניח שעבר את העבירה שליליה נידון מוחך אותו דחף ושיש באותו דחף כדי להביאו לידי עבירות נוספות, רשאי בית המשפט, בגין דינו, לצווות על החזקתו במוסד סגור לשם גמילה מן הדחף.

(ב) לא ניתן צו לפיצ'יף זה (להלן – צו החזקה) אלא אם מוסד שאישר שר הבריאות לעניין סעיף זה כמתאים לטיפול בגמילה, הודיע שיש בו מקום לאשפוזו של הנידון לשם טיפול זה.

(ג) שר הבריאות רשאי, בהחלטת שר המשפטים, לאשר מחלוקת פסיכיאטרית בבית סוהר במוסד מתאים לעניין סעיף זה.

83. (א) לא ניתן צו החזקה לתקופה העולה על שלוש שנים או על תקופת המאסר שעל הנידון לשאת, הכל לפי התקופה הארוכה יותר.

(ב) תקופת החזקתו של אדם שניtin עליו צו החזקה (להלן – חוליה) תוגכה מתקופת המאסר שעלו לו לשאת, זולת אם הורה בית המשפט שהתקופה, כולל או מוקצתה, לא תוגכה כאמור; הורה בית המשפט כך, יקבע את סדר החזקה והמאסר לאחר שימוש חוות דעתו של רופא למחלות נפש.

84. (א) שר המשפטים ימנה ועדת של שלושה (להלן – הוועדה), שאחד מהם – והוא ישמש יו"ש רשות הראש – יהיה שופט של בית משפט מחווי ולפחות אחד מהם יהיה רופא למחלה נפש.

(ב) נוכחה הוועדה כי חוליה אינה זוקק עוד לטיפול במוסד סגור או שאינו ניתן למיליה, רשאי היא להורות על שחרורו מן המוסד הסגור בכל עת לפני תום תקופת הצו, ורשאית היא, מכל טעם הנראתה לה מבחינת ריפויו או שיקומו של חוליה, להורות על שחרורו לתקופה או בתנאים שתמצא לנכוון.

(ג) המונה על המוסד הסגור או מי שהוא הסמיך לכך רשאי לתת לחוליה, בתנאים שיידאו לו או ללא תנאים, חופה מיוחדת לתקופה שלא תעלה על ארבעה ימים.

(ד) בלי לפגוע בהוראות סעיף קטן (ב), יביא היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו את ענינו של חוליה, אחת לששה חדשים, לפני בית המשפט שניתן את צו החזקה, ובית המשפט רשאי לבטל את הצו אם נוכח שאין הצדקה להמשך החזקה של חוליה במוסד סגור.

(ה) שחרור מן המוסד הסגור לפי סעיפים קתנים (ב), (ג) או (ד) אין בו כדי לשחרר את החולה מעונש מסר שעליו עוד לשאתו אותו זמן.

85. חוליה היוצאה את המוסד הסגור ללא רשות שניתנה לו כדין, ומיל שמשיע לחולה לצאת כאמור, דין – מסר שנה אחת.

עונשיין
[48/א]

86. שר הבריאות רשאי, בהתאם עפ' שר המשטרה, להתקין תקנות בדבר תנאי החזקתם של חולים ובדבר דרכם הטיפול בהם; בכפוף לתקנות כאמור ישמש צו החוקה הסמכתה –

תקנות
[49/א]

(1) למשטרה – להעביר את החולה למוסד;

(2) למונגה על המוסד הסגור – להזיק את החולה במוסד;

(3) לרופא הממונה על הטיפול בחולה – לנகוט באמצעות הטיפול הדורשים.

סימן ח': שונות

87. (א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, בידי בית המשפט לדוחות את הביצוע למועד אחר.

דוחית מועדים
[50/א]

(ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), בידי בית המשפט לדוחות פעמיינט מטעמים מיוחדים שיירשו.

(ג) בית המשפט הדוחה ביצועו של עונש לפי סעיף זה בידי החלטת את הדחיה במתן ערכוה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערכוה הנינתנת לפי הוראה זו יהולו, בשני נוים המחויבים, הוראות טעיפים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.²¹

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לעזרו.

88. זיכוי בפליליים או הטלת עונש או חיוב בפיצוי לפי סעיף 77 אינם משחררים מאחריות לנזק לפי כל דין אחר.

האחריות
האורחית שמורה
[51/א]

89. הוראות פרק זהחולות על עבירות לפי כל דין.

תחוללה
[53/א]

90. שר המשפטים ממוןגה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות
[54/א]

ח' ל' ב': עבירות

פרק ז': בטחון המדינה, יחסין וחסודות רשומים

סימן א': הוראות כלויות

91. פרק זה –

הגדרות ופירוש
[ד/ה]

"אויב" – מי שהוא צד לוחם או מקיים מצב מלחמה נגד ישראל או מכירין על עצמו כאחד מלאה, בין שהוכרה מלחמה ובין שלא הוכרזה, בין שיש פעולות איבה צבאיות ובין שאינן; "ידיעה" – לרבות ידיעה שאינה נוכנה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, גוסחה, חפץ או חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לדייעה;

"מסירה" – לרבות מסירה על ידי סימון ואיתות ולרבות גרט מסירה; מקום שמדובר על עשיית מעשה בכוונה מסוימת, פירושו עשייה או מחדל אותה כוונה ללא סמכות דין.

21 ס"ח תשכ"ה, עמ' 161.

92. קשר או נסיוון לעבר עבירה לפי פרק זה, דין כדין מעשה העבירה.

קשר ונסיוין
[ד/2]

93. ההגנה לפי סעיפים 21 או 22 לא תשמש עילה לפטור מה אחוריות פלילית בשל עבירה לפי סעיפים 97, 98, 99, 107, 112, או 113(ב); אך היא תשמש עילה להתקנת הדין.

הורוח וצורך
[כ/3]

94. אין רואים מעשה כעבירה לפי פרק זה, אם משתמשתו מתווך כוונה בחומר לב, או אם נעשה בחומר לב מתוך כוונה להבייא, בדריכת שאנן פסולות לפי דין,ידי שינוי בסדרי המדינה או בפעולות רשות מרשותויה, או בסדרי מדינת חוץ או בפעולות רשות מרשותויה, או בסדרי מוסד או ארגון של מדינות או בפעולותיהם.

חיפוי על עבירה
[ה/5]

95. (א) מי שידוע כי אדם פלוני זומם לעבר עבירה או עבר עבירה לפי פרק זה שענש מאסר חמיש עשרה שנה או עונש חמור מזו, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע עשייתה, השלמתה או תוצאותיה, הכל לפי הנון, דין – מאסר שבע שנים.

(ב) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות סעיף 262 ולא לגרוע מהן.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על בן ווג, הורה, צאצא, אח או אחות של אדם שזם או עבר עבירה כאמור.

עונש מוות
[ד/6]

96. על אף האמור בפרק זה, לא יטיל בית משפט עונש מוות אלא אם העבירה נעבירה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה.

סימן ב': בגידה

97. (א) מי שעשה, בכוונה לפגוע בריבונותה של המדינה, מעשה שיש בו כדי לפגוע בריבונותה, דין – מיתה או מאסר עולם.

פיגוע בריבונותה או
בשלמותה
[ד/7]

(ב) מי שעשה, בכוונה ששתח כלשהו יצא מריבונותה של המדינה או ייכנס לריבונותה של מדינת חוץ, מעשה שיש בו כדי להביא לכך, דין – מיתה או מאסר עולם.

98. מי שעשה, בכוונה להביא לידי פעולה צבאית נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי להביא גרט למלחמה לכך, דין – מאסר חמיש עשרה שנה; התכוון לסייע לאויב, דין – מיתה או מאסר עולם.

[ד/8]

99. (א) מי שעשה, בכוונה לסייע לאויב במלחמה נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי לסייע לוכך, דין – מיתה או מאסר עולם.

סייע לאויב
במלחמה
[ד/9]

(ב) לעניין סעיף זה, "טיוע" – לרבות מסירת מידע בכוונה שתגיע לידי האויב או בידיעו שהוא עשויה להגיע לידי האויב, ואין נפקה מינה שבעת מסירתה לא התקנה מהמה.

גילוי תחלה
לגבדור
[ד/10]

100. מי שעשה מעשה המגלה את הכוונות האמורות בסעיפים 97, 98 או 99, דין – מאסר עשר שנים.

שירות בכוולות
האייב [ד/11]

סיוו' לשבוי
מלחמות [ד/12]

תעומלה חביבנית
[ד/13]

101. אורה ישראלי וכל אדם אחר התייב בנאמנות למדינת ישראל, בין באשר הוא חייב בשירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [גוסת משולב]²², ובין באשר שירות בשירות המדינה, והוא שירות בכוחות המזוינים של האויב, דינו — מאסר חמיש עשרה שנה.

102. (א) מי שסייע בידי שבוי מלחמה להימלט או לנוטה להימלט ממקום כליאתו או מישראל, דינו — מאסר עשר שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמיש עשרה שנה.

(ב) מי שהתרשל בתפקידו למנוע בריחת שבוי מלחמה, דינו — מאסר שלוש שנים.

103. מי שהפיץ בשעת לחימה, ובכוונה לגרום בהלה הציבור, ידיעות שיש בכך כדי לעורר את רוח היילי ישראל ותושביה בעמידתם בפני האויב, דינו — מאסר חמיש שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עשר שנים.

סימן ג': פגעה בכוחות מזוינים

104. אלה הם הכוחות המזוינים לעניין סימן זה:

- (1) צבא-הגנה לישראל;
- (2) משטרת ישראל;
- (3) כוחות מזוינים אחרים הפעלים נגד האויב בשיתוף עם צבא-ההגנה לישראל.

105. (א) שלושה או יותר מחברי כוח מזוין העשויים אחת מלאה, הרי זו מרידה לעניין סימן זה:

- (1) בצוותא ותוך אי'-ציות לפוקודת, הם תופטים בנשק או משתמשים בנשק שברשותם או משתמשים באמצעותו באלימות כלפי מפקד;
- (2) מסרבים בצוותא למלא פקודה בשעת פעולה צבאית או למלא פקודה הנוגעת לפעולה כזאת.

(ב) בטעיף זה, "מפקדי" — והבואה ממנו בדרגה, לרבות מי שלפי פקודות הצבא או לפי הנווג בצבא רשאי לחת לו פקורתה.

106. המעורר מרידה או משתף בה, דינו — מאסר חמיש עשרה שנים.

107. מי שעשה אחד המעשים האמורים בטיען 106 בכוונה לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עולם.

108. (א) מי שגרם בזדון נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזוין או סיכון בזדון את האס-פקה לכוחות המזוינים, דינו — מאסר שבע שנים.

(ב) מי שגרם ברשלנות נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזוין או סיכון ברשלנות את האס-פקה לכוחות המזוינים, דינו — מאסר שלוש שנים.

(ג) מי שעבר עבירה לפי סעיף זה והיה במעשה העבירה כדי לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עשר שנים.

²² ס"ח תש"ט, עמ' 286.

(ד) מי שעבר עבירה לפני סעיף זה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו — מאסר חמש שנים.

109. (א) מי שהסית או שידל אדם החיב בשירות בכוח מזוין שלא ישרת בו או שלא יתיזב לפעולה צבאית, דינו — מאסר חמיש שנים.
[ד/19]

(ב) מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזוין לעrok משירותו או מפעולה צבאית, או סייע לו בעריקה, דינו — מאסר שבע שנים.

(ג) מי שנתן לאדם החיב בשירות כאמור בסעיף קטן (א) מקלת או סייע להחבי-air, כשהיה לו יסוד להנחת שהוא עריק, דינו — מאסר שלוש שנים.

(ד) מי שעבר עבירה לפני סעיף זה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו — מאסר חמיש שנים.

(ה) בסעיף זה, "עריקה" — העדר מן השירות בכוח מזוין מתווך כוונה שלא לחזור.

110. מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזוין לאי ציות לפקודת חוקית, דינו — מאסר שנה; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמיש שנים; נבירה העבירה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו — מאסר שבע שנים.
[ד/20]

סימן ד': ריגול

111. מי שבodium מסר ידיעה לאויב או בשביבו, דינו — מאסר עשר שנים: היהה הידיעה עלולה להיות לתועלת האויב, דינו — נאסר חמיש עשרה שנים; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עולם; גרם ברשלנות שתימסר לאויב או בשביבו ידיעה העוללה להיות לתועלתו, דינו — מאסר שלוש שנים.
[ד/21]

112. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמיש שנים.
[ד/22]

(ב) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עשר שנים.

113. (א) מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו — מאסר חמיש עשרה שנים.
[ד/23]

(ב) מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עולם.

(ג) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזק ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו — מאסר שבע שנים; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמיש עשרה שנים.

(ד) בסעיף זה, "ידיעה סודית" — ידיעה אשר תכנה, צורךה או סדרי החזקה מעדים עלייה כי בطنון המדינה מתייב לשומרה בסוד, או ידיעה הנוגעת לסוג עניינים שהם ממשלה, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, הכריזה, בצו שפודסם ברשותם, כי הם עניינים סודיים.

(ה) תחא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ג) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, ושםה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.

114. (א) מי שקיים ביזודען מגע עם סוכן חזץ ואין לו הסבר סביר לכך, דיןו – מאסר חמש עשרה שנים.

(ב) ניטה אדם ליצור מגע עם סוכן חזץ, או שביקר במקום מגוריו או במקום עובודתו של סוכן חזץ או נמצא בחברתו, או שנמצא בראשותו שהוא או מענו של סוכן חזץ ואין לו הסבר סביר לכך, דיןו כדין המקימים מגע עם סוכן חזץ.

(ג) בסעיף זה, "סוכן חזץ" – לרבות מי שיש יסוד סביר להשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינה חזץ או למענה, באיסוף מידעות סודיות או במשימות אחרידים העשויות לפגוע בביטחון מדינת ישראל.

(ד) לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה.

כניסה למקום
צנאי
[ה/25]

115. (א) מי שנכנס למקום מוגבל, ביטה לחדרו לחכו, שהה בו, ניטה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו – כאשרינו מוסמך לכך – וכן מי שניטה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דיןו – מאסר שלוש שנים; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דיןו – מאסר חמש עשרה שנים.

(ב) בסעיף זה, "מקום מוגבל" – מקום המוחזק בידי צבא הגנה לישראל או המשמש למטרת בטחונית, ועל הכנסתה אליו הופקדה שמירה או שהיא מוגבלת לפי הودעה שהוצגה באופן בולט מוחצת לו.

מעשה הכנה
[ה/26]

116. העיטה אחת מלאה בכוונה להכין מעשה עבירה לפי סימן זה שענשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, או לסייע לאדם אחר להכין מעשה עבירה כאמור, דיןו – מאסר חמש שנים:

- (1) מזוייף מסמן או מחדיק מסמן מזויף;
- (2) מחזיק מסמן רשמי או משתמש בו כשAINER מוסמך לכך;
- (3) משתמש בטענות שודא או מוסר ביודען הودעה כוותבת;
- (4) משתמש ללא סמכות כדין בדים של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל או במוני ורשמיים אחרים;
- (5) מחזיק ללא סמכות כדין חותם או חותמת או נייר רשמיים או סיסמה סודית.

גילוי בהפרת חובה
[ונשכין]
[ה/27]

סימן ה': סודות דשמיים

117. (א) עובד הציבור שמסpter, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבללה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל מהיות עובד הציבור מסרת, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבללה. דיןו – מאסר שלוש שנים.

(ב) עובד הציבור שהתרשם בשמרית ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, או שעשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותה של ידיעה כאמור, דיןו – מאסר שנה אחת.

(ג) הגיעה לאדם ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, והוא החזיקה, ללא סמכות כדין, בניגוד להוראות שניתנו לו לדבר החזקה, או לאחר שחדל מהיות עובד הציבור, דיןו – מאסר שנה אחת.

(ד) (1) לנאים לפי סעיף קטן (א) תחא זו הגנה טובה שהידייעה כבר פורסמה לרבים על פי סמכות כדין או הועמדה לעיון הרבים על פי סמכות כדין.

(2) לנאים לפי סעיף קטן (א) בשל מסירת ידיעה לאחר שחדל מתיית עובד החיבור תחא גם זו הגנה טובה, שמסירת הידייעה הייתה כעבור חמיש שנים מהיום שחדל מתיית עובד החיבור והידייעת לא נגעה לבטחון המדינה או ליחסיו חוץ שלה ושבמסירת הידייעת לא היה משום פגיעה בדבר שיש לציבור זיקה בו או פגיעה בזכותו של יחיד.

118. (א) היה אדם בעל חוות עם המדינה או עם גוף מבקר כמשמעותו בחוק מבחן המדינה, תש"ח-1958 [נוסח משולב]²², ובחווה יש התחריבות לשומר בסוד ידיעות שיגיעו אליו עקב ביצוע החווה, והוא מסר, ללא סמכות כדין, ידיעת כאמור לאדם שלא היה מוסמן לקבללה, דינו — מסר שנה אחת.

(ב) בסעיף זה, "בעל חוות" — לרבות מי שהעסק, כעובד או קבלן, לשם ביצוע חוות; ואולם תחא זו הגנה טובה לנאים לפי סעיף זה שלא ידע על ההתחריבות לשומר ידיעות כאמור בסוד ושזה מסר את הידייעת בתום לב.

119. מי שנמסר לו מסמך רשמי בתנאי מפורש שעליו לשמרו בסוד, והוא מסרו לאדם שאינו מוסמן לקבללו, דינו — מסר שנה אחת; התרשל בשמירתו או עשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותו של המסמך, דינו — מסר ששה חדשים.

120. מי שעשה, מכיר או מסר חותם או חותמת או ניוי המתחזים כרשיימים, וכן מי שעשה, מעשי התחותה מכיר או מסר מדימ של צבא הגנה לישראל או של משתורת ישראל או מדימ רשיימים אחרים, לא סמכות כדין, דינו — מסר שנה אחת; התכוון להכין מעשה עבירה לפי פרק זה שגענה מסר שבע שנים או עונש חמור מזה, דינו — מסר חמיש שנים.

סימן ו' : פגיעה ביחסיו חוות

121. (א) הקישר קשר לעשות מעשה גנד מדינה ידידותית או נציגיה או גנד ארגון או מוסד של מדינות או נציגיהם, ובמעשה היה כדי לפגוע בעניין שיש לישראל בקיים יהסים בינה לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור, דינו — מסר שבע שנים.

(ב) על אף האמור בכל דין, העשרה מעשה עבירה בכוונה להזיק ליחסים בין ישראל לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור בסעיף קטן (א) או לעוניין שיש לישראל בהם, דינו — מסר עשר שנים; ואם ענשו על עבירה כאמור, אף בלי שהוכחה הכוונה האמורה בסעיף קטן זה, הוא מסר שבע שנים או יותר, דינו — מסר עולם.

(ג) בסעיף זה, "מדינה ידידותית" — מדינה מקיימת קשיים דיפלומטיים או מתחרים עם ישראל או המרצה לאזרחי ישראל לבקר בארץ.

122. (א) אורה ישראלי שהתנדב לשרת בכוחות המזוינים של מדינת חוות, דינו — מסר שלוש שנים; ואורה ישראלי ששירת בכוח מזוין של מדינת חוות, רואים אותו כאילו התנדב לשרת, כל עוד לא הוכחה ההפק.

(ב) מי שוגיס בישראל תושב ישראל לכוח מזוין של מדינת חוות, והמגיס אינו נציגה הרשמי של אותה מדינה והמגיס אינו אורה, דינו — מסר חמיש שנים.

(5) לא ישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף זה על מעשה שעשה בהיתר על פי דין או על פי הסכם בין ישראל לבין מדינה אחרת או מוסד או ארגון בינלאומי, או בהיתר שניתן מטעם הממשלה, אם לאותו אדם ואם לאותו מעשה ואם בדרך כלל.

סימן ז' : סדרי דין

123. לא יוגש כתוב אישום לפי פרק זה אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמוו בכתב.

אישור
[ד/33]

124. (א) שופט בית המשפט העליון רשאי, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לוציא על מעצר אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה שיקבע או שיאריך ושלא תחולה בכל פעם על שלושים ימים ובכללה על ארבעה חדשים.

מעצר לפי בקשת
היועץ המשפטי
[ד/34]

(ב) פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיטוף) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969²⁴ (להלן בשםין זה – הפקודה), לא תחול על מעצר לפי סעיף זה.

(ג) לגבי מעצר לפי סעיף זה נתנות הסמכויות האמורות בסימן ב' לפרק ג' של חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה – 1965, לנשיא בית המשפט העליון או לשופט בית המשפט העליון שקבע לכך.

125. הפקודה תחול על מעצר של חשוד בעבירה לפי פרק זה, אם המעצר לא נתקחש לפי סעיף 124, ואולם קצין משטרה בכיר רשאי לוציא על מעצרו של אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה של חמישה עשר ימים, בטרם יוכא לפניו שופט; לפני מתן צו המעצר או תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר נתינתו ישמע הקצין את החשוד.

מעצר רגיל
[ד/35]

126. היה המפקח הכללי של המשטרה, או קצין משטרה בכיר שהוא הסמיך לכך, משוכנע כי יש יסוד מספק להניה שנעבירה עבירה לפי סעיפים 111 או 112 או שעומדים לעורר עבירה לפי אחד הטעיפים האלה, והוא סבור כי העניין אינו סובל דיחוי וכי בטחון המדינה דורש פעולה מיד, רשאי הוא לחתת לשוטר הוראה בכתב החומרה בידו, לעורר חיטוף בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, עדין צו חיטוף שנתן שופט בית משפט שלום על פי הפקודה, ובכלל שהוראה כאמור תאושר בידי שופט תוך שלושה ימים אחרי נתינתה.

חיטוף מושטרתי
בשבט הוותק
[ד/36]

127. היה מפקד יחידה צבאית בדרגת רב סרן ומעלה משוכנע כי יש יסוד מספק להניה שנעבירה עבירה לפי סעיפים 111, 112 או 115, והוא סבור כי העניין אינו סובל דיחוי וכי בטחון המדינה דורש פעולה מיד, ואין אפשרות לפעול לפי סעיף 126. רשאי הוא לחתת לחייב הוראה בכתב החומרה בידו לעורר חיטוף על גוףו ובכללו של אדם בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, עדין צו חיטוף שנתן שופט בית משפט שלום לפי הפקודה, ובכלל שלא ניתן יעדך חיטוף לפי סעיף זה בבית מגורים; הוראה כאמור תאושר בידי שופט בית משפט שלום או בידי נשיא בית דין צבאי מחווי וור שולשה ימים אחרי נתינתה.

חיטוף צבאי
בשבט הדחק
[ד/37]

128. היה בית המשפט השומע משפט בעבירה לפי סימנים ב' או ד' סבור כי בטחון המדינה מהיב שמירות סודיות במידה שאין להשיגה באמצעותם על פי כל דין אחר, רשאי הוא לוציאות –

סוריות הדין
[ד/38]

(1) כי הנאשם או סניגורו לא יהיו בוכחים-בהליך מסוימים או לא ייעינו בראיה מסוימת;

(2) כי בית המשפט ישב, בהליך מסוימים, במקום שמצוין לבניין בית המשפט;

(3) כי דבר שנאמר או ראייה שהזגשה בהליך מסוימים, יישמרו בסוד, באופן ובמידה שבית המשפט יקבע;

²⁴ דין מודיעת ישראל, נוסח חדש, עמ' 284.

ובכלד שבית המשפט לא ישתמש בסמכותו לפי פסקה (1), אם לא הובטח להנחת דעתו שתהא לנאים הגנה מלאה, לרבות סניגור שミニת בית המשפט או שהחר הנאים במקומו הסיגור שייעדר או שלא יעין בראייה כאמור.

129. (א) הורשע אדם בעבירה לפי פרק זה, רשיי בית המשפט לצווות כי כל נכס שבו מחייב עבירה [39/ד] השמש או הסטייע העבריין כדי לעבור את העבירה יחולט לאוצר המדינה, אף אם לא הוכחחה בעליותם של העבריין בנכס.

(ב) הטוען לזכות בנכס שחולט לפי סעיף קטן (א) והוא לא היה שותף לעבירה רשיי, חורך שנה מיום מתן צור החילוט או חורך מועד נוטף שנקבע בו לכך, לבקש מבית המשפט אשר ציווה על החילוט, שיבטל את החילוט ויזווה על מסירת הנכס לבעלול; לא נמצא הנכס עוד בעין, רשיי בית המשפט, אם הוא שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמי-רתו, חייב את אוצר המדינה בגין, בסכום שיקבע; נמכר הנכס, יבואו דמי מכורו במקומו.

(ג) סדרי הדין בהליכים לפי סעיף קטן (ב) יקבעו בתקנות.

סימן ח': שונות

130. הוראות פרק זה באות להוסיף על האמור בכל דין אחר ולא לגרוע ממנו. שמירת דין [40/ד]

131. מי שעבר עבירה לפי פרק זה בחוץ לארץ, יתן עליה את הדין בישראל; ואולם לא ישא אדם באחריות פלילית בשל עבירה לפי סעיפים 97, 98, 100, 104 או 121 שעבר בחו"ל לא רק, אם בשעת העבירה לא היה אזרח ישראל, תושב ישראל או חייב בנאמרות למדינת ישראל בין משומות שירות המדינה ובין מסיבה אחרת. עבריות חוץ [41/ד]

132. שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה. ביצוע [43/ד]

פרק ח': פגיעות בסדרי המשטר והחברה

סימן א': המרדה

133. העוסקה מעשה לשם המרדה, או מנסה, מכין עצמו או קשור קשר עם חברו לעשות מעשה כאמור, דינו — מאסר חמש שנים. מעשי המרדה [א/59(א)(א)]

134. (א) המפרסם מלאים, או מדפיס פרסומם, מפרסמו או משעתקו, ויש בהם כדי להמריד, דינו — מאסר חמישה שנים והפרסום יחולט. פרסומי המרדה [א/59(1)(ב), (2)]

(ב) המייבא פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו — מאסר חמישה שנים והפרסום יחולט, זולת אם לא היה לו יסוד לתגנית שיש בפרסום כדי להמריד.

(ג) המחויק, ללא הצדק כדין, פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו — מאסר שנה אחת והפרסום יחולט.

135. (א) לא תונש תביעה פלילית על עבירה לפי סעיפים 133 או 134 אלא חורך ששה חדשים מיום שנעבירה, ולא יתבע אדם לדין על עבירה כאמור אלא בהסתמכת היוזץ המשפטי למשפטה בכתב. סיגים לאישום ולהרשמה [א/59(3)-(5)]

(ב) לא יורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 133 או 134 על פי עד אחד בגין טיעוע לעדותו.

136. לעניין סימן זה, "להמריד" הוא אחד מהלא:

(1) להביא לידי שנאה, בו או אי-נאמנות למדינה או לרשותו הקשלטון או המשפט שלה שהוקמו כדין;

- (2) להסית או לגורות את יושבי הארץ שיונטו להציג, בדרכים לא כשרות,
שנובו של דבר שיסודה בדיון;
- (3) לעורר אי רצון או מורת רוח בקרב יושבי הארץ;
- (4) לעורר מדיניות ואיבה בין חלקים שונים של האוכלוסין.

137. באישום לפי טעיפים 133 או 134 לא תהא הגנה שהמלים שיש בהן לפי הטענה כדי להMRIID אין אמת.

138. אין רואים מעשה, נאות או פרטום כהMRIID, אם מוגמתם איינה אלא אחת מלאה:
- (1) להוכיח שהממשלה הוטעה או טעה במעשה שעשתה;
 - (2) להוכיח טעוות או פגמים בדיני המדינה או בסדריה, או במוסד מסוים דותיהם שהוקמו בדיון, או בסדרי השלטון והמשפט, והכל כדי להביא לידי תיקון הטעויות או הפגמים;
 - (3) לשכנע את אזרחיה המדינה או יושביה שיונטו להbiasה בדרכים כשרות לשינוי דבר שיסודה בדיון;
 - (4) להוכיח, מתוך מגמה לסליק, דברים המעוררים או העולמים לעורר מדיניות או רגשי עזינות בין חלקים שונים של האוכלוסין.

139. באישום על פרסום שעה שלוח למליים שיש בהן לפי הטענה כדי להMRIID, תהא זו הגנה טובה לשולה שהפריט נעשה ללא רשותו, הסכמות או ידיעתו ולא מהuder תושמת לב ראייה או הירות שלו, וכי עשה כל שביכולתו לעזר בගלי זוהותם של האורחים לכתיבת ופרסומו.

140. העושה אחת מלאה, דיברו — מסר שבע שנים:
- (1) משביע את חברו בשבועה או בהתזכירות שכמוה בשבועה (לשתיין יקרא בסימן זה — בשבועה), או נוכח בשבועה כאמור ו מביע הסכמות לה, והוא באה חייב את הנשבע לעבור עבירה שפועשה מותו או מסר עולם או מסר עשרים שנים, או לחיבתו לשתחוף במעשה התקוממות או מרد;
 - (2) נשבע את השבועה האמורה בפסקה (1) ללא שכךו אותו לעשות כן.

141. העושה אחת מלאה, דיברו — מסר חמישה שנים:

(1) משביע את חברו בשבועה, או נוכח בשבועה ו מביע הסכמות לה, והוא באה חייב את הנשבע לאחת מלאה:

- (א) לעבור עבירה שאין עונשה מוות, מסר עולם או מסר עשרים שנים;
 - (ב) להפריע את שלום הציבור;
 - (ג) להימנות עם התאגדות שהוקמה לעשיית מעשה כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב);
 - (ד) לצית להראותיו של ועד או של חבר אנשים שהוקמו שלא בדיון, או של מנהיג או מפקד או אדם אחר שאין לו סמכות בדיון ליתן את הדודות;
 - (ה) לא להלשן על חברו להתאגדות או על אדם פלוני או לא להעיד נגדם;
 - (ו) לא לגלות קיומה של התאגדות אסורה, או מעשה אסור שנעשה או עומד להיעשות, או בשבועה אסורה שהציג, שנשבע או שהסביר, הוא או אדם אחר, או לא לגלות את המשמעות שלسبوعה כאמור;
- (2) נשבע את השבועה האמורה בפסקה (1) ללא שכךו אותו לעשות כן.

142. מי שנשבע שכובעה כאמור בסימן זה לא יוכל לטעון להגנתו שכפרו אותו לעשות כן, אלא אם תוך ארבעה עשר ימים לאחר השבועה, ואם היה מנווע מחמת אונס או מחלת — תוך ארבעה עשר ימים לאחר שחדלה המניעה, מסר בתצהיר לפניו שוטר את כל אשר ידוע לו; בעניין זה, לרבות שם האדם שהסבירו או שבוכחותו נשבע ואות מקומה וזמןה של השבועה; חיל בשירות פועל או שוטר רשאי להצהיר כאמור לפני מפקדו.

143. (א) העושה אחת מלאה, דינו — מאסר שבע שנים:

(1) מאמין או מדריך להשתמש בשתק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, ללא רשות הממשלה;

(2) נוכח באסיפה או בהתקలות שאינן בראשות הממשלה, כדי לאמן או להדריך אנשים להשתמש בשתק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים.

(ב) המתאמן או מיתרgal להשתמש בשתק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, בתוכן אסיפה או התקלות שנתקננה ללא רשות הממשלה, או שהוא נוכח בהן כדי להתאמן או להתרגל, דינו — מאסר שלוש שנים.

144. (א) המחזיק בשתק ואין בידו להוכיח רשות על פי דין להחזקתו, דינו — מאסר שבע שנים.

(ב) הנושא או מוביל בשתק ואין בידו להוכיח רשות על פי דין לנשיאותו או להובלתו, דינו — ריאסר עשר שנים.

(ג) בסעיף זה, "שתק" —

(1) כלី העשויל לירוט כדור, קלע, פגז, פצצה או כיווץ אלה, שבכוחם להמית אדם, כולל חלק, אבזר ותחמושת של כלី כזה;

(2) כלី שטוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכלי כאמור ולרבות מכל המכלי או שטוגל להכיל חומר כאמור;

(3) תחמושת, פצצה, רימון או כל הפט' נפץ נפץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מלאה.

(ד) מקום שנמצא בו בשתק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק השתק כל עוד לא הוכח היפכו של דבר.

(ה) תעודה החותמה בידי קצין משטרת בדרגת מפקח ומעלה והוא מאשרת שchapן פלוני הוא בשתק, תשמש ראייה לדבר, כל עוד לא הוכח היפכו; אולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירה, ואם עשה כן, לא תשמש התעודה ראייה אלא אם חותם התעודה בענה להזמנה; בית המשפט חייב להודיע לנאים על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירה.

(ו) סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראת כל דין.

סימן ב': התאגדויות והתקהלוויות

התאגדות אסורה

[69/א]

145. התאגדות אסורה, לעניין סימן זה, היא —

(1) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שבחזקתו או בתעומתו או בדרך אחרת הוא מטיב, מסית או מעודד לאחת מפעולות אסורת אלה:

(א) לモוטט את סדי השלטון בישראל במחפה או במעשי חבלה;

(ב) להפעיל בכוח או באלים את הממשלה החוקית של ישראל או של מדינה אחרת, או כל ממשל מאורגן;

(3) להרים נכס של המדינה או נכס המשמש למסחר בפניים המדינה או עם ארצות אחרות, או לפגוע בנכדים כאמור;

- (2) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שהחזקתו או בבעלותו או בדרך אחרת הוא משيق או מעודד לעשות מעשה שטרתו המפורשת או המשתמעת היא המרדה כמשמעותה בסימן א' ;
- (3) חבר בני אדם שלא הודיע את תקנותיו כפי שהוא מחייב על פי הדין או שהוא מוסיף להתקנס לאחר שפרק לפיקוח;
- (4) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, המשוגג, או נזהה כמסונף, לארגן ומטייף או מעודד לאחת התורות או המעשים האמורים בסעיף זה ;
- (5) סניף, מרכז, ועד, קבוצה או סיעה של התאגדות אסורה וכל מוסד או בית ספר שהנהלה או שבפיקוחה.

146. המטייף או מעודד, בדיור, בכתב או בדרך אחרת, לעשיית אחת הפעולות האסורות לפי סעיף 145, דינו — מאסר שלוש שנים.

147. מי שמלאו לו שש עשרה שנים והוא חבר להתקנות אסורה,ומי שתוופש או פועל במשרה או בעמדה בה, או פועל בכיניג שלה, או משמש מורה במוסד או בבית ספר המתנ"ה נחלים או בחוקים כמתנהלים בהנהלה או בפיקוחה של התקנות אסורה, דינו — מאסר שנתי אחד.

148. המשלים דמי חבר או תורם לתקנות אסורה, או לחשבונה, והמשדר לאחת מלאה, דינם — מאסר שש שנים חדשים.

149. המdfsים, מפרנסים או מעביר בדו"ר כל ספר, כתוב עת, חוברת, עalon, מודעה או עיתון של התקנות אסורה, או בשכילה או לטובה, דינו — מאסר שש שנים חדשים.

150. כתב אישום על עבירות לפי סעיפים 145 עד 149 לא יוגש אליו בידי היוזץ המשפטי לממשלה או בהסכמו.

151. שלושה אנשים לפחות שנטקהלו לשם עבירה, או שנטקהלו למטרה משותפת, ואפיילו לשירה, ומתוגנים באופן הנוגן לאנשים שבביבה יסוד סביר לחושש שהנטקהלים יעשו מעשה שייפר את השלום. או שבעצם התקהלוות יעוררו אנשים אחרים, ללא צורך ולא עליה מספקת, להפר את השלום, הרי זו התקהלוות אסורה, והמשתף בהתקהלוות אסורה, דינו — מאסר שנה אחת.

152. התקהלוות אסורה, שהתחילה לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל איימה על הציבור, הרי זו התפזרות, והמשתף בתפזרות, דינו — מאסר שנתיים.

153. מונגה על מהוו או קצין מהוו או שופט בית משפט שלום, ובHUDREN — שוטר בדרגת מפקח משנה ומעלה, הרואה שלושה אנשים לפחות מתפרעים, או חושש מהם עומדים להatta פרע, רשי, לאחר שהודיע על נוכחותו בתקיעת החוצורה, בשriqueת משrokheit או בכל אמצעי כיוצא באלה או בידית או "זירוי" מקודח — להורות להם שיתפזרו בשקט.

154. אם כעבור זמן סביר לאחר ההודעה וההוראה לפי סעיף 153, או לאחר שמתן ההודעה או ההוראה נמנע בכוח, מוטיפים אנשים במספר כאמור להחפרע, רשי כל המוסמך ליתן ההודעה וההוראה כאמור, או שוטר, או כל אדם המסייע בידם, לעשות כל הדרוש כדי לפור את המוטיפים להחפרע או לתפסם, ואם מישו התקנד לסתירה יכול המוסמך להשמש בכוח הדירוש בדרכ סבירה כדי להתגבר על התקנדות, ובכל משפט פלילי או אזרחי לא ישא באחריות אם גרים פגיעה או מוות לאדם או נזק לרבות.

מטיף להתקנות
אסורה [71/א]

חבר להתקנות
אסורה [70/א]

תרומות להתקנות
אסורה [72/א]

פרנסים נבי
התקנות אסורה [73/א]

הגנת אישום [76/א]

התקהלוות אסורה [80, 79/א]

התפרעות [80, 79/א]

הוראת התפזרות [82/א]

יפוי מתפרעים [83/א]

155. ניתנו הודעה והוראה התפזרות למתחילה או למתפרקם כדי להתריע וuber זמן סביר לאחר מכן ההודעה וההוראה – כל המשתף או משיך להשתף באוות התקהלוות או התקהלוות, דינו – מסר חמיש שנים.
- [84] [תשכ"ו]
[א] מניעת הוראות התפורות
[85] [תשכ"ז]
[א] מתחילה שנותן ההודעה או ההוראה נמנעו בכוח והוא משתף בתקהלוות, וכל היודע שנותן ההודעה או ההוראה נמנעו בכוח והוא משתף בתקהלוות או התקהלוות, דינו – מסר שלוש שנים.
- [86] [תשכ"ט]
[א] מתחילה שגורמו, שלא כדין, נזק לבניין, לאניה, למסילת ברזל, למכונות, למבנה, לקו טלגרף, לקו חשמל, לקו צינורות או צינור להסקת מים, דינו של כל אחד מהם – מסר שבע שנים, ואם הרסו או השמידו, או תחילו להרוס או להשמיד, אחד הדברים האמורים, דינו – מסר עשר שנים.
- [87] [תשכ"ט]
[א] מתחילה הפוגעים בכלי שיט
[88] [תשכ"ט]
[א] מתחילה הפוגעים או מפרייהם, שלא כדין ובכוח, טענה או פריקה או הפלגה או שיווט של כלי שיט, או שהם עלולים אל כל שיט שלא כדין ובכוח בכוונה לעשות אחד המעשים האמורים, דינם – מסר שלוש שנים.
- סעיף ג' : הפרעות לשлом הציבור**
159. (א) המפריט או משתק אמרה, שמועה או ידיעה העולות לעורר פחד ובהלה הציבור או להפריע את שלומו, והוא יודע, או יש לו יסוד להנition, שהן כוזבות, דינו – מסר שלוש שנים.
- (ב) באישום לפי סעיף קטן (א) תהא לנאים הגנה טובה בטענה שלא ידע, או שלא היה לו יסיד להנition, שהאמרה, השמעה או הידיעה הן כוזבות, ובלבך שהוכחה שנקט אמצעים סבירים כדי לאמת את דיוון לפני פרוסמן.
160. ראתה הממשלה שיש ביחס העבודה הפרעות חמורות המסכנות את הכלכלת בארץ או את המסחר עם מדינות חוץ או פוגעות בהם, רשאית היא להכריז על מצב חירום לעניין סעיף זה, וכל עד לא בוטלה האכרזה היא דין של המשתף בהשbetaה או בשבייתה בעבודה הבוגעת להובלת משא או להסעת נסיעים דרך עסק או מסחר בישראל או בינה בין מדינות חזן או למתן שירות ציבור בישראל, ושל המסתה, מטייע או מעודד להשbetaה או לשבייתה כאמור או להמשכתן – מסר שנה אחת.
161. העשויה אחד המעשים להלן תוך פגעה בגופו או בנכיסיו של חברו או איהם או הפתה או בכוח חרם או איום בחרם עליו או על נכסיו ולא כל סיבה או הצד סבירים לחרם, דינו – מסר שלוש שנים; ואלה המעשים:
- (1) מפריük לקיים שירות ציבוררי או מחבל בו;
 - (2) מכירח או מפתחה עובד ציבוררי או עובד בעבודה הנוגעת לשירות ציבוררי להתפטר או לנטרש בעבודתו, או מונע אדם מהצטייע או לקבל עבודה כאמור;
 - (3) מחבל או מפריük הובלת משא או הסעת נסיעים דרך עסק או מסחר בישראל או בינה בין מדינת חזן;
 - (4) מכירח או מפתחה עובד בהובלה או בהסעה כאמור בפסקה (3) או בעבודה הנוגעת להן להתפטר או לנטרש בעבודתו, או מונע אדם מהצטייע או לקבל עבודה כאמור.
162. כתב אישום על עבירות לפי סעיפים 160 או 161 לא יוגש אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

סימן ד': סכוסוכי עבודה

163. העושה שלא כדי אחד המעשים המגבאים להלן, כדי להכרית את חברו לעשות מה שאיבר חייב לעשות לפני הדין או להימנע מעשות מה שהוא רשאי לעשותו, דין — מאסר לשנה אחת:

(1) משתמש באלים או באירועים נגדו או נגד אשתו או ילדיו, או פוגע בנכיסיו;

(2) מהלך אחריו בלי הרף מקום;

(3) מסתיר מכשיר, מלכוש או כל נכס אחר השיך לחברו או גמור לשימושו, או שולל ממנו או מפריע את השימוש בו;

(4) עומד על המשמר ליד ביתו או לצד מקום מגוריו, עבודתו או עסקו או המקום שנזדמן בו, או ליד הגישה אליהם, או מונע את הגישה אליהם;

(5) הולך אחריו בצורה פרועה ברחוב או בדרך.

(א) על אף האמור בטעיף 163 רשאי אדם, למען עצמו או למען האגיד, או למען מעביד יחיד או חבר בני אדם, לעמוד במקום שעובדים או עוסקים בו, או על ידו, כדי לסייע בסכוך עובודה, אם כל מטרתו היא להציג, או למסור, בדרכי שלום ידיעות, או לשכנע בדרכי שלום לעבור או להימנע מעובודה.

(ב) בסעיף זה

"סכוך עבודה" — סכוך בין מעבידים לעובדים או בין עובדים לעובדים, בוגע למתן עבודה או אי מתן עבודה או להסכם עבודה או לתנאי עבודה של עובד, למעט סכוך שהאת מסיבותיו היא התנגדותם של העובדים למתן עבודה לעובדים אחרים מטעמי גזע, דת או לשון;

"עובד" — כל העובד במלאה או בתעשה אצל המעביד שעמו סכוך העבודה או אצל מעביד אחר;

"האגיד" — כל אגודה שנרשמה לפי חוק האגדות העותמאני או לפי פקודת האגדות השירתיות²⁵ או לפי פקודת החברות²⁶, ואותה ממටויה היא הסדר ליחסים בין עובדים לבעלירים, בין עובדים לעובדים או בין מעבידים לעובדים.

סימן ה': פגיעה במדינת חזק

165. העושה בהחומי המדינה נסיון לארגן, להבין, לסייע או להקל כל גסיון הנעשה במדינה חזק להרשות מעשי אלימים את סדרי השלטון של אותה מדינה, דין — מאסר עשר שנים.

166. המבקש להטיית מעשי איבה נגד ממשלה של מדינה יידידותית, על ידי גאים במקום ציבורי או התקהלות פומבית או על ידי פרסום כתוב, דין — מאסר שלוש שנים.

167. המוריד או הורם, בפומבי, דגל או סמל של מדינה יידידותית, או עושה מעשה אחר לפגוע בהם, והכל בכוונה להביע איבה או בזע לאותה מדינה, דין — מאסר שלוש שנים.

168. המפרט, ללא הצדוק או הצדוק שהוא מתקבלים במשפט בשל לשון הרע על אדם פרט, דבר המכובן לשמש חומר קריאה, או סימן או מצג חזותי, העולמים להשဖיל, להרף או לחשוף לשנה או לבוז, מלך, נסיא, שליט, שגריר או אחד מرمבי המעלת האחרים של מדינת חזק, דין — קנס 1500 לירות; ואם הדבר עלול או מכובן להפריע את השלום והידידות בין ישראל למדינה אחרת, דין — מאסר שלוש שנים.

אלימות נגד מדינות

חזק

[א] (67)

הסתה לאיבה כלפי מדינה יידידותית

[א] (2)

פגיעה בגולן או בסל של מדינה יידידותית

[א] (68)

הילול בכבוד של גורולי מדינת חזק

[א] (77)

²⁵ חוקי א", ברוך א', פרק כ"ד, עמ' 336.

²⁶ חוקי א", ברוך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

הפרעה שלא כדי
למיושן וכדי
[א] [211/210]

סימן ו' : שוד ים

169. העושה מעשה של שוד ים או מעשה הקשור לשוד ים או כיווצא בו, דינו — מאסר עשרים שנים.

[א/78]

סימן ז' : פגיעות ברגשי דת ומסורת

170. ההורט, מזיק או מחלל מקום פולחן, או כל עצם המוחזק מקודש לקהיל אנשיים, בכוננה לבוזות דתם, או בירודען שהם עשויים לראות בעשאה זה עלבון לדתם, דינו — מאסר שלוש שנים.

[א/146]

171. המפריע במויד אסיפה אנשיים שבתאספו כדיין לשם פולחן דתי, או תוקף במויד אדם הממלא תפקיד באסיפה כאמור או את אחד מבאייה, ואין בידו להוכיח צדוק או הצדיק כדיין, דינו — מאסר שנה אחת.

[א/147]
[חשבכין]

172. הנכנס שלא ברשות למקום פולחן או קבורה או למקום שיוחד לצרכי לוויית המת או לשמרתו עצמותיו של מת, או נהוג במת שלא בכבוד, או גורם הפרעה לאנשים שבתקהיל לוויות המת, והכל בכוננה לפגוע ברגשותיו של אדם או לבוזות דתו, או כשהוא יודע שהדבר עשו לפגוע ברגשותיו של אדם או לבוזות דתו, דינו — מאסר שלוש שנים.

[א/148]

173. העושה אחת מלאה, דינו — מאסר שנה אחת:

(1) מפרשם דבר דין, כתוב יד, תמורה או דמות שיש בהם כדי לפגוע פגיעה גסה באמונותם או ברגשותיהם הדתיים של אחרים;

(2) מביע במקום ציבורי ובתחום שימושו של פולני מלא או קול שיש בהם כדי לפגוע פגעה גסה באמונתו או ברגשותיו הדתיים.

[א/149]

174. ההורט, משמיד או מupil בניין או מצבה שיוחדו לשימוש הציבור או לנוי או גורם להם נזק, דינו — מאסר שלוש שנים.

[א/150]

סימן ח' : ריבוי נישואין

175. בסימן זה, "נישואין" — לרבות קידושים.

[ה/1]

176. נשוי הנושא אשה אחרת, ונושא הנישאת לאיש אחר, דין — מאסר חמיש שנים.

[ה/2]

177. מי שהיה נשוי הוא בחזקת נשוי, לעניין סעיף 176, כל עוד לא הוכח שנישואיו הקודמים בוטלו או הופקו, בין על ידי מוות בן הזוג ובין על פי פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדין המוסמך או על פי דין התורה בדרך שאישר בית הדין המוסמך, ואין דואים אותו כפניו אלא משעת המות או משעה שניתנן פסק הדין או האישור כאמור.

[ה/3]

178. לעניין סעיף 176, אין נפקא מיבה —

[ה/4]

(1) אם תקוףם של הנישואין הקודמים הוא לפי דין המדינה שבה נערכו או לפי דין דתי שעלה פיו נערכו;

(2) אם הנישואין החדשים תקפים או בטלים;

(3) אם הנישואין החדשים נערכו מחוץ לישראל, ובלבך שבעת הנישואין היה הנושא אזרח ישראלי או תושב ישראל.

179. היה הדין החל על הנישואין החדשים דין התורה, לא יורשע אדם על עבירה לפי דין תורה סעיף 176 אם הנישואין החדשים נערכו לאחר שניתן לו היתר נישואין לפי פסק דין סופי של בית דין רבני ופסק הדין או שידי שני הרבנים הראשיים לישראל, ואם נבדר מאחד מהם למלא תפקידו — בידי מי שמנתה לכך מועצת הרבנות הראשית לישראל.

[ה/5]

180. לא היה הדין החול על הבישואיו החדשין דין התורה, לא יורשע אדם על עבירה לפי סעיף 176 אם הנישואין החדשין נערכו לאחר שתותרו לפי פסק דין סופי של בית הדין המוסמך על סמך אחת מלאה:

(1) בן זוגו מנישואיו הקודמים אינו מסוגל, מחתמת מחלת נפש שלקתה בה, להסכים להפקעת הנישואין או לביטולם או להשתתף בהליך או בפועל להפתקותם או לביטולם;

(2) בן זוגו מנישואיו הקודמים נעדר בנסיבות המעוררות חשש סביר לחיו ולא נודעו עקבותיו לפחות שבע שנים.

181. התיר איש את קשר הנישואין על כrhoה של האשה, בגין בשעת התרת הקשר פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדיון המוממך המחייב את האשה להתרה זו, דינו — מאסר חמיש שנים.

התיר קשור
בישואין על כrhoה
של האשה
[ה/7]

182. (א) המסדר גירושין בידיעה שהם אסורים לפי דין או שאחד מבני הזוג עובר בהם עבירה, דינו — מאסר שש שנים חדשין.

עריכה נישואין
וגירושין אטוריים
[ה/8]

(ב) המסדר גירושין בידיעה שהם אסורים לפי דין או שהאיש המגרש עובר בהם עבירה, דינו — מאסר שש שנים חדשין.

183. על אף האמור בפסקות הראות [גוטה חדש], תשל"א-1971, כשר בן הזוג להעיר נגד בן זוגו במשפט על עבירה לפי סימן זה, אך אין כויפין להעיד לא בן זוג ולא מי שנישא לנאשם בnishואין שאינם תופסים.

עדותו של בן זוג
[ה/9]

סימן כ' : ברינות ותקלות לציבור

184. לעניין סימן זה —
"פגון" — לרבות הרב, סכין או מכשיר אחר שיש להם להב שחוודו שנון, אם בעיקרם —

תגדות
[95, 93]

(1) לא נועד לשמש במקצוע, במלואה, בעסק, לצורך יצרכי בית;

(2) נועד לשמש במקצועו, במלאתו או בעסקו של הנושא אותו או לצרכי בית, אך נישאים שלא לאותו שימוש;

"סכין" — לרבות כל מכשיר שאינו פגון ויש לו להב, בין שחוודו שנון ובין שאינו שנון, ולמעט סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ואי אפשר להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעות אחר, לפגון או לסכין שלחבים קבוע.

185. המיצר פגון, מוכרו, מציעו או מציעו למכירה, או נושאו, במקום שעליו החילה הממשלה הוראות המשללה הוראות סעיף זה בצו, והמייבא פגון, דינם — מאסר שלוש שנים.

מנונות
[95, 90]

186. (א) הנושא סכין מהוין לתחרום ביתו או חצריו, במקומות שעליו החילה הממשלה הוראות סעיף זה בצו, ולא הוכיח שהסכין הייתה דרושה לו למטרה כשרה, דינו — מאסר שנה אחת.

סכינים
[95, 91]

(ב) מפקד משטרת המחוון שבו נמצא האדם נושא הסכין רשייא, לפי שיקול דעתו, בהתאם בנסיבות העניין, להורות שלא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה.

187. המרונה על תחנת משטרת רשאי להורות על חיפוש אצל אדם החשוד בנסיבות פגון או סכין בגין לפקודתו זו, ורשאי הוא להפנסם.

סמכות לתפקיד
פגון או סכין
[92]

188. כל פגין או סכין; שעלייהם הורשע אדם לפי חוק זה – יחולט.

חילוט
[א/94]

189. הגבונם למקראין בדרך אלימה כדי להזיק בהם, בין שהאלימות היא בהפעלה כוח מעשה נגד אדם אחר ובין שהיא באירועים או בפריצה או בכינוס אנשים במספר בלתי רגיל, דין – מסר שלוש שנים, אף אם הוא זכאי להילגנש לאותם מקרעין, זולת אם המקרעין היו שלו או אבל מוחזקים בידי עובדו או שלוחו.

190. האוזן, ללא אבק וצוה, מקרעין של אדם הזקאי להזיק אותם על פי דין, ועלול בכך להביא לידי הפרת השלום או לחשש סביר של הפרת השלום, דין – מסר שלוש שנים.

אתנית מקרעין
בכוח
[א/97]

191. המשתחף שלא כדין בתגרה במקום ציבורי, דין – מסר שנה אחת.

תגרה
[א/98]

192. המאיים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכונה להפיח את האדם או להקניטו, דין – מסר שלוש שנים.

איומים
[א/100]

193. (א) המתפרק או המפר את הסדר במקום ציבורי בהיותו שיכור, דין – מסר שלושה חדשים.

שכורת
[א/101]

(ב) המחויק כלי נשך טעון, סכין או כל כלי זיין קטלני אחר כשהוא שיכור, מותר לעצרו בעלי צו מעצר, דין – מסר ששה חדשים.

(ג) המספק משקה משכר לשיכור, או לאדם הנראה שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים, או מעודד אותו לשות משקה משכר, דין – קנס 75 לירות.

(ד) העושה מעשה כאמור בסעיף קטן (ג) והוא בעל עסק שנמקרים בו משקרים או עובד בעסק כזה, דין – מסר שלושה חדשים.

194. (א) המקים שאון או מהומה במקום ציבורי, בלי סיבה סבירה ובאופן העולל להפריע לתושבים או להביא להפרת השלום, דין – מסר שלושה חדשים.

מהומה ועלבון
במקום ציבורי
[א/102]

(ב) המעליב אדם במקום ציבורי באופן העולל לעורר אצל הנוכח אותה שעה להפרע את השלום, דין – מסר שלושה חדשים.

195. המוריד, משחית או משמיד, בזוויד ולא רשות כראוי, הودעה, מודעה או תעודה שהודבקו, או גועדו להיות מודבקים, אל בניין או במקום ציבורי על פי דין או על פי הוראת עובד הציבור, דין – מסר שלושה חדשים.

השחתת מודעות
[א/103]
[תשכ"ז]

196. הכותב, מציר, משרות או חורת על מקרעין של זולתו שלא כדין, או מבדיק עליהם שלא כדין כל כתב או שلت, דין – מסר שנה אחת.

השחתת פבי
מקראין
[א/103]
[תשכ"ז]

197. המונחה למגוע, לחבל או להפריע בחירות ציבוריות – בכוח, באליומות, באירועים או באלימות שהוא עבירה לפי חוק זה, דין – מסר שלוש שנים.

הפרעה לבחירות
[א/104]

198. העושה מעשה העולל להביא לתקלה ציבורית, דין – מסר שלוש שנים.

תקלה ציבורית
[א/105]

סימן י' : זנות ותוועבה

199. (א) אלה דינם מאסר חמץ שניים:

- (1) מי שמחיתו, כולה או מקצתה, דך קבע או בתקופה שלשה, על רוחותה של זונה;
- (2) מי שמקבל ביודעין מה שניתן بعد מעשה זנות של אשה או חלק ממה שניתן כאמור.
- (ב) נערתה העבריה באשה שלמטה מגיל 18, או באשתו, בבתו או בנתו ההורגת של העבריין, או כשהוא אופטורופסה, מורה, מעבירה, ממונה עליה לפי דין או לפי הסכם, רופאה או עובד בית חולים שבו היא אושפזה, דין – מאסר שבע שנים.

(ג) לעניין סעיף זה אין נפקא מינה –

- (1) אם הדבר שקיבל העבריין היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
- (2) אם קיבל את הדבר מהאשה או אדם אחר;
- (3) אם קיבל אתנן بعد מעשה זנות או חליפתו של אתנן.

200. גבר הגר עם זונה או שהוא רגיל להילוות אליה דרך קבע או משתמש בפיקוחו או בהשפעתו עליה בדרך שיש בה כדי לסייע בידה או להכrichtה לזנות, חזקה עליו שהוא חי על רוחותה, זולת אם הוכח היפוכו של דבר.

201. (א) אלה דינם מאסר חמץ שניים:

- (1) מי שהשידל אשה למעשה זנות עם אדם אחר;
- (2) מי שמשתמש בכוח, בכפייה, באמצעות הרדמה או השכלה, באומותים או במרמה, כדי להביא אשה למעשה זנות עם אדם אחר, בין נתיקים מעשה הזנות ובין אם לאו;
- (3) מי שמעכ卜 אשה בכל דרך שהיא גור רצונה בבית זנות או מעכ卜 אותה במקום אחר כדי להביאה למעשה זנות.

(ב) נערתה העבריה באשה שלמטה מגיל 18 או באשתו, בבתו או בנתו ההורגת של העבריין, או כשהוא אופטורופסה, מורה, מעבירה, ממונה עליה לפי דין או לפי הסכם, רופאה, או עובד בית חולים שבו היא אושפזה, או נערתה העבריה לפי פסקאות (2) או (3) לסעיף קטן (א) כשההעבריין נושא נשך חמ או קר, דין – מאסר שבע שנים.

(ג) לעניין סעיף זה אין נפקא מינה אם העבריין התכוון למעשה זנות בארץ או בחו"ל לארץ.

202. (א) המשידל אשה לעזוב את מקום מגוריה, והוא מתכוון בכך להביאה לידי עיסוק בזנות, דין – מאסר חמץ שנים, ואם הייתה האשה שלמטה מגיל 18, דין – מאסר שבע שנים.

(ב) המשידל אשה לעזוב את הארץ, והוא מתכוון בכך להביאה לידי עיסוק בזנות בחו"ל לארץ, דין – מאסר שבע שנים.

203. לעניין סימן זה אין נפקא מינה אם העבריין ידע או לא ידע שהאשה הרתה לפחות מגיל 18.

204. מי שמחזיק או מנהל מקום, לרבות כל רכב וכל שיט, לשם עיסוק בזנות, דין – מאסר חמץ שנים.

סדרות למעשי
גותות
[ז/1(א), (ב)]

חזקת סדרות
[ז/1(ב)]

שידול לאלימות
זנות
[ב/2]
[旄ליג]

[旄ליג]

שידול לעזוב
בזנות
[ז/3]

חזקת ידיעה
[4/1]

חווקת מקום
לשם זנות
[7,5/1]

205. מי שמשכיר או מחדש שכירות של מקום, לרבות כלי רכב וכלי שיט, במידע שהוא משמש או ישתמש לאשה מקום למעשי זנות, דינו — מאסר ששה חדשים; והוא הדין אם לא הפסיק השכורתו של מקום לאחר שנודע לו שהוא משתמש כאמור, על אף שיש בידו זכות להפסיקו ולהתבעו פינרי בשל כך.

206. במשפט בשל עבירה לפי סימן זה בקשר למעשה זנות של אשה —
 (1) כשרה אותה אשה להעיד נגד בעלה ונגד הוריה;
 (2) אין רואים את האשה כשותפה לעבירה, אולם עדותה טעונה סיוע.

207. מי שהורשע בעבירה לפי סעיפים 199 עד 202 יוטל עליון עונש מאסר, אם בעונש היחיד ואם בנסיבות עונש אחד, אך לא יוטל עליון מאסר על תנאי.

208. המניה לקטין בן שיתים עד שבע עשרה שנים הננתן לשומרתו או להשגחתו, שיידור בבית זנות או שיבקר בו הוכפות, דינו — מאסר שלוש שנים.
 [א/165] [חשב'ין]

209. (א) המפתח אדם הנמצא במקום ציבורי, בדיבור או בתנועות, למעשה בלתי מוסרי, למשעה בלבד
 [א/167] [חשב'ין]
 (ב) הורו או אפטרופסו של קטין שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים, וכל אדם אחר שנסרפו לו האחירות או ההשגחה על קטין כאמור, המסייעים לקטין לעبور עבירה כאמור בסעיף זה, דינם — מאסר שלוש שנים.

210. הפונה לקטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים, או לאשה, ברמזים מגנוגים, דינו — מאסר שלושה חדשים.
 [א/168] [חשב'ין]

211. גבר הנכנס לבכוש אשה למקום המיוחד לבנים, דינו — מאסר שנה אחת.
 [א/169]

212. אשה הנמצאת במקום כלשהו לשם מגע מיני אסור, או בבית זנות, יהא כל המונע ממנו לבכוש או כל חפץ אחר השיך לה, בכוונה להכריחה או לפתותה שתישאר שם, נחשב כאילן עיכב אותה, והוא הדין כשהלבוש שעיליה היה שאל או נתן לה מבנו או על פיו והוא מאים עליה במשפט אם תקה אותה את הלבוש; לא ינקטו הליכים משפטיים נגד אשה כאמור על שהיא לקחה או מחזיקה את הלבוש שהיא דרוש כדי לצאת משם.

213. (א) שופט בית משפט שלום וראשי ליטין צו חיפוש המסמין את האדם הנקוב בצו לעורך חיפוש בכל חצרים, אם יש יסוד להבינה שהם ממשים למטרה אסורה לפי סימן זה או לפי סימן ה' של פרק י' או שבهم מעוכב או חבויר או מצוי אדם שנגעתה או עומדת להונעתו לגבי עבירה לפי היסוגים האמורים; נמצא האדם באזות החצרים, ורשאית המשטרה לעכבר במקומות בטוח עד תום החקירה או, לפי הוראות השופט, למסרו להוריו או לאפטרופסו או לעשות בו בדרך אחרת לפי הnisיות.

(ב) צו שניין לפי סעיף זה יחולו עליו סעיפים 27 עד 31 לפકודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [גוסח חדש], תשכ"ט-1969; אולם סעיף 26 לפוקודה לא יחול.

(ג) "חצרים", לעניין סעיף זה — לרבות כלי שיט, רכבות וכל כלי רכב אחר.

(ד) יראו אשה כמעוכבת שלא כחוק למטרות בלתי מוסריות, אם נעצרה, לשם מגע מיני אסור בין כלל ובין עם אדם פלוני, ונתקינה בה אחת מהלא:

(1) טרם מלאו לה שש עשרה שנים;

(2) מלאו לה שש עשרה או טרם מלאו לה שמונה עשרה שנים, והוא מעוכבת נגד רצוניה או נגד רצונם של אביה, אםה או האם הממונה כחוק לדאוג לה או לפיקח עליה;

(3) מלאו לה שמונה עשרה שנים והוא מעוכבת נגד רצוניה.

214. (א) העושה אחת מלאה, דינו — מסר שלוש שנים:

(1) מוכר חומר תועבה, או מחזיקו, מדפיסו או מעתיקו לשם מכירה, השכלה או הפטצה;

(2) מציג חומר תועבה לראותו או מפיצו לשם הצגה במקום ציבורי;

(3) מנהל עסק למכירה, לפחותום או להציגו של חומר תועבה, או משתחף בו;

(4) מפרסם במודעה, או מודיע ברבים בכל דרך, שפלוני עוסק במכירה,

בהדפסה, בהעתקה, בהציגו או בהפצתו של חומר תועבה, או שnitן להשיג חומר תועבה אצל פלוני במישרין או בעקיפין.

(ב) אין הבדל, לעניין סעיף זה, אם חומר התועבה הוא דבר שבגדפו או שככוב, או תמונה, צילום, שרוטט, דגם או כל חוץ אחר העשוו לגורום להשחתת המוסר.

סימן י"א : מטרדים

215. (א) העושה מעשה שלא הותר בדיין או במנע מעשות דבר שהובחו לעשות לפי הדין וגורם בכך לציבור פגיעה, סכנה או הטרדה, או מפריע לו, או גורם לו אי נוחות, בשימוש בזכות הרבים, הרי זה מטרד לציבור, ודינו — מסר שנה אחת.

(ב) לעניין מטרד לציבור אין הבדל אם האנשים שהמעשה או המחדל נהנו מהם מרוביים על אלה שהוא גורם להם אי נוחות; אולם אם הוא מקל על חלק מן הציבור את השימוש בדיין בזכותיו אפשר שיראוו באילו איזו מטרד לשום אדם.

(ג) הנמצא במקום כלשהו לשם עיטוק בזנות, בנסיבות שיש בהן משום מטרד לדרי הסביבה או הפרעה לתנועה בדרכיהם, דינו — מסר שנה אחת.

מטרד לציבור
[א/189/
[189/]

[旄לה]

התנהגות פסולה
במקומות ציבורי
[193/
[193/, חכמי]

(א) העושה אחת מלאה, דינו — מסר ששה חדשים:

(1) מתנהג מאופן פרוע או מגונה במקום ציבורי;

(2) גורם לקטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים לפשוט יד או לקבץ נדבות במקומות ציבורי, או משדל או מביע לכך קטין כאמור;

(3) מתחלך כפושט יד או לקבץ נדבות, או משתמש להציג תרומות מכל מין שהוא, והכל באממת כוב או מרמה;

(4) מתנהג במקום ציבורי באופן העולל להביא להפרת השלום;

(5) משוטט בחדרים או בקריכתם או בדרך או בככיש או בסביבתם, או במקומות ציבורי, והכל בזמן ובנסיבות שיש בהם כדי להסיק שהוא נמצא שם למטרה אסורה או פסולה.

(ב) הפושט יד, או לקבץ נדבות, במקום ציבורי בחשיפת פצעים או מומים או באמד צעים דומים, דינו — מסר חדש ימים.

217. מי שאינו חייל או שוטר והוא לבוש את מדי הצבא או המשטרה, או לבוש הדומה להם, או לבוש הנושא סימן המזוהה לחיל או לשוטר, באופן ובנסיבות העולמים לגראם בזיהוי המדים האמורים, או מעסיק אדם אחר בעשיית אחד המעשים האלה, דינו — מסר שלושה חדשים.

218. העשוה במודע או בהתרשלות מעשה העולול להביא לידי התפשטותה של מחלת שיס בה סכנת נפשות או של מחלת מין והוא יודע, או שיש לו יסוד להנחתה, אפשרות זאת, דינו — מסר שלוש שנים.

219. (א) המוכר בחזקת מאכל או משקה מצרך שעשווהו, או שנעשה אליו, מזיך או בלתי ראוי למאכל או לשקה, והוא יודע זאת או שיש לו יסוד להנחתה כך, והמחוקק למeceraה מצרך כאמור, דיננו — מסר שנה אחת.

(ב) המפגֵל מאכל או משקה ועשה אותו בכך מזיך, כשבדעתו למקרו למאכל או למשקה, או כשהוא יודע שהדבר עשווי להימכר לשם כך, דינו — מסר שנה אחת.

220. קמעוני של מצרכי מאכל או משקה, או מנהל מלון, אכסניה, מסעדת או עסק אחר לכריית מאכליים ומשקאות לצרכיה בו במקום, שאינו שומר על נקיונם של המוצרים שהוא מספק, או עובר על תקינה בעניין בריאות הציבור, דינו — מסר ששה חדשים; בית המשפט המרשיע את העברין רשאי להורות על השמדת מצרכי מאכל או משקה שאינם ראויים לשמש מזון.

221. המעביר או מזעם מר מעין, מיכל או מאגר או מי מקום אחר, ועשה אותם בכך פחות מתאימים למטרה שהם משמשים לה כרגיל, דינו — מסר שלוש שנים.

222. המוזם לרצונו את האויר ועשה אותו בכך מזיך, בדרך כלל, לבריאותם של בני אדם הגרים או מנהלים עסקים בסביבה, או של העוברים בדרך ציפורית, דינו — מסר שלוש שנים.

223. המקים לצרכו רעש גדול או מפייז לצרכו ריחות פוגעים או מזיקים, במקום ובנסיבות המטרידים בני אדם מן השימוש בוכות הרבים, דינו — מסר שנה אחת.

סימן י"ב : משחקים אסורים, הגרלות והימוריים

224. בסימן זה –

"משחק אסור" — משחק שבו עשויי אדם לזכות בכף, בשווה כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והთוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;

"מקום משחקים אסורים" — חצרים שרגילים לעזרך בהם משחקים אסורים, בין שהם פתווחים לציבור ובין שהם פתווחים לבני אדם מסוימים בלבד, ואין נפקה מינה אם הם מוחזקים גם למטרה אחרת;

"הגרלה" — כל הסדר שלפיו ניתן, בהעלאת גזהות או באמצעות כף, לזכות בכף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזוכה תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;

"הימור" — כל הסדר שלפיו ניתן לזכות בכף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזוכה תלויות בניחושו של דבר, לרבות הגרלה הקשורה בתוצאות משחקים ותחרויות בספרט.

225. המארגן או עורך משחק אסור, הגרלה או הימור, דינו — מסר שלוש שנים או קנס עשרים וחמשה אלף לירות.

226.ameshak meshek asor, dinu — מסר שנה אחת או קנס חמישת אלפיים לירות.

אסטור הגרלות
והימוריים
[ב/2] [תשס"ה]
אסטור משחקים
[ב/3] [תשס"ה]

227. המציג, מופר או מפיין כרטיסים, או כל דבר אחר, הבאים להעיד על זכות להשתתף בהגלה או בהימור, וכן המודיע או המפרנס הודהה על הגלה או על הימור, דין – קנס אלף לירות.

228. המזוקן או מנהל מקום משחקים אסורים, או מקום לעירication הגמלות או היורדים, או מקום שלא קויין לגבי צו לפי סעיף 229, דין – מסר שלוש שנים או קנס עשרים וחמש שנה אלף לירות; המשביר חצרים או מרשה את השימוש בהם בידיעה שימושו מקום למשחקים אסורים או לעירication הגמלות או היורדים, דין – מסר שש שנים חדשים או קנס חמישת אלף לירות.

איסור החזקה
או הנמלת
[5/ט]
[תשלה]

סירת מקומות
[ט/ט]
[תשלה]

229. (א) מפקד משטרת מחוז במשטרת ישראל רשאי להורות על סגירתו –

- (1) של מקום משחקים אסורים או מקום לעירication הגמלות או היורדים;
- (2) של מקום המשמש לעירication משחקים בקלפים, במכונות משחק וכיוצא באלה, אף אם משחקים אלה אינם בגדר משחק אסור ואף אם ניתן למקום רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968.²⁷ אם הוא סבור שהמשך קיומו עליל לפגוע בשלום הציבור או בטובת/tospsi הסביבה או להביא לעברינות, לרבות לעירication משחק אסור.

(ב) הרואה עצמו נגע על ידי צו לפי סעיף קטן (א) רשאי לבקש את ביטולו בבית המשפט המחויז שבתחום שיפוטו נמצא המקום, ובית המשפט רשאי לבטל את הצו או לאשרו או לשנות בו.

(ג) הגשת בקשה לפי סעיף קטן (ב) לא תעכב את ביצועו של הצו אלא על פי החלטת בית המשפט.

נסיבות מיוחדות
[6/ט]

230. הוראות סעיפים 225 עד 228 לא יהולו על משחק, הגלה או הימור שנתמלאו בהם שלוש אלה:

- (1) עיריכתם מכונת להזג אנשים מסוימים;
- (2) אינם חורגים מגדר שעשו או ביזור;
- (3) אינם נערכים במקום משחקים אסורים או במקום לעירication הגמלות או היורדים.

היתר
[ט/ט]
[תשכ"ז]

231. (א) הוראות סימן זה לא יהולו –

- (1) על סוגים של גמלות או על הגלה מסוימת, אשר לעיריכתם ניתן מראש היתר מאות שר האוצר או מאות מי שהשר הסמיכו לבן;
 - (2) על היורדים או הימור מסוימים, שעורך מפעל הפיס בהיתר מראש מאות שר האוצר או מאות מי שהשר הסמיכו לבן, ובכלל שההיורדים שייערכו כאמור לא יהיו על חוצאות של משחקים ותחרויות בספורט.
- (ב) הודהה על מנת היתר לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

איו
[ט/ט]

במשפט על עבירה בשל משחק אסור לפי סימן זה –

- (1) רשאי בית המשפט להרשיע את הנאשם על יסוד עדות שותף לעבירה גם אם אין לה סטייע;
- (2) פסק דין במשפט פלילי שנקבע בו כי מקום פלוני בערך משחק אסור, מותר לקבלו כראיה על כן בכל משפט אחר לפי סימן זה, ואין נפקא מינה מה היה הנאשם.

233. לעניין סימן זה — ובלי למעט מכל דרך הוכחה אחרת —

(1) הנמצא במקומות משלקיים אסוריים, והוא לקצין משטרת יסוד להניה שימוש בו משלקיים אסורים אותו כאיילו הוא משחק בו משחק;

(2) רואים משחק בקלפים, בקוביות או במכוון משחק כמשחק שבו עשוו אדם לזכות בכיסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, כל עוד לא הוכחה היפך;

(3) רואים חצריהם במקומות שרגילים לעורך בהם משלקיים אסוריים —

(א) אם נערכ בינם משחק אטור לפחות שתי פעמים תוך שש השה חדש שקדמו לביצוע העבירה בידי הנאהם, כל עוד לא הוכחה היפך; ואין נפקא מינה, לגבי הנאהם בהזוקתם, אם החזיק בהם כל תקופת זו ואמ מקצתה;

(ב) אם שימשו מועדון למשלקיים בקלפים, ובערך בהם משחק אסור לפחות פעמי אחת תוך שש השה חדש שקדמו לביצוע העבירה בידי הנאהם.

234. הורשע אדם בעבירה לפי סימן זה, רשאי בית המשפט לצוות שכליים או מכשירים או דבר אחר ששימושו לעדרת המשחק, הגרלה או הימור יהולטו לאוצר המדינה, ואין נפקא מינה אם הנאהם הוא בעלם או לאו.

235. (א) היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, קרטיסים או כל דבר אחר שיימשו לארגונים או לעדריכת המשחק, הגרלה או הימור אסוריים, רשאי הוא לתפסם, ורשאי הוא לחפות כספים, או דבר אחר, שהוא לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, הגרלה או הימור האסוריים או מערכתם.

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לעניין סעיף קטן (א).

(ג) נוכח בבית המשפט כי בדברים שנתפסו כאמור בסעיף קטן (א), למעט בספים, שיימשו לארגונים או לעדריכת המשחק, הגרלה או הימור אסוריים, או שנתקבלו כתוצאה מארגונים או מערכתם, רשאי הוא לצוות, על פי בקשת שוטר או חובע, ממשמעו בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, על חילופם לאוצר המדינה, אף אם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, הגרלה או הימור האסוריים.

פרק ט' : פגיעות בסדרי השלטון והמשפט

סימן א' : שיבוש עשיית משפט

236. בסימן זה, "עדות" — אמרות בעל פה או בכתב שנאמרו לשם ראייה, למעט אמרות שלא בשבועה מפני נאשם בהליך פלילי, ולרבות חוות דעת שנייה לשם ראייה ותרוגומים מפני מתרגם בהליך שיפוטי.

עדות שקר [א/116] 237. (א) המעיד בהליך שיפוטי, ביודעין, עדות כזו בתדבר מהותי לגבי שאלה הנדונה באומרו הליך, הרי זו עדות שקר, ודיננו — מאסר שבע שנים; עשה כן بعد טובת הנאה, דיןנו — מאסר תשעה שנים.

(ב) לעניין עדות שקר אין נפקא מינה —

(1) אם ניתנה העדות בשבועה או ללא בשבועה או בעיצום אחד שהותר על פי דין;

(2) באיזו צורה או טעם השתמשו להשבעת המעיד או להיוכו באמירת האמת, ובכלך שהיו מהסתמכו של המעיד;

(3) אם בית המשפט, בית הדין או הרשות השיפוטית או ועדת החקירה היו מרכזים כראוי או יושבים במקום הרואין, וב└בד שפعلו, כל אחד בתפקידו, בהליך שבו נחינה העדות;

(4) אם המעד הוא עד כשר ואם העדות היא קבילה בהליך השיפוטי.

238. הבודה ראייה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשמש ביזוען בראיה בראיה כאמור, והכל בכוונה להטעות רשות שיפוטית או ועדת החקירה בהליך שיפוטי, דין – מאסר חמיש שנים.

בידוי ראיות
[א/119]
[תשכ"ט]

239. מי שביזוען מוסר תצהיר שקר, בין שבועה או בהן צדק ובין שלא בשבועה ושלא בהן צדק, לפני מי שמוסמך לקבל את התצהיר, דין – מאסר שלוש שנים.

שבועת שקר
[א/120]

(א) המוסר הזרועות או עדויות בעניין אחד בפני רשות שבות, והודעתו או עדרו יותרו סותרות זו את זו בשאלת עובדיות שהיא מהותית לגבי העניין, וועשה כן בכוונה להטעות, דין – מאסר שנתיים.

עדויות סותרות
[א/120]
[תשכ"ה, תשכ"ט],
תשיל"ב

(ב) "רשות", לעניין סעיף זה – בית משפט הדן בפליליים, בית דין ממשמעתי, שופט או רשות אחרת שערכו על פי דין חקירה קודם לאישום בבית המשפט או בכourt הדין המשמעתי, ועדת החקירה לפי חוק ועדות החקירה, תשכ"ט–1968²⁸, או מי שנתמנה לפי סעיף 13 לחוק האמור.

(ג) פרוטוקול של המשפט והודעה או עדות שנרשמו בדיון בחקירה כאמור, יהיו ראייה לכואורה לדברי העד שבhem.

סירוב להעיד
[א/120]
[תשכ"ח]

(א) מי שהייב להעיד או למסור ראייה אחרת בהליך שיפוטי והוא מסרב לעשות כן, דין – מאסר שנתיים.

(ב) הטלת מאסר לפי סעיף 5 לפકודת בזין בית המשפט²⁹ על אדם שסירב כאמור, אין בה כדי למנוע שפיטתו לפי סעיף קטן (א), אולם מי שנדון למאסר לפי סעיף קטן (א), תנוכה מעבשו התקופה שבה היה אסור לפי סעיף 5 האמור.

השמדת ראייה
[א/122]

242. היודע כי ספר, תעודה או דבר פלוני דרישים, או עשויים להיות דרישים, לראייה בהליך שיפוטי, והוא, בمزיד, משמידם או עוריהם בלחין ניתנים לקריאה, לפענו או ליזהוי, והכל בכוונה למנועו את השימוש בהם לראייה, דין – מאסר חמיש שנים.

243. המוסר לשופט או למי שמוסמך להגיש חビעה פלילתית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוותה, דין – מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע – מאסר חמיש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה חビעה פלילתית בעקבות הידיעה ואם לאו.

דייעות כוותה
[א/123]
[תשיל"ג]

244. העישה דבר בכוונה למנועו להכחיש חלק שיפוטי או להביא לידי עיוה דין, בין בסיכון הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דין – מאסר שלוש שנים; לעניין זה, "הליך שיפוטי" – לרבות החקירה פלילתית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

שבוש מהלכי
משפט
[א/124]
[תשיל"ג]

(א) המנייע אדם, או מנסה להניעו, שבחקיוה על פי דין לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחוור בו מהודעה שמסר, דין – מאסר חמיש שנים.

הдежה בחקירה
[א/124] (א), (ב)

(ב) המנייע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעיה, כות, איומים, הפתיחה, מתן פוטת הנאה או כל אמצעי פטול אחר, דין – מאסר שבע שנים.

²⁸ ס"ח תשכ"ט, עמ' 28.

²⁹ חוקי איי, ברק א', פרק כייג, עמ' 332.

- הזהה בעדות [חשלג] [ג][ד][א][ב][ג][א]
- (א) המנייע אדם, או מנשה להניעו, שבhalbיך שיפוטי לא ייעיד, או ייעיד עדות שקר, או יחוור בו מעדות או מהודעה שמסדר, דינו — מאסר שבע שנים.
- (ב) המנייע או מנשה להניע כאמור בסעיף קטן (א), בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איוםים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו — מאסר תשע שנים.
- סיגים לתחוללה [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
246. סעיפים 245(א) ו-246(א) לא יהולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או מסירת הودעה, או על מעשה הנעשה כדין בהליכם של משפט או חקירה.
- הגנה [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
247. באישום על מבית הودעה או עדות או על חורה מהודעה או עדות לפי סעיפים (א) או (ב) 246(א) תהיה לנשам הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.
- הטרת עד [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
248. המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו — מאסר שלוש שנים.
- השבה לא הוגנת [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
249. המבוקש להשפיע שלא בהוגן על תוצאותיו של הליך שיפוטי, בדברי שיידול או בקשה הנשלחים אל שופט או אל פקיד בית המשפט, דינו — מאסר שנה אחת.
- פריט מסולף של דין משפטי [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
250. המפריט שלא בתום לב, בכל דרך של פרטום, דין וחשבון לא מדויק על דין בבית משפט או בועדת חקירה על פי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, דינו — מאסר ששה חדשים.
- תרומה למען תשלום קנס [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
251. הפתוח, בכל דרך של פרטום, פעולת התרמה למען תשלום של קנס, הוצאות או פיצוי שפק בית משפט בפליליים, או נותן פרטום להתרמה כזאת, דינו — מאסר ששה חדשים.
- חיפוי [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
252. (א) המקבל או מנשה לקבל טובת הנאה לעצמו או לוולתו بعد אי גילוי או כיסוי של מעשה עוון או פשע או של כל ידיעה בנוגע למעשה כאמור, דינו — מאסר שלוש שנים.
- (ב) המקבל או מנשה לקבל טובת הנאה לעצמו או לוולתו על מנת שלא ימסור עדות בחקירה על פי דין או במשפט, דינו — מאסר חמיש שנים.
- פרטומים על דעתם [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
253. העושה את מלאה, דינו — מאסר ששה חודשים:
- (1) מציע בפומבי פרט בעד השבת נכס שנגנב או שאבד, ובハウתו זו משתמש במלים הבאות לומר כי מביא הנכס לא ישראל שאלות, או כי לא ייעזר ולא יוטרד;
 - (2) מציע בפומבי לכל מי שקנה נכס גנוב או אבוד או תלווה כספּ עלייר, להחזיר לו את הסכום ששילם או שהלווה או לתת סכום כספּ או פרט אם יושב הנכס;
 - (3) מדפיס או מפרסם הצעה כאמור בפסקאות (1) ו-(2).
- זילות בית המשפט [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
254. האומר או כותב דבר על שופט או דין לעניין כהונתו בכוננה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי גידוף נגד שופט או דין כדי להחשים או לבוזת את דרכי השפיטה, דינו — מאסר שלוש שנים, אולם בנסיבות כנה ואדריבה לטיב החלטתו של שופט או דין בדבר שיש בו עניין לציבור לא תהא עכירה לפי סעיף זה.
- ניסיות נשק בבית המשפט [חשלג] [ג][א][ד][א][ב][ג][א]
255. (א) הנושא נשק, או נושא ללא הסבר סביר כל' או חומר פוגעניים אחרים, בגין של בית משפט או בית דין, או במקום אחר שבו מתקיימים הליכים שיפוטיים, דינו — מאסר שנתיים.

(ב) סעיף זה לא יחול –

(1) על שוטר, או על מי שקיבל מרשות מוסמכת לפי חוק כלי היריה, תש"ט-1949³⁰, או מנהל בתי המשפט או מטעמו יותר מאשר את הנשק או הכלים או החומר באחורי בנייתו או מקום;

(2) בבית דין צבאי או בבית משפט צבאי כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, תש"ז-1955, או במקום אחר שבו מתקיים הлик שיפוטי לפי החוק האמור – על מי שהותר לו הדבר לפי פקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תש"ז-1955.

257. הבורה ממשמורה חוקית שהוא נתון בה בשל עבירה פלילית, דינו –

- (1) אם הוא מואשם או מורשע בפשע – מאסר שבע שנים;
(2) בכל מקרה אחר – מאסר שלוש שנים.

ביריה

[133/א]

258. העושא אחת מלאה, דינו – מאסר שבע שנים:

- (1) מסייע אסיר או עוצר לבירוח או לנסות לבירוח ממשמורה חוקית;
(2) מכניס, או גורם שיוכנס, דבר לבית סוהר כדי להקל על ביריחתו של אמר או עוצר.

בגיע לביריה

[134/א]

259. המבריח או מנסה להבריח אדם, בכוח, ממשמורה חוקית, דינו –

- (1) אם המבריח הואשם או הורשע בעבירה שענשה מוות או מאסר עולם – מאסר עשרים שנים;
(2) אם הואשם או הורשע בפשע אחר – מאסר שבע שנים;
(3) בכל מקרה אחר – מאסר שלוש שנים.

הברחת אדם

[132/א]

260. (א) היודע שפלוני עבר עבירה ומקבל אותו או עוזר לו בכוונה שיימלט מעונש, הריחו מסיע לאחר מעשה, זולת אם היה בן זוגו, הורחו, בנו או בתו של העברין; ואולם אשה שבונכחותו וב悰תו של בעליה קיבלה עובר עבירה שבעלתה השתחפה בה או עורה לו, כדי שיימלט מעונש – איבה בגדר מסייעת; לעניין סעיף זה, "UBEIRAH" – למעט חטא.

(ב) מסיע לאחר מעשה אפשר להעמיד לדין ולהרשיע, אף אם מבצע מעשה העבירה לא הורשע תחילה או שאפשר לנתקט הליכים נגדו או לאכוף עליו עונישה בשל העבירה.

מסיע לאחר

מעשה

[א/1)(27]

261. מסיע לאחר מעשה, דינו –

- (1) אם העבירה הייתה פשע – מאסר שלוש שנים;
(2) אם העבירה הייתה עונן – מאסר מחייב תקופת העונש שנקבע לאורתה עבירה.

דין מסיע

לאחר מעשה

[א/2(26)]

262. מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למניע את עשייתו או את השלמתו, דינו – מאסר שנתיים.

אי מניעת פשע

[א/33]

[1939]

263. מי שנצטווה כדין מפני עובד ציבור, שוטר או אדם אחר, לעזרה למניעת עבירות או במעצרו של אדם או במניעת הבריחתו או ביריחתו של אדם, והוא מסרב או במגע מהגייש עורה לפיה יכולתו, דינו – מאסר שלוש שנים.

סירוב לעזרה

במניעת עבירות

[א/135/א]

³⁰ ס"ח תש"ט, עמ' 143.

- הכשלת עיקול [136]
264. המקבל נכס, מסלקי, מעכבות, מסתיריו או עושה אחר בירודען כי הנכס עוקל או ניטל על פי הוראת בית משפט, בכוגנה להפריע או להכשיל את ביצוע העיקול או ההורה ראה, דין — מאסר שלוש שנים.
- шибירת חותם [137]
265. השובר, מסלק או עושה ללא מועל, בمزיד, חותם שהוטבע על פי הוראת רשות רשותנית, בית משפט או בית דין, דין — מאסר שניים; ואם היה מופקד על שמירה החותם, דין — מאסר שלוש שנים.
- הזנת החסימה על חותם [138]
266. המופקד על שמירת חותם שהוטבע על פי הוראה של רשות רשותנית או של בית משפט או בית דין, והוא בהתרשות מניה לחותם שישובר או יסולק או יעשה ללא מועל, דין — מאסר שש שנים.
- הפרעה לשילוח בידין [139]
267. האפריע או מתנגד, בمزיד, לאדם הממונה כדי על ביצוע הוראה או צו של בית משפט, בית דין או ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, או יו"ש ראש של ועדת כוז, דין — מאסר שנה אחת.

סימן ב': העلمת עבירות

הגדרות
[1/1, תוספת]

268. בסימן זה –
”עבירה פלילית” – אחת מלאה:

- (1) עבירה לפי פרק ז' או לפי סימן ה' לפרק ט';
- (2) עבירה נגד החיים, הגוף או המוסר שדינה מאסר שלוש שנים או יותר;
- (3) עבירה לפי אחד הסעיפים שבסימן ד' לפרק ט' ושבפרקיהם יי"א (למעט סעיפים 401 ו-429) וד"יב, או לפי סעיף 489, הפוגעת בנכסים או בזכויות של המדינה או של גופם מבוקר כמשמעותו בחוק מבחן המדינה, תש"י-ח-1958 [גוסח משולב];

”הליך של שפיטה” – הlixir המכון להביא לידי אחת מלאה:

- (1) הוצאה אדם מגוף אשר הוא חבר בו;
- (2) שלילה זכות אדם מזכויותיו בגוף כאמור;
- (3) פרסום לגנאי ברבים על מעשיו של אדם;
- (4) עיצום אחר שיש עמו גינוי ושאיינו בעל משמעות דתית בלבד.

חוות מתן הودעה
[1/1]

269. לא ימלא אדם תפקיד בהליך של שפיטה משהתעורר, תוך כדי שפיטה, חשש עבירה פלילית, אלא אם ניתנה הודהה ליועץ המשפטי לממשלה או לבा כוחו.

הפקחת השפיטה [2/1]

270. נמסרה הודהה כאמור בסעיף 269, או הוואשם אדם בעבירה לפי סימן זה, והתלית היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו נקוט הלייכים בבית משפט, רשייא היועץ המשפטי לממשלה לצוות על הפקת השפיטה האמורה עד לגמר ההליכים בבית המשפט.

עונשין
[3/1]

271. העובר על הוראה מההוראות סימן זה, דין — מאסר שנה אחת.

הגנה
[4/1]

272. באישום לפי סימן זה תא הגנה טוביה לנאים אם יכולת אחת מלאה:

- (1) כי הודהה על אותו מעשה כבר נמסרה ליועץ המשפטי לממשלה או לבा כוחו או למשטרתו;
- (2) כי בשל אותו מעשה כבר התנהלה תיקירא משטרתית או הוואשם אדם.

סימן ג': תקיפת שוטרים

<p>273. התקוף שוטר כשהוא מלא תפוקדו כחוק או אדם אחר העוזר לשוטר, דיןו — מאסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים.</p> <p>274. התקוף שוטר כשהוא מלא תפוקדו כחוק ונתקינה בו אחת מלאה, דיןו — מאסר עד חמיש שנים ולא פחות משלושה חודשים:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) התכוון להכשיל את השוטר בתפקודו או למנוע או להפריע ארצו מלמלואו; (2) היה מזויין בכלי ריהה, אלה, מקל, אבן או כלי אחר; (3) התקיפה הייתה בכוונת של יותר משלשה אנשים. <p>275. העוצה מעשה בכוננה להפריע לשוטר כשהוא מלא תפוקדו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלווה לשוטר, דיןו — מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבע שנים ימים.</p> <p>276. בסימן זה, "תקיפה" — כמשמעותו בסעיף 378.</p>	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">תקיפת שוטר בשעה מילוי תפקידו</td><td style="width: 50%; text-align: right;">[ג/1]</td></tr> <tr> <td>תקיפת שוטר בנסיבות חמימות</td><td style="text-align: right;">[ג/2]</td></tr> <tr> <td>הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו</td><td style="text-align: right;">[ג/3]</td></tr> <tr> <td>פירוט</td><td style="text-align: right;">[ג/4]</td></tr> </table>	תקיפת שוטר בשעה מילוי תפקידו	[ג/1]	תקיפת שוטר בנסיבות חמימות	[ג/2]	הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו	[ג/3]	פירוט	[ג/4]								
תקיפת שוטר בשעה מילוי תפקידו	[ג/1]																
תקיפת שוטר בנסיבות חמימות	[ג/2]																
הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו	[ג/3]																
פירוט	[ג/4]																
<p>277. עובד הציבור העוצה אחת מלאה, דיןו — מאסר שלוש שנים:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) משתמש, או מורה להשתמש, בכוח או אלימות נגד אדם כדי לסתורו מנגנו, או לאחר שהאדם יש לו עניין בו, הודייה בעבירה או מידע בדבר עבירה; (2) מאירים על אדם, או מורה שייארמו עליו, בפגיעה בגופו או בנכטו, שלו או של אחר שהאדם יש לו עניין בו, כדי להשות מן האדם הודייה בעבירה או מידע בדבר עבירה. <p>278. עובד הציבור שיש לו מכוח משרתו סמכות שיפוטית או מינהלית לגבי נכסים מסוימים או לגבי עיטוק בחירות, במסחר או בעסק מסוימים, והוא משתמש בסמכותו לגביהם בין עצמו ובין על ידי אחר כשייש לו, במישרין או בעקיפין, זיקה פרטית בהם, דיןו — מאסר שלוש שנים.</p> <p>279. עובד הציבור החיבר או הרשאי להגישי דוח או הודיע בדבר סכום שהוא או אחר דורש, או בעניין אחר הטעון אישור לשם קבלת כסף או טובי, והוא מגיש אותם בידיעה שהם כובדים בפרט מהותי, דיןו — מאסר שלוש שנים.</p> <p>280. עובד הציבור העוצה אחת מלאה, דיןו — מאסר שלוש שנים:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) תוך שימוש לרעה בסמכותו הוא עוזה או מורה לעשות מעשה שדרירתי הפגוע בוכחותו של אחר; (2) נcence למגוריו של אדם נגד רצונו, כאשרין הדבר מותר לו על פי דין, או שלא לפי הסדרים שנקבעו לכך בדיין. <p>281. מי שמוטמן או נדרש על פי דין ליתן חיזודה העשויה להשפיע על זכויותו של אדם והוא נותן אותה במידע שהוא כובד בפרט מהותי, דיןו — מאסר חמיש שנים.</p> <p>282. העוצה אחת מלאה, דיןו — מאסר שלוש שנים:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) מתימר לפעול כבעל משרה שיפוטית, והוא אייננו בעל משרה כזו; 	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">לחק של עובד הציבור</td><td style="width: 50%; text-align: right;">[א/109/ב]</td></tr> <tr> <td>ולזקה פרטית</td><td style="text-align: right;">[א/110]</td></tr> <tr> <td>עובד הציבור שיש לזקה פרטית</td><td style="text-align: right;">[א/111/ב]</td></tr> <tr> <td>דרישות כובדות של עובד הציבור</td><td style="text-align: right;">[א/111]</td></tr> <tr> <td>שימוש לרעה בכוח המשרה</td><td style="text-align: right;">[א/112]</td></tr> <tr> <td>ה调皮ירות כבעל סמכות</td><td style="text-align: right;">[א/113]</td></tr> <tr> <td>חווה כזוברת</td><td style="text-align: right;">[א/113/ג]</td></tr> <tr> <td>ה调皮ירות כבעל סמכות</td><td style="text-align: right;">[א/114/ג]</td></tr> </table>	לחק של עובד הציבור	[א/109/ב]	ולזקה פרטית	[א/110]	עובד הציבור שיש לזקה פרטית	[א/111/ב]	דרישות כובדות של עובד הציבור	[א/111]	שימוש לרעה בכוח המשרה	[א/112]	ה调皮ירות כבעל סמכות	[א/113]	חווה כזוברת	[א/113/ג]	ה调皮ירות כבעל סמכות	[א/114/ג]
לחק של עובד הציבור	[א/109/ב]																
ולזקה פרטית	[א/110]																
עובד הציבור שיש לזקה פרטית	[א/111/ב]																
דרישות כובדות של עובד הציבור	[א/111]																
שימוש לרעה בכוח המשרה	[א/112]																
ה调皮ירות כבעל סמכות	[א/113]																
חווה כזוברת	[א/113/ג]																
ה调皮ירות כבעל סמכות	[א/114/ג]																

(2) מתיימר לפעול כמו שמוסמך על פי דין להשביע או לקבל מצהיר או לשות כל פעולה אחרת בעל אופי رسمي שrok מי שמוסמך לכך על פי דין רשאי לעשותה, ואין לו הסמכה כאמור;

(3) מתייצג למי שמוסמך על פי דין לחותם על תעודת המעיד על חכמו של פנקס או רשותה המוחזקים בידי רשות חוקית או המUIDה על עובדה או מאורע, והוא חותם על אותה תעודת למי שמוסמך לכך ובידיו שאיננו מוסמך לכך.

מתוחות כעובד
הציבור
[א/115]

283. העושה אחת מלאה, דין — מסר שלוש שנים:

(1) מתחזה כעובד הציבור, כשהואתו עובד נדרש מכוח תפקידו לעשות פעולה או להיות נוכח;

(2) מתייצג בכובע כעובד הציבור ומתיימר מכוח תפקידו זה לעשות פעולה או להיות נוכח במקום לשם עשיית פעולה.

מרמה והפרת
אמוניהם
[א/140]

284. עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמוןיהם הפגוע הציבור, אף אם לא היה במעשה ממשום עבירה אילו געשה כנגד יחיד, דין — מסר שלוש שנים.

אי מילוי חובה
רשימית
[א/141]

285. עובד הציבור הנמנע בזמיד למלא חובה המוטלת עליו על פי דין, דין — מסר שלוש שנים, זולת אם היה מילוי החובה כרוכ בסקנה גדולה מזו שאדם בעל כוח ומרכז רגילים יכול לעמוד בה.

הפרת חובה
חולוקה
[א/142]

286. המفرد הוראת חיקוק בזמיד, במעשה האסור לפי אותו חיקוק או בהימנעות מעשה שעשויות נדרשת לפי אותו חיקוק, והדבר נוגע הציבור, דין — מסר שנתיים; והוא, אם אין נראה מאותו חיקוק כוונה לעונש אחר על הפרתו.

הפרת הוראה
חוקית
[א/143]

287. המفرد הוראה שנינתה כשרה מאת בית משפט או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו עניין, דין — מסר שנתיים; והוא, אם לא נקבע במשפט עונש אחר או הлик אחר לאותה הפרה.

העלבת עובד
הציבור
[א/144]

288. המעליב בתנועות, במלחים או במעשים, עובד הציבור, או דין או פקיד של בית דין דתי או חבר ועדת החקירה לפי חוק ועדות החקירה, תשכ"ט-1968, כשהם מלאים תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דין — מסר ששה חודשים.

הסתה להימנע
מתשלומי חובה
[א/145]

289. המשיטת אדם, או קבוצת בני אדם, שלא לשלם, או לעכב, תשלום חובה שהודיעעה עליו המשלה ברשותה, בין שהסתה היא מפורשת ובין שהיא משתמשת, בין במלחים שבשל פה או שכחtab ובין בסימנים או במודלים חזותיים, ובין בדרכים אחרות, דין — מסר ששה חודשים; והוא הדיןiami שמי שעשוה מעשה, בכוונה להביא, או בזודען שהוא עלול להביא, את אמצעי ההסתה האמורים, במישרין או בעקיפין בכל צורה שהיא, לידייהם של אדם או של קבוצת בני אדם.

פימן ה': עבירות שוד

ליקחת שוחד
[ב/1]
(תשכ"ד, תשכ"ל)

290. (א) עובד הציבור הлокח שוחד بعد פעולה הקשורה בתפקידו, דין — מסר שבע שנים או מסר שבע שנים עם קנס עשרת אלפיים לירות.

(ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" — לרבות עובד של תאגיד המספק שירות הציבור.

מתן שוחד
[ב/3]
(תשכ"ד)

291. נותן השוחד דין לocket השוחד, אלא שהעונש שהונoton צפוי לו הוא ממחצית העונש האמור בסעיף 290.

292. (א) הנוטן שוחרר בכוכנה להשפייע על קיומן, מhalbן או מוצאותיהם של תחרות ספורת או תחרות אחרת שיש לציבור עניין בקיומן או בחוצאותיהם, דינו — מסדר שלוש שנים.

(ב) לוקח השוחרד דינו כדין נotonin השוחרד.

דריני שוחרר
[4/ב]

293. אין נפקא מינה בשוחרד —

- (1) אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
- (2) אם היה بعد עשייה או بعد חדילה, השתייה, החשה, האטה, העדפה או הפליה לרעה;
- (3) אם היה بعد פעולה מסוימת או כדי להטוט למושא פנים בדרך כלל;
- (4) אם היה بعد פעולה של הלוקח עצמו או بعد השפעתו על פעולה אדם אחר;
- (5) אם ניתן מידיו הנוטן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או לידי אדם אחר בשבייל הלוקח; אם לתחילת או בסיום; ואם הנגנה מן השוחרד הייתה הלוקח או אדם אחר;
- (6) אם תפקידו של הלוקח היה של שרדה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לעניין מסוימים; אם מילויו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתחדשות או חוץ קיום חובה;
- (7) אם גלקוח על מנת לסתות מן השורה במילוי תפקידו או بعد פעולה שעובר הצביע היה חייב לעשותה על פי תפקידו.

[תשכ"ד]

הוראות נוספה
[5/ב]

- (א) המבקש או המתבהה שוחרר, אף שלא נענה, כמוחו כлокח שוחרר.
- (ב) המציג או המבטיח שוחרר, אף שנכחתה, כמוחו כnotinן שוחרר.
- (ג) מי שמועמד לתפקיד אף שעדיין לא הוטל עליו, ומישותו של תפקיד אף שעדיין לא התחיל במילויו, כמוחו כמללא את התפקיד.
- (ד) במשפט על שוחרר לא יזקק בית המשפט לטענה —
 - (1) שהייה פגם או פסול בהטלת התפקיד על הלוקח, בגיןו או בבחירהו;
 - (2) שהлокח לא עשה או אף לא התכוון או לא היה מוסמך או רשאי לעשות את הפעולה.

מיוך בשוחרר
[6/ב] [תשכ"ג]
תשכ"ה, תשל"א

295. (א) מקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת לחת שוחרר — דינו Caino היה לוקח שוחרר; ואין נפקא מינה אם ניתנתה בעקבות חמורה, לו או לאחר, ואם לאו, ואם התקoonן تحت שוחרר ואם לאו.

(ב) מקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת שייניע, בעצמו או על ידי אחר, עובד הציבור כאמור בסעיף 290(ב) למושא פנים או להפליה — דינו Caino היה לוקח שוחרר.

(ג) הנוטן כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת למקבל כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) — דינו כדין נotonin שוחרר.

(ד) לעניין סעיף זה, "קבלה" — לרבות קבלה בשבייל אחר או על ידי אחר.

ראיות
[7/ב]

296. במשפט על עבירה לפי סימן זה רשאי בית המשפט להרשיע על יסוד עדות אחת, אף אם זו עדות של שותף לעבירה.

- (א) הורשע אדם על עבירה לפי סימן זה, רשיי בית המשפט, נוסף על העונש (1) לזכות על חילופת מה שניית כושוד ומה שבא במקומו;
 (2) לחיבת את נזון השודד לשלם לאוצר המדינה את שווייה של התועלת שהפיק מן השודד.
- (ב) סימן זה אינו מוציא תביעה אזרחית.

פרק י' : פגיעות בגוף

סימן א' : גריםות מוות

298. הגורם במעשה או במחלה אסורים למותו של אדם, יאשם בהריגה, ודינו – מאסר הריגה [213, 212/א] [חשבין]
 عشדים שנים.

299. מחדל אסור הוא מחדל העולה כדי התרשלות פושעת במילוי חובה, בין שיש עמו כוונה לגורום מוות או חבלת גופו ובין שאין עמו כוונה כזו.

300. (א) העיטה אחת מלאה יאשם ברצח ודינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד:
 (1) גורם במודע, במעשה או במחלה אסורים, למותו של אביו, אמו, סבו או סבתו;

(2) גורם בכוונה תחילתה למותו של אדם;

(3) גורם במודע למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה;

(4) גורם למותו של אדם לשנערת עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתחרף ביצועו אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש.

(ב) מי שהורשע ברצח לפי סעיף 2(ו) לחוק לעשיות דין בנאים ועווריון, תש"י – 1950, דין – מיתה.

301. (א) לעניין סעיף 300, יראו מミית אדם כמי שהמית בכוונה תחילתה אם החלטת להמיתו, והמיתו בדם קר, בלי שקדמה התగורות בתכווף למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשב ולהבין את מוצאותו מעשיו, ולאחר מכן עצמו להמית אותו או שהcin מכהיר שבו המית אותו.

(ב) לעניין ההחלטה וההכנה להמית, אין נפקא מינה אם החלטת להמית את האדם או את מישחו, מסויים או בלתי מסויים, מבני משפטו או מבני גוזו.

(ג) כדי להוכיח כוונה תחילתה אין צורך להראות שהנאשם היה שרוי בהלן نفس מסויים בזמן וזמן פלוני או תוך תקופה פלונית שלפני ביצוע העבירה או שהמכהיר שבו בוצעה הוכן בזמן פלוני שלפני המעשה.

302. המביא אדם לידי התאבדות, בשידול או בעצה, או מסייע אדם להתאבד, דין – מאסר עשרים שנים.

303. (א)ASA שגרמה במודע, במעשה או המחדל הינה במצב של ערעור שיקול הדעת, משומש שעדין לא החלטה לגמרי מוציאות הלידה או משומש תוצאות ההנקה לאחר הלידה, הרי על אף הוות העבירה לפי הנسبות בגדר רצח או הריגה, דין – מאסר חמיש שנים.

גרימת מוות
בהתשלות
[א/218]
תשכ"ז

נסיין לרצוח
[א/222]
תשכ"ז

nidzon_lamaser
שניתה לרצוח
[א/223]
תשכ"ז

איםום בכתוב לרצוח
[א/224]
תשכ"ז

אדם – מאימת
[א/220]
תשכ"ז

גרימת מוות – מהי
[א/219]

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא לגזרע מסמכות בית המשפט להרשייע את מי שהואשמה בעבירה לפיו בעבירה של הריגה או של העלמת לידי, או לפטרה מעונש מחתמת אי שפויות דעתה.

304. הגודם שלא בכוונה למותו של אדם מחוסר זהירות או במעשה פזיז או לא איכפתן, שאינם עולמים כדי התרשלות פושעת, דין – מאסר שלוש שנים.

305. העוצה אחת מלאה, דין – מאסר עשרים שנים:

(1) מנסה שלא כדי לגרום למותו של אדם;

(2) עוזה שלא כדי מעשה, או גנוג שלא כדי מעשה שמהותו העוצה שמהותו לשנותו, בכוונה לגורם למותו של אדם, והמעשה או המחדל עלולים מטבחם לסכן חי אדם.

306. הנידון למאסר שנייה לבצע רצח, דין – מאסר עשרים שנים.

307. הגודם, במישרין או בעקיפין, שאדם פלוני קיבל כתוב איום ברצח, והגודם יודע חכומו של הכתב, דין – מאסר שבע שנים.

308. משעה שיצא הילד כולה כי מבטן אמו הריחו נחשב אדם לעניין סימן זה, בין שניהם ובין שלא בשם, בין שיש לו מתoor דם ובין שאין לו, בין שכורת חבל טבورو ובין שלא נברת.

309. בכל אחד מן המקדים המנוראים להלן יראו אדם כאילו גرم למותו של אדם אחר, אף אם מעשהו או מחדלו לא היו הגודם התכווף ולא היו הגודם היחיד למותו של الآخر:

(1) הסב נזק גופני המצריך טיפול רפואי או כירורגי והטיפול גרם למותו של הביווק, ואין נפקא מינה אם הטיפול היה מוטעה ובלבד שנעשה בתום לב ובידיעה ובמיומנות רגילות, שאם לא נעשה כן – לא יראו את מסב הנזק כמו שגרם למותו של הביווק;

(2) גרם חבלה גוף שלא הייתה מביאה למות הנחבל אילו נזק לטיפול רפואי או כירורגי בכון או אילו נהג זהירות מספקת באורה חיו;

(3) באליומות או באיום באליומות הביא אדם לעשיית מעשה שגרם למותו, כשהמעשה נראה לנראה לפוגע בדרך טبيعית בנסיבות המקורה להימלט מן האליומות או מן האיומות;

(4) במעשהו או במחדרו החיש את מותו של אדם הטובל ממחלתו או מפגיעתו שהיו גורמו למותו גם אילולא מעשהו או מחדלו זה;

(5) מעשהו או מחדלו לא היה גורם מוות, אילולא נטרכ עמו מעשה או מחדל של האדם שנחרג או של אדם אחר.

310. לא יראו אדם למי שגרם למותו של אחר אם לאחר מותם בעבור שנה ויום אחד מיום שנגרם המות ויום זה בכלל; בגין התקופה יתחילן מן היום שבו נעשה האחרון שבמיעשים האסורים שגרמו למות, או היום שבו חדל המחדל האstor שגרם למות, הכל לפי העניין; נגרם המות מקצתו במעשה אסור ומקטנו במחלה אטור, ימננו את התקופה מן היום המאוחר.

311. המשתדל להעליט דבר לידיתו של ولד, בסלקו בחשאי את גוריות הولد, בין שמת לפני הלידה או בשעת הלידה ובין לאחריה, דין – מאסר שנה.

יום המות
[א/221]

העלמת לידיה
[א/227]
תשכ"ז

סיכום ב': הפסיקת הריוון

הגדרות

[1/ג]

312. סימן זה –

"מוסד רפואי מוכר" – מוסד או רפואי אשר הבריאות הכיר בהם כמוסד רפואי לעניין סימן זה, והודעה על כך פורסמה ברשומות;

"רופא מוסמך" – רופא מוסמך שהוא בעל תואר מומחה בילוד ובגיניקולוגיה שנייתן לו על פי פקודת הרופאים [נוסחת החדש], תש"ז-1976³¹ (להלן בסימן זה – הפקודה), או רופא מוסמך המתחמתה, לשם קבלת אותו תואר, במוסד רפואי מוכר בפקוחו של רופא בעל התואר האמור.

איסור הפסיקת הריוון

[2/ג]

313. מי שהפסיק ביזועין הריוונה של אשה, בין בטיפול רפואי, ובין בדרך אחרת, דין – מסר חמיש שנים או קנס חמישים אלף לירות.

הפסקת הריוון באישור

[3/ג]

314. לא ישא רופא נשים באחריות פלילית בשל הפסקת הריוונה של אשה אם נתקימו כל אלה:

(1) הפסקת ההריון נעשתה במוסד רפואי מוכר;

(2) ניתן מראש אישור בהתאם לסעיף 316.

עדות

[4/ג]

315. אישור לעניין סעיף 314 יהיה מאות ועשרה של שלושה; את חבריה יקבע, במוסד רפואי מוכר שהוא בית חולים רשום כאמור בטיעף 25 לפקודה בריאות העם, 1940³² – מנהל המוסד, ובמוסד רפואי מוכר אחר – שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לכך; וזה הrüצה:

(1) רופא מוסמך שהוא בעל תואר מומחה על פי הפקודה בילוד ובגיניקולוגיה;

(2) רופא מוסמך נוסף שעיטוקו הוא באחד המקצועות הבאים: יילוד וגינִיּוֹנוֹגְּנִיה, רפואה פונימית, פסיכיאטריה, רפואת משפטה, בריאות הציבור;

(3) אדם הרשותם בעובד טוציאלי על פי חוק שירותו הסוציאלי, תש"ח-1958³³.

אישור

[5/ג]

316. (א) הוועדה רשית, לאחר שנטקלה הסכמתה המודעת של האשה, تحت אישור להפסקת ההריון אם ראתה שיש הצדקה לכך מחמת אחת מהלאה:

(1) האשה היא למטה מגיל הנישואין, או מלאו לה ארבעים שנה;

(2) ההריון דבוך מיחסים אסורים לפי החוק הפלילי או מיחס עריות, או שהוא שלא מבישואין;

(3) הולך עלול להיות בעל מום גופני או נפשי;

(4) המשך ההריון עלול לסקן את חי האשה או לגורום לאשה נזק גופני או נפשי;

(5) המשך ההריון עלול לגרום נזק חרור לאשה או לילדיה, מחמת חנאה המשפחתיים או החברתיים הקשיים של האשה ושל סביבתה.

(ב) לעניין סעיף זה, "הסכם מודעת" של אשה להפסקת הריוונה – הסכמתה בכתב לאחר שהוטבר לה הסיכון הגופני והנפשי הכרוכים בהפסקת ההריון; לעניין זה הסכמתה של קטינה אינה טעונה אישור נציגה.

³¹ דין מדינת ישראל, נסח חדש 30, עמ' 594.

³² ע"ד 1940, תוס' 1, עמ' 191.

³³ ס"ח תש"ח, עמ' 103.

הפסקת הריון
במקרים מיחודים
[ג/6]

(ג) לא תסרב הוועדה לחת אישור בטרם נתנה לאשה הזדמנות להופיע בפניה ולמסור לוועדה את נימוקיה.

(ד) האישור יהיה בכתב ויפרש את הטיבה המצדיקה את הפסקת הריוון.

317. לא ישא רופא מוטמן באחריות פלילית בשל הפסקת הריוון של אשה אם נתקינה אחת מלאה, ובלבך שנייתה על כן למנהל הכללי של משרד הבריאות הודעה מבוקמת בכתב תוך חמשה ימים לאחר המעשה:

(1) היה צורך להפסיק את הריוון מיד, לשם הצלה חייה של האשה או כדי למנוע ממנה נזק חמור שאינו לטකנו;

(2) הפסקת הריוון הייתה תוך טיפול רפואי אחר בגופה של האשה ודבר הריוון לא היה ידוע לרופא קודם לכן והפסקתו הייתה דרישה לאותו טיפול רפואי.

318. אין במקרה אישור לפי חוק זה כדי לחיבב רופא בשם להפסיק הריוון של אשה אם הדבר הוא בגין למצוותו או לשיקול דעתו הרפואי.

319. סעיף 14 לא יהול על עבירה לפי סימן זה.

320. אשה שבוצעה בה עבירה בגין לסייע לסימן זה לא תשא באחריות פלילית בקשר לעבירה זו.

321. שר הבריאות מונונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי — בהתאם עם שר המשפטים ועם ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת — להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר בעניינים אלה:

(1) תנאים לאישור מוסד רפואי כמוסד מוכר, הנהל למתן אישור כוה, תקופת תקפו, חידשו וביטולו;

(2) הנהל למתן אישורים לפי סעיף 316.

סימן ג': אחידות לשולם אדם

322. מי שעליו האחידות לאדם שמחמת גילו, מחלתו, ליקווי הרוחני, מעצרו או כל סיבה אחרת אינו יכול להפקיע עצמו מאחריות ואינו יכול לספק לעצמו את צרכי חייו — בין שהאחריות מקורה בחוויה או בדין ובין שנוצרה מחמת מעשה כשר או אסור של האחראי — חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, ויראווו כמו שגרם לתוצאות שהוא על חייו או על בריאותו של האדם מתחמת שלא קיים את חובתו האמוריה.

323. מי שעליו בראש משפטה האחריות לילד בן ביתו שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים — חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, ויראווו כמו שגרם לתוצאות שהוא על חייו או על בריאותו של הילד מתחמת שלא קיים את חובתו האמוריה, אף אם אין הילד חסר ישע.

324. מי שהחיב כמעביד לספק לעובד או לאנץ' שלא מלאו להם שש עשרה שנים מזמן, מלכוש או דירה — חובה עליו לספקם להם, ויראווו כמו שגרם לתוצאות שהוא על חייהם או על בריאותם מתחמת שלא קיים את חובתו האמוריה.

325. הנהל על עצמו ומצצע, שלא בשעת כורת, טיפול רפואי או כירורגי או כל מעשה חוקי אחר שיש בו שעלול להיות בו סכנה לחיי אדם או לבריאותו — חובה עליו שתהייה לו לשם כן מיזמנות סבירה ושיפעל בזיהירות סבירה, ויראווו כמו שגרם לתוצאות שהוא על חייו או בריאותו של אדם מתחמת שלא קיים את חובתו האמוריה.

הסתיגות מטעמי
מצפון או שיקול
דעת רפואי
[ג/7]
אי תחוללה
[ג/8]
סיגג לאחריות
[ג/9]

ביצוע ותקנות
[ג/11]

אחריות לחסרי
ישע
[א/228]

אחריות לבן בית
קטן
[א/229]

חויבת המעביד
[א/330]

חויבת הממונה על
מעשה שיש בו
סכנה
[א/231]

326. מי שבאחריו או בשליטתו נמצא דבר – בין חי ובין דומם, בין נייד ובין נייח – חובת המונגה על מ민ן או בתנאים שיש בהם כדי לסכן חי אדם, בטיחותו או בריאותו אם לא ינהגו זהירות וקפידה בשימוש או טיפול בו – חובה עליו לנתקות מידת סבירה של זהירות וקפידה למניעת הסכנה, ויראו מה שגרם למוות או על חי אדם או על בריאותו מהמת שלא קיים את חובתו האמורה.

סעיף ד': סיכון החיים והבריאות

327. השולל מדם או מגהה לשולל ממו אות כושר התנגדותו, באמצעות הטע עבירה ביצוע עבירה או לעקם על ביצועם או להקל על ברייתו של עבריין לאחר ביצועם או לאחר נסיוון לבצעם, דינו – מאסר עשרים שנים.

328. הנוטן או מנסה לתת לאדם סם או כל דבר מהם או מדבר, בכוונה להשיג אחת הדברה בסמים לשם ביצוע עבירה או מדבר כדין, דינו – מאסר עשרים שנים.

329. העושה אחת מלאה בכוונה להטיל באדם וכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למוצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מוצר או עיכוב כאמור, דינו – מאסר עשרים שנים:

- (1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין;
- (2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקילע, בסכין או בשוק מסוכן או פוגעני אחר;
- (3) גורם שלא כדין להחפוצותו של חומר נפיץ;
- (4) שולח או מוסר לאדם חומר נפיץ או כל דבר מסוכן או מזיק אחר או גורם לאדם שיקבל כל חומר או דבר כאמור;
- (5) מנית, בכל מקום שהוא, חומר מדסק או נפיץ או נוזל משטך;
- (6) זורק על אדם חומר או נוזל כאמור בפסקה (5), או משתמש בהם על גופו בדרך אחרת.

330. המניח בכל מקום שהוא חומר נפיץ שלא כדין, בכוונה לגרום חבלה לוולחו, דינו – נסיוון לחבול בתופר נפיץ מאסר ארבע עשרה שנים.

331. המונע או מפריע אדם שלא כדין באמצעות הצליל את חייו או חי אדם אחר כשהוא בכלי שיט הנתון במצבה או בכלי שיט נטרף או כשהוא נמלט מכלי שיט כאמור, דינו – מניעת הצללה מכל שיט שבמצוקה מאסר עשר שנים.

332. העושה אחת מלאה, בכוונה לפגוע בנושע בمسئילת ברזיל (להלן – מסילה) או לסכן את בטיחותו, דינו – מאסר עשרים שנים:

- (1) מניח דבר על המסילה;
- (2) מטפל במסילה, או בכל דבר שעליה או בקרבתה, בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החפשי והבטוח של המסילה או בבטיחותו של נושא כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים;
- (3) יורה או זורק דבר אל אדם שעיל המסילה או אל חפץ שעליה או גורם שהדבר יגע בהם;

(4) מראה אור או אות על המטילה או ברכבתה או מטפל בכל דרך באור או באות הקיימים שם;

(5) גורם לטיכון בטיחותו של נסען כאמור בהימנעות מעשות מעשה שחוובת עליו לעשותו.

333. החובל בחבריו חבלה חמורה שלא כדין, דינו — מאסר שבע שנים.

חבלה חמורה [238/א]

334. הפוץ חברו שלא כדין, דינו — מאסר שלוש שנים.

פצעה [241/א]

335. נגירה עבירה לפי סעיפים 333 או 334 —

חבלה ופצעה

(1) כשההברין נושא נשך חם או קר, דינו — כפל העונש הקבוע לעבירה;

בנסיבות [251/א]

(2) כשההו נוכחים שניהם או יותר לחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד

או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם — כפל העונש הקבוע לעבירה.

336. הגורם שלא כדין שיפעל על אדם או שאדם יכח רעל או דבר מזיך אחר, בכונה לפגוע בו או בולתו או להרגים, דינו — מאסר שלוש שנים; טיכן בכך את חי האדם או גרם לו בכך חבלה חמורה, דינו — מאסר ארבע עשרה שנים.

שימוש ברעל מסוכן [240/א]
[241/ב]

337. המפר ללא הצדק כדין את חובתו לספק לפולני צרכי מחייה, ומסכן או עלול לסכן בכך את חייו, או פוגע או עלול לפגוע בכך בבריאותו פגיעה קבע, דינו — מאסר שלוש שנים.

אי סיפוק צרכי מחייה [242/א]

338. העווה אחת מלאה בדרך גמירות או רשלנית שיש בה כדי לסייע חי אדם או לגרום לכך, דינו — מאסר שלוש שנים:

משי פיזיות ורשלנות [243/א]

(1) נזהג לרכב או רוכב בדרך ציבורית;

(2) משית בלי שיט או משתחף בהשתתו או בהפעלו;

(3) עווה מעשה באש או בחומר לكيיה, או איןנו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר לקיח שבחזוקתו;

(4) עווה מעשה לגבי מכונות שבפיקוחו, שלו בלבד או עם אחרים, או איןנו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן;

(5) עווה מעשה לגבי חומר נפץ שבחזוקתו, או איןנו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בו;

(6) איןנו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהיה שבחזוקתו; נוthen טיפול רפואי או כירורגי לאדם שהתחייב לטיפול בו;

(7) מוכר, מספק, נוthen או מפעיל תרופה או חומר מרעל או מסוכן;

(8) משתמש בחומר מרעל או מסוכן או מהזיק בו או מפקירו, או מפקיר מיכל שהחזק בו חומר כאמור ויש בו כדי להרעיל או לסכן.

הונחת השמייה של כליריריה וחמורים מסווגים [243/א]
[243/ב]

339. (א) המחזק, משאיר או מפקיר כלי ירייה, חומר נפץ או חומר אחר שכוכום לגרום נזק לאדם או לסכן חייו, ללא נקיטת אמצעי זהירות טכניים למניע אדם אחר מלගרום בהם נזק לעצמו או לאחר, בין בטיפול כלשהו בהם ובין ללא טיפול, דינו — מאסר שנה.

(ב) טיף זה לא יהול על מהזיק, משאיר או מפקיר הגנתו לשיפור צבאי למי חוק השיפוט הצבאי, תשע"ז-1955, במקום שהוא מנהצה צבאי או שבו מנהלות פעולות צבאיות.

או חורן כדי אימונוּם במסגרת הצבא, אולם יהול על מדריך כאמור בסעיף 5ב' (ב') לחוק
כלי היריה, תש"ט-1949, ובסעיף 22 (2) (ג) לחוק חמרי נפץ, תש"ד-1954.³⁴

340. המשאייר או מפקיר דבר במקום שיש לילדיים גישה אליו, ויש יסוד סביר להניח
שילדים ישבקו בדבר או יטפו בו בדרך אחרת, ושבועותם כן הם עלולים להינזק
בבריאותם או לטcen חייהם, ואינו נוקט אמצעי זהירות סבירים כדי למנוע תוצאות כאלה,
דינו — מאסר שנה.

341. העושה מעשה שלא כדין, או למנוע מעשה שחוותו לעשותו, והמעשה או
המחלל אינם מן המפורטים בסעיפים 338 עד 340, ונגרמה בהם חבלה לאדם, דינו — מאסר
שנה.

342. העולה אור כווב או מציג סימן או מצוף כוובים בכוונה להטעות אדם המשיט כלי שיט
או כשהוא יודע שהם עלולים להטעתו, דינו — מאסר שבע שנים.

343. מי שבידיען או מתוך התרשלות מטייע אדם או גורם להסעה, בשכר, בכלי שיט
שאינו בטוח מפהת מצבו או מטענו, דינו — מאסר שלוש שנים.

344. העושה מעשה או אינו נוקט זהירות סבירה בנכס שהחזקתו או בפיקוחו וגורם בכך
סכנה, מכשול או נזק לאדם בדרך ציבורית או בנתיב שיט ציבורי, דינו — מאסר שלוש
שנתיים.

סימן ה': עבירות נגד המוסר

345. הבועל אשה, שאינה אשתו, נגד רצונה תוך שימוש בכוח או באימוי עלייה במotor או
בחבלת גוף קשה, או כשהיא בחוסר הכרה או במצב המונע את התנגדותה, דינו — מאסר
ארבע עשרה שנים.

346. הבועל אשה, שאינה אשתו, בידיען שהוא לקויה ב نفسه או בשכללה, או כשהסתכמה
הושגה באיזומים או במרמה לגבי מהות המעשה או מיתה העושה, דינו — מאסר עשר שנים.

347. (א) הבועל קטינה שלא מלאו לה שבע עשרה שנים והיא אינה אשתו, דינו — מאסר
חמש שנים.

(ב) הבועל קטינה שלא מלאו לה שש עשרה שנים והיא אינה אשתו, דינו — מאסר
ארבע עשרה שנים, ואולם אם היה לו יסוד סביר להניח ש滿לאו לה שש עשרה אך לא שבע
עשרה שנים, דינו — מאסר חמיש שנים.

(ג) באישום לפי סעיף זה תהא הגנה לנאים אם היה לו יסוד סביר להניח ש滿לאו
לקטינה שבע עשרה שנים.

348. הבועל, או מעודד או מטייע זולתו לבועל, נערה לא בשואה ש滿לאו לה שבע עשרה
שנתיים וטרם מלאו לה עשרים וacht שנים, והוא יצא או יצא אשתו, או שהוא אפוטרופוס
פסה, או שנמסרה לו לשם חינוך או השגחה, דינו — מאסר חמש שנים.

349. (א) הבועל נערה בשואה לו שלא מלאו לה חמיש עשרה שנים, דינו — מאסר שבע שנים;
אולם באישום על עבריה זו תהא הגנה לבועל, אם הנערה הגיעו לבגרות מינית ולפנוי
הבעילה היה בידו תעודה של רופא בעל רישיון רפואי, האומרת שאין לחושש שביעי-
לתה תגרום לנזק גופני.

(ב) המשתדל, במכשיר או באמצעות פיסי אחר, להקל את בעילתה של גערה נשואה לו שלא מלאו לה חמש עשרה שנים, דיןו — מאסר שנתיים.

350. (א) העושה אחת מלאה, דיןו — מאסר ארבע עשרה שנים:

(1) מעשה סדום באדם, נגד רצונו והזך שימוש בכוח או באימנו עליו במוות או בחבלת גופו קשה, או כשהוא בחומר הכרה או במצב המונע התגוננותו;

(2) מעשה סדום בקטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים;

(3) מגע מיני עם קטין כאמור והוא אינו בן זוגו.

(ב) המשדר או מנסה לשידל קטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים לעשות מעשה סדום, דיןו — מאסר שלוש שנים.

351. העושה אחת מלאה, דיןו — מאסר עשר שנים:

(1) שוכב עם אדם שלא כדרך הטבע;

(2) שוכב עם בהמה;

(3) מרשה לגבר לשכב עמו;

(4) מרשה לגבר לשכב עמה שלא כדרך הטבע.

352. המנסה לעשות מעשה שהוא עבירה לפי סעיפים 346 או 351, דיןו — מאסר שבע שנים.

353. נUberה עבירה לפי סעיפים 345, 347 (ב), 350 (א) או נעשה נסיון לעبور עבירה לפיהם או נUberה עבירה לפי סעיף 352 —

(1) כשההברין נושא شكם או קר, דיןו — מאסר עשרים שנים;

(2) כשההו נוכחים שניים או יותר שתחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דיןו של כל אחד מהם — מאסר עשרים שנים.

354. (א) העושה, או מנסה לעשות, מעשה מגונה בגוףו של אדם, על כרחו תוך שימוש בכוח או באיזומים, או כשהאדם הוא מחוסר הכרה או במצב אחר המונע את התגוננותו, או מכיריה אותו בכוח או באיזומים לעשות או להגיה שייעשה בו מעשה מגונה, דיןו — מאסר חמיש שנים.

(ב) נUberה עבירה לפי סעיף זה —

(1) כשההברין נושא شكם או קר, דיןו — מאסר עשר שנים;

(2) כשההו נוכחים שניים או יותר שתחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דיןו של כל אחד מהם — מאסר עשר שנים.

355. העושה, או מנסה לעשות, מעשה מגונה בגופו של אדם ללא הסכמתו אך ללא שימוש בכוח או באיזומים, או שהציג הטכניתו בדרכי מרמה לגבי מהות המעשה או מיהות העושה, או מפתחה או מנסה לפתחות אדם, ביזועין שהוא לקוּי בנפשו או בשכלו, לעשות או להגיה שייעשה בו מעשה מגונה, דיןו — מאסר שנתיים.

356. העושה מעשה מגונה בקטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים, דיןו — מאסר שלוש שנים.

357. העושה מעשה מגונה או תנועה מגונה במקום ציבורי או בתתקלות פומבית, או באופן שאדם הנמצא במקום ציבורי יכול לראות זאת, דיןו — מאסר ששה חדשים.

מעשה סדום

[א/152(1)]

(ב), (ג), סיפה

[161/א]

[תשכ"ב]

סתיות מדריך

הטבע

[152/א(2)]

נסיון לעבירת מין

[א/154(1)]

[תשכ"ב]

נסיבות מחמיירות

[א/154(א)]

[תשל"ג]

מעשה מגונה

בכפייה

[א/157, 15/]

[א/251]

[תשל"ג]

מעשה מגונה

שלא בכפיה

[158/א]

מעשה מגונה

בקטין

[א/159]

מעשה מגונה

במקומות ציבורי

[160/א]

358. נעבירה לגבי אשה עבירה החלואה בגיןה, אין נפקא מינה אם הנאשם לא ידע שהילא למטהו גיל או הניה שהיא לא למטה מאותו גיל; והוא, בשאיין הוראה מפורשת אחרת.
359. הגורם בمزיד ובמרמה לאשה שאינה נשואה לו כדי שתתאמין שהיא נשואה לו כדי ומתוך כך תחיה אותו חי אישות או חיבעל לו, דינו — מאסר שבע שנים.
360. הקשור קשר עם אדם אחר לפתחות אשה, באמצעות כוונת או באמצעות מרמה אחר, שתחרצת להיבעל בעילה אסורה, דינו — מאסר שבע שנים.
- סימן ו' : עבירות כלפי קטינים ונכים**
361. הנוטש או משאיר, שלא כדין, ילד שלא מלאו לו שנתיים, ובכך מסכן את חייו של אן פוגע או עלול לפגוע פגיעה מתמדת בבריאותו, דינו — מאסר חמיש שנים.
362. הורו של ילד שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים או של נכה שאינו מסוגל לדאוג לצרכי חייו (בטעיף זה ובסעיף הבא — מושגים), וכל המחויב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגתו הנanton להשגתו, והוא אינו מספק מזון, לבוש, צרכי לבנה וצרכי חיים חינוניים אחרים במידה הדרוסה לשמשות שלו ובריאותו, דינו — מאסר שלוש שנים, וזאת אם הוכחה שנקט אמצעים סבירים לפי הנסיבות להשגת הדרוש כדי לספק את הצרכים ואין בידי לספקם.
363. הורו של מושגתו או המחויב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגתו, שסירב לקבל את המושגתו מיידי מי שאינו מהויב לדאוג לצרכי חייו, או שההשריר אותו בידי אדם שלא הסכים לדאוג לצרכי חייו, דינו — מאסר שש שנים; בטש את המושגתו, דינו — מאסר שלוש שנים.
364. המציג או נותן תמורה بعد הרשות להחזיק בקטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, והמקש או מקבל תמורהبعد מתן רשות להחזיק בקטין כאמור, דינו — מאסר שלוש שנים, ואין נפקא מינה אם הייתה התמורה בכיסף או בשווה כסף.
365. (א) הורה או אפוטרופוס של קטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים המוסר, או מסירת קטין מרשה למסורת, את הקטין למי שאינו הורה או אפוטרופוס, ויש במסירה משום התנערות מוחבותיו או זכויותיו כלפי הקטין, דינו — מאסר שנתיים.
- (ב) הייתה זאת הגנה טובה באישום לפי סעיף זה אם הוכח אחד מאליה:
- (1) מסירת הקטין הייתה למטרת אימוץ לפי חוק אימוץ ילדים, תש"ך-1960;
 - (2) מסירת הקטין הייתה לזמן קצוב ובנסיבות של פקיד סעד כמשמעותו בחוק שירות הסעד, תש"י-1958;
 - (3) מסירת הקטין הייתה להורה הורה, לדודו, לדודתו, לאחיו או לאחותו, ויתה לטובת הקטין.

מיעידי הפגוע
בעובד או
בחזינו
[187/א]

גיבת ילד
[188/א]

366. מעמיד שhab לפיה הדין לספק לחניκ או לעובד מזון; מלכוש או מעון כדorous לה, והוזא מסרב או נמנע לספקם, במויד ולא אצדק לדין, או שהוא חובל בגופו או גורם לו חבלה בזוזן ושלא כדין עד כדי סכנה לחייו או כדי פגעה מתמדת בבריאותו, דינו — מאסר שלוש שנים.

367. (א) המוציא או מעכב במרמה, בכוח או בפיזוייםILD שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, והמקבל או מסתיריו ביזוען שהוא הוצאה כאמור, והכל בכונה להוציא את הילד מרשותו הורו, אפוטרופסיו או מי שהייב לפיה הדין לטפל בו או להשיג עליו, דינו — מאסר שבע שנים.

(ב) בעירה לפיה סעיף קטן (א) תהא לנasm הגנה שיש לו ח比亚ה בתום לב לזכות החזקת הילד, ובילד שלא מבישוין — שהנאשמת היא אמו או שהנאשם טוען שהוא אביו.

368. (א) העורך טקס המרת דתו של קטין או ערשה פוללה אחרית המביאה לידי המרת דתו של קטין, בגיןו להוראות סעיף 13א לחוק הכספי המשפטית והאפוטרופסית, תשכ"ב-³⁶, דינו — מאסר שש שנים.

המרת דתו של
קטין
[א/188]
(תשכ"ה)

(ב) המשדר קטין, בפני ישירה אליו, להמיר דתו, דינו — מאסר שש שנים.

סימן ז' : פגעה בחירות

369. העושה אחת מלאה, דינו — מאסר שבע שנים:

(1) מוציא אדם אל מעבר לגבולות המדינה בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורה כחוק להסכים בשביילו;

(2) מוציא, במעשה או בפיזוי, קטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים או קתינה שלא לה שש עשרה שנים, או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשודתו של אפוטרופסם על פי דין בלי הסכמת האפוטרופוס.

370. העושה מעשה כמוואר בטעיף 369, או כופה אדם בכוח או מפתחו באמצעות תרמית לכלת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה.

371. החוטף אדם כדי שירצה או כדי להעמידו בסכנה שירצת, דינו — מאסר עשר שנים.

372. החוטף אדם בכונה שייכלה בחשי וbaistor, דינו — מאסר שבע שנים.

373. החוטף ILD שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, בכונה ליטול מעליו חוץ שלא בירושה, דינו — מאסר שבע שנים.

374. החוטף אדם כדי שייהי נתון לחבלה חמורה, למגע מני אסור, לחזי זנות או לתאה לא-טבעית של אדם, או כדי להעמידו במצב של סכנה להיות נתון להם כאמור, והחוטף אדם בידיעה כי יתכן שהחטף יהיה נתון או מועמד במצב כאמור, דינם — מאסר עשר שנים.

חטפה מהארון או
משומרות
,253, 252/
[א]
[255]

[255]

חטפה — מהי
[254/א]

חטפה לשם רצאת
[256/א]

[256]

חטפה לשם
כליה סודית
[257/א]

[257]

חטפה ILD כדי
לגנוב מעליו
[260/א]

[260]

חטפה לשם חבלה
או עברית מין
[258/א]
[1944]

36 סימן תשכ"ב, עמ' 120; תשכ"ה, עמ' 114.

375. המסתיר או יכול אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותו כוונה, ידיעה או מטרה שהיה לו בהסתדרת האדם או בכליאותו.

הסתרת חטופה
[259/א]

376. הכוונה שלא כדיין אדם לעבדו שלא מרצונו, דינו — מאסר שנה.

עבودת כפיה
[261/א]

377. העוצר או יכול אדם שלא כדיין, דינו — מאסר שנה; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל קליאת שוא מעמד רשמי או מתימר שיש לו צו, דינו — מאסר שלוש שנים.

קליאת שוא
[262/א]

סימן ח' : תקיפה

378. המכאה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, بلا הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית — הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח — לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם מידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

תקיפה — מהי
[248/א]

379. התוקף שלא כדיין את חברו, דינו — מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מלחמת נסיבותה.

דין תקיפה סתם
[249/א]

380. התקוף חברו וגורם לו בכח חבלה של ממש, דינו — מאסר שלוש שנים.

תקיפה הגורמת
בחלה ממשית
[250/א]

381. העושה אחת מלאה, דינו — מאסר שלוש שנים:

(1) תוקף חברו כדי לבעע פשע;

(2) תוקף חברו כדי לגנוב דבר;

(3) תוקף חברו כדי להתNEGד למשער או לליקידה כדיין, שלו עצמו או של זולתו, בשל כל עבירה, או למנוע לכידה או מעזר כאמור;

(4) תוקף אדם העוסק כדיין בהליך של הוצאה לפועל או בהטלת עיקול, או מלחגד או מפריע לו, כדי למנוע את הוצאה לפועל או להבריח נכס שנלקח כדיין בהליך של הוצאה לפועל או עיקול;

(5) תוקף אדם בגל' מעשה שעשה תוך ביצוע חובה שהוטלה עליו לפי דין.

382. עברה עבירה לפי סעיפים 379, 380 או (1) או (3) עד (5) כשהיו נוכחים שניים או יותר שהבראו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם כדיין כל אחד מהם — כפל העונש הקבוע לעבירה.

תקיפה בנסיבות
מחמימות
[251/א]
[חשילג]

פרק י"א : פגיעות ברוכוש

סימן א' : גניבה

383. (א) אדם גונב דבר אם הוא —

גניבה — מהי
[263/א]

(1) גונול ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעול, במרמה ובלי חבירת זכות בתום לב, כשהוא מתוכון בשעת הנטילה לשולול את הדבר מבעו שלילית קבוע;

(2) בהיותו מחזיק כדיין דבר הניתן להיגנב, בפקודו או בבעלות חלקי, הוא שולח יד בו במרמה לשימושו שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.

(ב) לעניין גניבת ליפוי סעיף קטן (א) אין נפקה מינה שהנותל או השולח יד הוא חבר דירקטוריון או נושא משרה בתאגיד שהדבר שיקף לו, ובלבך ששאר הנسبות מצטרפות כדי גניבת.

(ג) לעניין גניבת —

(1) "נטילה" — לרבות השגת החזקה —

(א) בתחבולה;

(ב) בהפתעה;

(ג) בטעות הבעל ובידיעת הנוטל שהחזקה הושגה בכך;

(ד) במצבה, אם בזמן המציאה מניה המוצא שאפשר באמצעות סבירים לגלות את הבעל;

(2) "בשיאה" — לרבות הסרת דבר מקומו, ובדבר המחוור — הסרתו לאחר ניתוקו הגמור;

(3) "בעלות" — לרבות בעלות חלנית, החזקה, זכות החזקה או שליטה;

(4) "דבר הבינתן להוגב" — דבר בעל ערך שהוא נכטו של אדם, ובמחוור למקראין — לאחר ניתוקו מהם.

384. הגונב, דינו — מסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגניבה עונש אחר מחמת נטייה או מחמת טיבו של הדבר שנגונב.

385. (א)عمال או שלוח המשעבד טובין או שטר בעלות עליהם שהופקדו בידו לשם מכירה או למטרה אחרת, והשבוד הוא להבטחת סכום בסוף שאינו עולה על הסכום שהגיע לו מאות שולחו בזמן עשיית השעבוד ובכלל זה סכום של שטר חוליפין שקיבל עליו, או שטר חוב שעשה, על חשבון שולחו — אין זו גניבה.

(ב) עובד הנוטל מזון שבଘזקתו מעבידו, בגיןו לאוראותיו, כדי לחתנו לבעל חיים השיקן למעבידו או שבଘזקתו — אין זו גניבה.

386. המקבל, בדיו או עם אחר, כסף או נייד ערך, או יפי כוח למכירת נכס, למשכונו או לשעבונו או לעשייה בו בדרך אחרת, בין שהוא ניתן להיגוב ובין שאינו ניתן, והכל בהזראה שהכסף או הנכס או תמורהם או פירוטיהם ישמשו כולם או חלקם למטרת פלונית או ישולמו לאדם פלוני כפי שפורשו בהזראה — יראו את הכספי או התמורה נכטו של האדם שבשבילו נתקבל הכספי, ניר הערך או יפי הכהות, עד שנתמלала ההזראה.

387. המקבל, בdeo או עם אחר, כסף בשביל פלוני — יראו את הכספי כנכטו של האדם שבשבילו נתקבל, זולת אם ניתן הכספי על מנת שייהיה פריט בחשבון חייב וזכאי ושלגביו יהיו בין הצדדים יחס חייב וזכאי בלבד.

388. המקבל, בdeo או עם אחר, נכס מזולתו בהרשאה למכור אותו או לעשות בו בדרך אחרת, ולשלם לנוכח הנכס או לאדם אחר את דמי הנכס או מקצתם או למסור להם את חילוף הנכס או ליתן עליהם חשבון — יראו את דמי הנכס ואת חילופו כנכטו של האדם שמננו נתקבל הנכס עד שייעשה בנקס לפי תנאי קבלתו, זולת אם ההרשאה כללה הזראה, שלפיה יהיו דמי הנכס פריט בחשבון חייב וזכאי שבין המורה כאמור לבין האדם אשר לו הוא חייב לשלם אותו או ליתן עליהם חשבון, ושלגבי תמורה זו יהיה ביןיהם יחס חייב וזכאי בלבד.

389. המשדר אחד משני בני זוג החיים יחד לעשות דבר שהוא, ליזיעת המשדר, נכסו של בן הזוג الآخر, בדרך שהיא בה משומן גניבת לוילא היו נשואים, יראו את המשדר כדי שוגב את הדבר.

דין הגונב

[270/א]

[תשכ"ו]

נטילה שאבינה

גניבה

[264/א]

כספים המוחזקים

לפי הוראה

[265/א]

קבלת כסף

בשביל אחר

[267/א]

כספים שקיבלו

מורשתה

[266/א]

שיזול לגניבת

מבנה צו

[269/א]

390. עובד הציבור הגונב דבר שהוא נכס המדינה או דבר שהגיע לידי מכוח עבודתו, וערכו עולה על חמיש מאות לירות, דין — מאסר עשר שנים.

גנבה בידי עובד
הציבור
[274]
[א/
תשכ"ד]

391. עובד הגונב דבר שהוא נכס מעבידו, או שהגיע לידי העובד בשבייל מעבידו, וערכו עולה על חמיש מאות לירות, דין — מאסר שבע שנים.

גנבה בידי עובד
[275 ריש]
[א/
תשכ"ד]

392. חבר דירקטוריון או נושא משרה של תאגיד הגונב דבר שהוא נכס התאגיד, דין — מאסר שבע שנים.

גנבה בידי המנה
[275 סיפה]
[א/
תשכ"ה]

393. העוסה את מלאה, דין — מאסר שבע שנים:

(1) גונב נכס שקיבל עם ייפוי כוח לעשייה בו;

(2) גונב נכס שהופקד אצלו, לבדו או עם אדם אחר, על מנת שישמרנו שמירה מעולה או ישמש בו או בתמורתו, قولם או מקצתם, למטרה פלונית או ימסור قولם או מקצתם לאדם פלוני;

(3) גונב נכס שקיבל, לבדו או עם אדם אחר, בשבייל אדם אחר או לזכותו;

(4) גונב מן התמורה של ניר ערך, או של עישה בנכס על פי ייפוי כוח, כשקיבל הוראה שתשמש למטרה פלונית או תשולם לאדם פלוני.

סימן ב': עבירות מעין גנבה

394. פנקש שיש על פי דין רשות או חובה לנחלו כדי לאמת או לרשות קניין בנכס או כדי לרשות לידות, הטבות, נישואין, פטירות או קברות, או העתק של חלק מפנקש כאמור לעיל לפי הדין יש לשלו למשרד ציבורי — כל המסתיר או נוטלו ממקום הפיקדתו, בכוונה להונאות, דין — מאסר חמיש שנים.

הסתירה פנק
[279]
[א/
תשכ"ו]

395. המסתיר כתוב צוואה בכוונה להונאות, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, דין — מאסר חמיש שנים.

הסתירה צוואה
[280]
[א/
תשכ"ז]

396. המסתיר, בכוונה להונאות, מסמן או חלק מגנו שהם ראייה לקניין או לזכות קניין במרקעין, דין — מאסר שלוש שנים.

הסתירה שטר קני
[281]
[א/
תשכ"ח]

397. ההורג תהיה הנינתנת להיגנב בכוונה לגנוב את העור או את הגוף או חלק מהם, דין — כאילו גנב את החיים.

הריגת היהת כדי
לגנבה [א/
תשכ"ה]

398. המנתק כליל דבר שהיא מחובר למרקעין, בכוונה לגנבו, כאילו גנב את הדבר אחרי שנתק.

ניתוק בכוונה
לגבוב
[283]
[א/
תשכ"ט]

399. הנוטל או מסתיר עפרות, מתחת או מהצד במכסה או בסביבתו, או עשויה שם מעשה אחר בהם, בכוונה להונאות אדם, דין — מאסר שלוש שנים.

הונאה במתחבים
[284]
[א/
תשכ"י]

400. (א) מי שבזדון או במרמה נוטל חשלל או גורם לבזבזו או להטייתו או משתמש בו, דין — מאסר שלוש שנים.

הטיהת חשלל ומין
[285]
[א/
תשכ"ו]

(ב) מי שבמקרה נוטל או מטה, לשימושו או לשימוש זולתו, מים זורמים השיכרים לאחר, דין — מאסר שלוש שנים.

[תשכ"ו]

401. (א) המשמש ברכב לנסיעה בל' נטילת רשות מבעל הרכב או ממי שהזיק בו כדין,
דינו — מאסר שלוש שנים.

(ב) "רכב", לעניין סעיף זה — רכב מגווני כמשמעותו בפקודת התעבורה³⁷, לרבות
ספינה או סירה המונעים בכוח מכני וענלה הרתומה להמה.

סימן ג': שוד

402. (א) הגונב דבר, ובשעת מעשה או בתכווף לפני או לאחריו מבצע או מאיים לבצע
מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגונב או לעכבו אצל או כדי למנוע
התגנותם לגניבת הדבר או להתגבר עליה, הרוי זה שוד, ודינו של השודד — מאסר ארבע
עשרה שנים.

(ב) היה השודד מזוין בנסיך או במכשיר שיש בהם כדי לסכן או לפגוע, או שהיה
בחבורה, או שבשעת השוד או בתכווף לפני או לאחריו הוא פצע אדם, הכהו או השתמש
באלימות אחרת מלפי גופו, דינו — מאסר עשרים שנים.

403. הtookף אדם לשם שוד, דינו — מאסר שבע שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות
כאמוור בסעיף 402(ב), דינו — מאסר עשרים שנים.

404. הדורש מאדם דבר ערך בכונה לנגנו, תוך שימוש באיזומים או בכוח, דינו — מאסר
חמש שנים; נעברה העבירה כשהעברית נושא נשך חם או קר, דינו — מאסר עשר שנים.

סימן ד': פריצה והתרפות

405. (א) השוכר חלק חיזוני או פניימי של בניין, או פותח — בפתח, במשיכת, בדיחפה,
בהרמה או בכל דרך אחרת — דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכטוט פתח
ובבניין אוفتح הנotonin מעבר מחלוקת לחלק במבנה, נקרא פורץ.

(ב) המבנ尼斯 לבניין חלק מגופו או מן הכליל שהוא משתמש בו, נקרא נכנס.

(ג) הפורץ ונכנס או פירץ ויוצא, נקרא מתרוץ.

(ד) הנכנס לבניין באיזום, בחחובללה, או בקונניה עם אדם שבמבנה, או נכנס לארובה
או למחeo אחר של הבניין העומד פתוח דרך קבע לצורך מסוים וכברגיל אינו נועד לשמש
לכניסה, רואים אותו כאילו פרץ ונכנס.

406. (א) הנכנס למקום המשמש למגורים אדם או לתחפילה, או ה נמצא בהם, בכונה לבצע
గניבה או פשע, דינו — מאסר חמיש שנים.

(ב) המתפרק למקומות כאמור בסעיף קטן (א) בכונה לבצע גניבה או פשע, או המת-
פרק מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דינו — מאסר שבע
שנתיים.

407. (א) המתפרק לבניין שאינו משמש בית מגורים ולא מקום תפילה, או לבניין שהוא
אמנם סמוך לבית מגורים ומורוחק ייחד עמו אך איןבו חלק ממנו, בכונה לבצע בהם גניבה או
פשע, דינו — מאסר חמיש שנים.

שוד
[א/287/
[1/1]
[288]
[תשכ"ו]

סימן שוד
[א/2/288]
[תשכ"ו]
דרישת נכס
באיזומים
[א/293/
[תשכ"ג]

פריצה, כניסה
והתרפות
[א/294/
[תשכ"ה]

בגישה והתרפות
למקומות מגורים
או תחילת או
מן
[296/
[תשכ"ו]

התרפות לבניין
או מבניין, שאינו
מקומות מגורים
או תחילת
[298/
[תשכ"ו]

(ב) המתחפר למבנה כאמור בסעיף קטן (א) ובמציע בו גניבה או פשע, או מתחפר מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע, דינו — מאסר שבע שנים.

כניתה והתחפרות

בנסיבות מחמירות

[298-295]

[תשל"ג]

408. נעברה עבירה לפי סעיפים 406 או 407 כשהעבריין נושא נשך חם או קר, דינו — כל העונש הקבוע לעבירה.

החוק מקשיiri

פריצה

[299/2(2)]

[תשכ"ז]

409. מי שנמצא בראשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לבניין, ואין בידו להוכיח הצדק כדיין, דינו — מאסר שלוש שנים.

נסיבות מהידור

ברוגות פריצה

[299/1(1)]

[תשכ"ח]

410. מי שנמצא באחת מנסיבות אלה, דינו — מאסר חמיש שנים:

(1) הוא מזמין לנשך או במכשיר שיש בהם לסכן או לפגוע, בכוונה לפרוץ או להיכנס לבניין ולבצע בו גניבה או פשע;

(2) הוא מוחזק מכשיר המשמש לשם פריצה לבניין, בכוונה לבצע פשע;

(3) פניו רעלים או מושחרים או הוא מוסווה בדרך אחרת, בכוונה לבצע גניבה או פשע;

(4) הוא נמצא בבניין בכוונה לבצע בו גניבה או פשע, ונקט אמצעים להסתיר את בוכחותו.

סימן ה' : נכסים גנובים

411. מקבל בזמיד, בעצמו או על ידי שלוח, דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר, כשהוא יודע כי בפשע נגנב, נסחט, הושג או נעשה בו, והנותל עליו בעצמו או על ידי שלוח, לבדו או ביחיד עם אחר, את השליטה או העשייה בנכש כאמור, דינם — מאסר שבע שנים, אולם יכולות הם להיות נידונים כמו מבצע הפשע ודינם יהיה כדינו.

קבלה נכסים

שהושג בפשע

[309]

[תשכ"ו]

412. מקבל, בעצמו או על ידי שלוח, דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר, כשהוא יודע כי בעון נלקח, הושג, נשלחה בו יד או נעשה בו, והנותל עליו בעצמו או על ידי שלוח, לבדו או ביחיד עם אחר, את השליטה או העשייה בנכש כאמור, דינם כדין מבצע אותו עוון.

קבלה נכסים

שהושג בעוון

[310]

413. המוחזק דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים, ואין בידו להניחה את דעתו של בית משפט שרכש את ההזקקה בהם כדיין, דינו — מאסר ששחזרושים.

החזקת נכס חזורי

[311]

סימן ו' : עבירות מרמה, שחיטה ועוشك

414. בסימן זה —

"דבר" — מקרעין, מיטלטلين, זכות וטובת הנאה;

"מרמה" — טענת עובדה בעניין שבמעבר, בהוויה או בעתייד, הגטענת בכתב, בעל פה או "מרמה" — תעהודה שבכתב, אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו" לרמות" — להביא אדם למרמה לידי מעשה או מחדל;

"מסמרק" — תעהודה שבכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בכתב אחרת, העשיי לשמש ראייה;

"זיהוף" — אחת מלאה:

(1) עשיית מסמרק הנזהה להיות את אשר אינו, והוא עשוי להטעות;

<p>(2) שינוי מסמך – לרבות הוספה פרט או חטפת פרט – בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנזהה אליו בעשה השינוי בסמכות כדין;</p> <p>(3) חותמת מסמך בשם פלוני ללא סמכות כדין, או בשם מודמה, באופן העשי להיותו כאילו נתהם המסמך בידי פלוני;</p>	<p>"שיק" – כמשמעותו בפקודת השטרות³⁸, לרבות שטר חיליפין משוך על אגודה שיתופית לאשראי שהוא בר פרעון עם דרישת;</p> <p>"בנקאי" – האדם שעליו משוך השיק.</p>	<p>415. המקבל דבר במרמה, דין – מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחmiriyot, דין – מאסר חמיש שנים.</p>	<p>416. המקבל דבר בתחום או ביצול מכון של טעות הזולת שאין בהם מרמה, דין – מאסר שנתיים.</p>	<p>417. (א) המתוחה לעשו מעשה כיושף בכוונה לקבל דבר, דין – מאסר שנתיים; קיבל דבר بعد מעשה הכלישוף או על פיו, דין – מאסר שלוש שנים; לעניין סעיף זה, "כישוף" – לרובות מעשה קוטם והגדת עדויות.</p> <p>(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יהולו על מעשה קוסם או הגדר תעמידות שאינן הוריגים מוגדר שעשו או ביזור, והעשהו או הבידור ניתנים ללא חמורה, או שתמורותם הייא מחיר הכנישה בלבד למקום ערכיהם.</p>	<p>418. המזוייף מסמך, דין – מאסר שנה; זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דין – מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות מחmiriyot, דין – מאסר חמיש שנים.</p>
<p>419. המזוייף מסמך שיש בו ידיעה על אדם או על התאגיד בכוונה לדמות, דין – מאסר שלוש שנים; אין גafka מינה, לעניין זה, אם האדם או התאגיד היו קיימים או לא ואם התאגיד עמד להיווסד אך לא נסוד.</p>	<p>420. המגיש או מנפק מסמך מזויף או משתמש בו בדרך אחרת, בידוע שהוא מזויף, דין כדין מזויף המסמך.</p>	<p>421. עובד הציבור המזוייף מסמך שהוא ממונה על עשייתו או על שמירתו, או שיש לו גישה אליו בתפקיד תפקידו, דין – מאסר שלוש שנים עם או בלי Kens; עשה כן בכוונה לקבל דבר, דין – מאסר חמיש שנים עם או בלי Kens; קיבל דבר באמצעות מסמך מזויף כאמור, דין – מאסר שבע שנים עם או בלי Kens.</p>	<p>422. המשדל אדם במרמה לעשות מסמך או לחתום עליו או להציג חותמת אדם אחר או חותמת על מסמך, דין כדין מזויף ודין המסמן כדין מסמך מזויף; המשדל אדם במרמה להשמיד מסמך ויש בכך כדי להשמדת הפסד דבר, דין כדין מקבל דבר במרמה; אין הראות אלה באות לגורוע מהוראת כל דין אחר בשינויו.</p>	<p>423. מייסד, מנהל, חבר או פקיד של תאגיד, הרשות, או גורם לרישום, פרט כרוב במסמך של התאגיד, בכוונה לרמות, או נבע מלרשום בו פרט אשר היה עליו לרשותו, בכוונה לרמות, דין – מאסר חמיש שנים; לעניין סעיף זה, וסעיפים 424 ו-425, "תאגיד" – לרבות התאגיד העומד לヒווסד.</p>	<p>קבלת דבר במרמה [ח/2]</p> <p>תחבולה [ח/3]</p> <p>כישוף [ח/4]</p> <p>זיהוף [ח/5]</p> <p>זיהוף המופיע על עטקאאות [ח/6]</p> <p>שימוש במסמך מויף [ח/7]</p> <p>זיהוף בידי עובד הציבור [ח/8]</p> <p>שידולי מרמה [ח/9]</p> <p>רישום כירוב במסמכית תאגיד [ח/9/א]</p> <p>תש"ל, משליח</p>

38 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 2, עמ' 12.

עבירות מנהליים
עויבדים בתאגיד
[ח/בב]
[חשל"ה]

מרמה והפרת
אמוריות בתאגיד
עסקים זמני,
[ג/ט]
[חשל"ה]

העלמה במרמה
[ה/ט]
[חשל"ה]

סחיטה בכוח
[ג/ט]
[חשל"ג]

סחיטה באזומים
בשם הטוב או
[ח/ט]
[חשל"ג]

סחיטה בכוח
פרסום או מניעה
פרסום
[א/ט]
[חשל"ג]

נטילת נכסים
לשם סחיטה
[ח/ט]
[חשל"ג]

ושוק
[ח/ט]
[חשל"ג]

הונצץ את המזוקה,
החולשה הגוףנית או השכלית,
חוسر הנטיון או קלות הדעת של
זרות או מחלת, דינו — מסר שנה:
(1) דורך או מקבל דבר שאינו מגיע לו כדי;
(2) דורך או מקבל بعد מצרך או بعد שירות תמורה מידית בלתי
סבירה על התמורה המקובלת;
(3) נותן بعد מצרך או بعد שירות תמורה הנופלת במידת סבירה מן
התמורה המקובלת.

424. מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד —

- (1) שעשה ביודעין, בעסקי התאגיד או בנכizio, דבר הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחביבו, דינו — מסר חמיש שנים או קנס מאה אלף לירות;
(2) שעשה ביודעין בעסקי התאגיד דבר בדרך הפוגעת בניהול תקין של עסקיו, דינו — מסר שנה או קנס עשרים אלף לירות.

425. מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד, או כones נכסים, מפרק עסקים, מפרק עסקים זמני, מנהל נכסים או מנהל מיוחד של תאגיד, אשר נהג אגבAMILIOT תפקידו במרמה או בהפרת אמורויות בתאגיד, דינו — מסר שלוש שנים.

426. העלים או משמיד או מוציא מרשותו מסמך או בכוס בכוננה לרמות, דינו — מסר שלוש שנים.

427. (א) המשמש שלא כדין בכוח כדי להניע אדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו — מסר שבע שנים; הbia השימוש בכוח כדי עשיית המעשה או המחדל, דינו — מסר תשע שנים.

(ב) לעניין סעיף זה, דין המאליל או המשקה סמים או משקאות משכרים כדין המשמש בכוח.

428. (א) המאים על אדם, בכתב או בעל פה, בפגיעה שלא כדין בגוף, בחירותו, ברכושו, בשם הטוב או בפרכותו שלו או של אדם אחר, אם לא יעשה מעשה, או אם לא יימנע מעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו — מסר שלוש שנים; געשו המעשה או המחדל מפני איום כאמור או תוך כדי האיום, דינו — מסר תשע שנים.

(ב) לעניין סעיף זה, דין הכותב, החותם, המדייס, השולח או המביא כתוב איום כשהוא יודע תכנו — כדין המאים.

429. המפרסם או מאים לפרסם לשון הרע על זולתו, או מאים במישרין או בעקיפין להודיעו לנושא הנוגע לו ולזהו, והכל בכונה לטעמו וממנו או ממישרו אחר לטף או ערובה לכטף או דבר ערך, או בכונה לשדל אותו או מישרו אחר ליתן או להציג למישרו מינורי או משרה שיש עם ריווח או ייחסי אמון, דינו — מסר שלוש שנים.

430. הנוטל בכיס שלא כדין כדי להניעו לתה דבר או לעשות מסמך או לחותם עלייו, דינו — מסר שנה.

431. הונצץ את המזוקה, החולשה הגוףנית או השכלית, חוסר הנטיון או קלות הדעת של הזולת לאחת מאללה, דינו — מסר שנה:

- (1) דורך או מקבל דבר שאינו מגיע לו כדי;
(2) דורך או מקבל بعد מצרך או بعد שירות תמורה מידית בלתי סבירה על התמורה המקובלת;
(3) נותן بعد מצרך או بعد שירות תמורה הנופלת במידת סבירה מן התמורה המקובלת.

משיכה שיק ללא
כיסוי [14]
ידיעת חסר
כיסוי [15]
[n/a]

432. המושך שיק בידיעה שבמועד הנקוב בו כموعد משיכתו אין חובה על הבנקאי לפרעו,
דינו — מאסר שנה.

433. (א) לעניין סעיף 432 חזקה על המושך שהוא יודע שבמועד הנקוב בשיק כמועד
משיכתו אין חובה על הבנקאי לפרעו, אם נתקינה אחת מלאה:
(1) לא היה למושך אותו זמן חשבון עם הבנקאי;

(2) השיק הוגג תוך ששים יום ממועד משיכתו בו כמועד משיכתו והבנקאי
לא פרעו, אם מפני שלא היה כיסוי לשיק או מסיבה אחרת, והמושך לא פרע את
השיק תוך עשרה ימים מיום שנדרש לכך מטעם המוחיק בשיק;

(3) לאחר שגערך השיק, עשה המושך, שלא כדין, מעשה בכוננה למנוע
פרעון השיק.

(ב) אין הוראות סעיף קטן (א) מונעות להוכחה בדרכים אחרות שהמושך ידע כי
במועד הנקוב בשיק כמועד משיכתו אין חובה על הבנקאי לפרעו.

434. תחא האגנה טוביה לאדם הנאשם בעבירה לפי סעיף 432, אם יוכיח כי במועד הנקוב
בشك כמועד משיכתו היו, בנסיבות העבן, נתונים סבירים להניח שהבנקאי יהא חייב לגבי
המושך לפרע את השיק.

435. אחריות פלילית לפי סעיף 432 אינה גורעת מאחריות פלילית לפי תיקוק אחר.

436. העובר עבירה לפי סעיפים 415, 416 או 418 למעט הרישה, לאחר שהורשע קודם
לכן בעבירה לפיהם, דינו — מאסר שבע שנים.

לענין סימן זה —

437. (1) רואים אדם המזמין לצרכים או שירותים בבית אוכל, בבית מלון או
בכיווץ באלה, Cainilo הוא טוען שיש בידו בסוף כדי תשולם מהיר המצרכים או
השירותים;

(2) רואים אדם המשלט בשיק Cainilo הוא טוען שמן התאריך הנקוב בשיק עד
למועד הסביר להציגו לפרעון, עומדים לפקודת מוטר השיק, בנק אשר עליו
הוא משוך, בסוף כדי כיסויו.

438. לענין סימן זה, קבלת דבר — בין שעברת הבעלויות בדבר אל המקבל ובין שלא עברת
בין שהדבר נתקבל בשביל עשו המעשה ובין בשביל אחר, בין בידי עשו המעשה ובין
על ידי אחר; ונתינת דבר — בין לעשו המעשה ובין לאחר.

סימן ז' : הונאה

439. (א) הגותן במתנה או מוטר או מעביר או משעבך נכון או גורם לאחת מלאה,
בכוונה להונאה נושא מנושיו, דינו — מאסר שלוש שנים.

(ב) המוכר או מסלק חלק מנכסיו אחראי התאריך שבו ניתן גגו פסק דין או צו
לחשלום בסוף שלא קיימים, או תוך חדשנות לפניו התאריך האמור, והכל בכוונה להונאה
נושאו, דינו — מאסר שלוש שנים.

440. הקשור קשר עם זולתו להשפיע במרמה או בהונאה על מהיר השוק של דבר הנמכר
בפומבי או להונאת הציבור או כל אדם, או לסתות נכס אדם, דינו — מאסר שלוש
שנתיים.

קבלה ונחינה
[20/n]

הונאת נושאים
[304/n]
[אשכנז]

קשר להונאה
[305/n]

המתוות כדין אחר	441. המתוות כדין בכוכב כוכב אחר, חי או מת, בכוונה להונגות, דיןו — מאסר שלוש שנים;
[א] [374] [חשכין]	התויתן כדין הוכאי על פי צוואת או על פי דין לנכס פלוני והוא עושה זאת כדי להציג את הנכס או את החזקתו, דיןו — מאסר חמש שנים.
הודיה כובת במחחיות [א] [375]	442. המודה בשמו של אדם אוור בחכחות או בכל מסמך בבית משפט או בפני אדם המוסמן כדין לקבל הודיה כאמור ואין בידו להוציא הרשות או הצדקה כדין, דיןו — מאסר שלוש שנים.
התחוות ככעל תועידה [א] [376]	443. תעודה שנייתה מאות רשות מוסמכת לאדם אחר ומעידה על אותו אדם שיש לו כשיירות מוכרת בחוק לעניין פלוני, או שהוא גושא מושה פלונית, או שהוא זכאי לעסוק במקרה, במלאה או בעסק מסוימים או שהוא זכאי לזכות, לזכות יתר, לדרגה או למעד פלוני — כל המנפק את התעודה ומתייצג בכוכב כדין ששמו נקוב בה, דיןו כאילו זיף אותה.
העברת תעודה לשם התחוות [א] [377]	444. מי שניתנה לו מאות רשות מוסמכת תעודה המעידה עליו ככל האמור בסעיף 443, והוא מוכר או נתונים או משאל את התעודה לאחר בכוונה שתלה יכול להציג כמו ששמו נקוב בתעודה, דיןו — מאסר שלוש שנים.
התחוות ככעל הפודת אופי לא שלו [א] [378]	445. המנפק תעודה אופי של אדם אחר כדי להציג עבודה, דיןו — מאסר שנה אחת.
העברת תעודה אופי [א] [379]	446. מי שניתנה לו תעודה אופי, והוא מוכר או נתונים או משאל אותה לאחר בכוונה שתלה יכול לנפק את התעודה כדי להציג עבודה, דיןו — מאסר שלוש שנים.

סימן ח': הסגת גבול

הסתנה גבול כדי לעבר עבירה [א] [286] [חשלג]	447. העשרה אחת מלאה כדי להפחיד מחזק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה, דיןו — מאסר שנתיים:
	(1) לנכס או על פניו;
	(2) לאחר שנכנס כדין לנכס בשאר שם שלא כדין.
	(ב) מעברת עבירה לפי סעיף זה כשהעבדין נושא נשך חם או קר, דיןו — מאסר ארבע שנים.

סימן ט': היזק

הצתה [א] [319, 317] [321] [חשכין]	448. המשילה אש במזיד ושלא כדין באחד מלאה, דיןו — מאסר חמש עשרה שנים:
	(1) בניין וכלי מבנה, בין שהושלמו ובין שלא הושלמו;
	(2) כלי שיט, בין שהושלטם ובין שלא הושלטם;
	(3) מצבור של צמחי תרבות או מאגר של דלק מינרלי או צמחי;
	(4) מכרה, מיתקנו, אבודרו או ציררו;
	(5) רכב מנוע;
	(6) כלי טיס;

נסيون להזין
[א/][320,318/][322]

- (7) יבול צמחי תרבות, בין מחומר ובין תולוש;
(8) עצי תרבות עמודים, ובכלל זה שתילים ושיחים;
(9) חומר או כל דבר המצוים במבנה או מתחתיו או שעונטים עליו, בין שהבנייה הוצאה ובין שלא הוצאה.

449. העורשה אחת מלאה, דינו — מאסר עשר שנים:

- (1) מנסה שלא כדין לשלח אש בדברים המפורטים בסעיף 448.
(2) משלחה אש במזיד ושלאה כדין בדבר הנמצא במקום שמן עלולה האש לאחזרו בדברים המפורטים בסעיף 448(1) עד (8).

האבדת כל שיט
[324,323/][חשביו]

450. (א) העורשה אחת מלאה, דינו — מאסר חמיש עשרה שנים:

- (1) מאבד או הורס, במזיד ושלאה כדין, כלי שיט, בין שהושלם ובין שלא הושלם;
(2) עושה במזיד או שלא כדין מעשה שיש בו כדי להביא מיד לאבדנו של כלי שיט שבמצוקה או להריסתו;
(3) משבש אור, משואה, מצוף, סימן או אחר המשמשם לשיט, או מציג או רואות כוחים, בכוונה להביא כל שיט לידי סכנה.

(ב) המנחה שלא כדין לעשות מעשה כאמור בסעיף קטן (א)(1) או (2), דינו — מאסר עשר שנים.

היעק לבעל חיים
[א/][325/][חשביו]

451. ההרווג היה הניתנה להיגנב או חובל בה, פוצעה או מפעיל עליה רעל, במזיד ושלאה כדין, דינו — מאסר שלוש שנים.

היעק בודין
[א/][326/][1]

452. ההודס נכס או פוגע בר במזיד ושלאה כדין, דינו — מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר.

היעקים מיוחדים
[א/][326/][2]
[חשביו]

453. העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בבאר מים, בקידוח למים, בסכר, בוגדה, בקריר או בשער הצפה של בריכה או של בריכת טחנה, בעצי תרבות, בגשר, במוביל מים או במ Lager מים, דינו — מאסר חמיש שנים.

היעק בתומר נפיץ
[א/][326/][3]
[חשביו]

454. העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בבית מגורים או בכל שיט על ידי חומר נפיין, דינו — מאסר חמיש עשרה שנים, והוא אם היה אדם בבית או בכל השיט או אם ההרס או הפגיעה סיכנו חי אדם ממש.

היעק לצוואת או
למנקם
[א/][326/][4]

455. העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בכתב צוואה, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, או בפנקס שיש על פי דין רשות או חובה לנחלו כדי לאמת או לרשות קניין בנכס, או כדי לרשום לידיות, הטבלות, נישואין, פטירות או קבורות, או בהעתיק של חלק מפנקס כאמור שעל פי הדין יש לשלו למשרד ציבורי, דינו — מאסר חמיש שנים.

נסيون להרים נכס
בחומר נפיץ
[א/][327/][5]
[חשביו]

456. המניח שלא כדין חומר נפיץ במקומות כלשהו, בכוונה להרום נכס או להזיק לו, דינו — מאסר חמיש עשרה שנים.

457. הגורם במודע ושלא כדין שחיה והניתנת להיגנוב תידבק במוחלה מידבקת, דיןו — מאסר חמש שנים.

[במחלת מיזבקת]

[328/a]

הרבekaת בעל חיים

במחלת מיזבקת

המש שנתיים.

[328/a]

458. המטיס או מטשטש, במודע, שלא כדין ובכוונה להוננות, עצם או סימן שהווצגו כדין לציון גבול מקרעין, דיןו — מאסר שלוש שנים.

פגיעה בסימן גבול בכוונה להוננות

[329/a]

459. (א) העושה אחת מלאה, דיןו — מאסר שלושה חדשים:

(1) מסיר או מטשטש, במודע, סימן מדידות או סימן גבול שהווצג בידי משדר; משלהתי או לפי הוראותיו או לצרכי מדידה מושלמת או פוגע בסימן כאמור;

(2) בהיותו מחויב לקאים כתקנו סימן גבול שהווצג כאמור, נמנע או מסרב לתקן;

(3) מסיר או מטשטש, במודע, סימן שהקים אדם המתכוון לבקש זכות חכירה, רשות או זכות אחרת לפי דין מכורות או מתחכמים.

(ב) בעבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט גם לצוות על העבריין לשלם את דמי תיקונו או החלփתו של סימן המדידות או סימן הגבול ואת הוצאות המדידה שיש צורך לשוותה בגלל מעשאו או מהדלו.

460. השולח מכתב או פתק שיש בו, לפי ידיעתו, איום לשרוף או להרום בית, מתבן או בניין אחר, או תוכרת חקלאית, או כלי שיט, רכב מנוע או כלי טיס, או איום להרוג בעל חיים או לפגוע בו, דיןו — מאסר שלוש שנים, והמוסר או מנפק מכתב או פתק כאמור או גורם במישרין או בעקיפין שיתקבלו — דין כדין שלהם.

איהם לשרוף או להרום בית, מתבן או בניין אחר, או תוכרת חקלאית, או כלי שיט, רכב מנוע או כלי טיס, או איום להרוג בעל חיים או לפגוע בו, דיןו — מאסר שלוש שנים, והמוסר או מנפק מכתב או פתק כאמור או גורם במישרין או בעקיפין שיתקבלו — דין כדין שלהם.

[331/a]

[תשי"ד, השכ"ו]

פרק י"ב : זיוף כספים ובוליים

סימן א' : שטרוי כסף

461. "שטר כסף", לעניין סימן זה — כל שטר או שטר חליפין שהווציא אותם בנק בישראל, לרבות בנק ישראל, או אדם או תאגיד המנהלים עסקי בנק בכל מקום שהוא בעולם, ושטר כסף ושטר חליפין חולק וכל שטר מطبع שהם הילך חוקי בישראל או בארץ שבה הוצאו.

[348/a]

[תשי"ג]

שטר כסף, לעניין סימן זה — כל שטר או שטר חליפין שהווציא אותם בנק בישראל,

לרבות בנק ישראל, או אדם או תאגיד המנהלים עסקי בנק בכל מקום שהוא בעולם, ושטר

כסף ושטר חליפין חולק וכל שטר מطبع שהם הילך חוקי בישראל או בארץ שבה הוצאו.

462. העושה אחת מלאה, דיןו — מאסר שבע שנים:

(1) בכוונה להוננות, מזיף או משנה שטר כסף או מנפק שטר הנזהה כשטר

כסף בידעו שהוא זייף או שונה;

(2) מביא או מקבל מחוץ לישראל או רוכש או מקבל בישראל או מחויך או

שומר שטר הנזהה כשטר כסף בידעו שהשטר זייף או שונה, ואין בידו להוכיח

הרשאה או הצדק כדין.

463. (א) העושה או גורם שייעשה מסמך הנזהה כשטר כסף או חלק משטר כסף, או

הדומה להם מבחינה כלשהי, או דומה להם במידה שיש בה כדי להטעות, והמשתמש לכל

צורך שהוא במסמך כאמור או מנפק אותו, דיןו — מאסר שלושה חדשים, ובית המשפט

יצווה על חילוץ המטמא והעתיקו וככל מכשיר או דבר אחר שהוא בחזוקת העבריין ושים

או יכול לשמש להדפסתו או לשכפלתו של מסמך כאמור.

463. (א) העושה או גורם שייעשה מסמך הנזהה כשטר כסף או חלק משטר כסף, או

הדומה להם מבחינה כלשהי, או דומה להם במידה שיש בה כדי להטעות, והמשתמש לכל

צורך שהוא במסמך כאמור או מנפק אותו, דיןו — מאסר שלושה חדשים, ובית המשפט

יצווה על חילוץ המטמא והעתיקו וככל מכשיר או דבר אחר שהוא בחזוקת העבריין ושים

או יכול לשמש להדפסתו או לשכפלתו של מסמך כאמור.

463. (א) העושה או גורם שייעשה מסמך הנזהה כשטר כסף או חלק משטר כסף, או

הדומה להם מבחינה כלשהי, או דומה להם במידה שיש בה כדי להטעות, והמשתמש לכל

צורך שהוא במסמך כאמור או מנפק אותו, דיןו — מאסר שלושה חדשים, ובית המשפט

יצווה על חילוץ המטמא והעתיקו וככל מכשיר או דבר אחר שהוא בחזוקת העבריין ושים

או יכול לשמש להדפסתו או לשכפלתו של מסמך כאמור.

(ב) מי ששמר וקבע במ מסמך שעשייתו היא עבירה לפי סעיף זה והוא יודע את שמו ומענו של האדם שהדפיס או עשה את המסמך, ומסרב לגולותם לשוטר, דינו — מאסר שלושה חודשים.

(ג) מי ששמר וקבע במ מסמך שעלייו הואשם אדם בעבירה לפי סעיף זה, או במ מסמך אחר ששימש או שנפק לעניין המופיע הנדון, תהיה זו ראייה לכואורה שגרם לעשיית המסמך.

464. העוסה אחת מלאה ואין בידיו להוכיח הרשאה או האזק כדין, דינו — מאסר חמיש שנים:

(1) עושה, מוכר או מציג למקרה נייר הדומה לביר מוחזק המשמש לעשיית שטרוי כסף והעשויה להתקבל כמותו, או משמש בו, או שומר או מוחזק נייר כאמור ב יודיעין;

(2) עושה מסגרת, תבנית או מכשיר המשמשים לעשיית נייר כאמור בפסקה (1) או לצורך על גבי הביר או בתוכו מלים, ספירות, ציון או כל סימן אחר שנותיחדו לו ומופיעים בו, או משתמש בכלים כאמור או שומר או מוחזק אוחם ב יודיעין;

(3) גורם, בערמה או בתחכלה, כי מלים, ציון או סימן כאמור בפסקה (2) או המכוננים להיות דומים להם והעשויה להתקבל כמותם, יופיעו בגיןו של נייר כשותם נראים לעין;

(4) חורת או עושה בדרך אחרת, על לוח או על כל חומר, שטר הנזהה כשטר כסף או חלק ממנו, או שם, מלה, מספר, ספרה, סימן, אות או קישוט הדומים לחורתה שעל שטר כסף או המכוננים לנראה להיות דומים לחורתה כאמור;

(5) משתמש בלוח, חומר, מכשיר או ציון כאמור בסעיף זה לעשיית שטרוי כסף או להדפסתם, או שומר או מוחזק אותם ב יודיעין;

(6) מנפק ב יודיעין נייר שנעשה בו או שהודפס עליו דבר כאמור, או שומר או מוחזק נייר כאמור ב יודיעין.

465. המנפיק שטר כסף בלי סמכות כדין, דינו — מאסר חמיש שנים.

חווקת חומר
לזיהוף שטרוי
כסף
[351/א]

466. מי שב יודיעין מטשטש, קורע, חותך או מקלקל בדרך אחרת שטר מטבע שהוא הילך חוקי בישראל, דינו — מאסר שלושה חודשים.

הנפקת שטרוי
כסף שלא כדין
[352/א]

467. העוסה או מנפק דבר שאינו שטר מטבע והוא דומה בעיקרו לשטר מטבע שהוא הילך חוקי בישראל, דינו — קנס חמיש מאות לירות.

חיקוי שטר מטבע
[א/353]
[תשכ"ה]

468. כל שטר כסף מזויף או מהזקה וכל דבר כאמור בסעיף 467 שנמצא ברשותו של מי שהורשע בעשייתו או בనיוקו, יצווה בית המשפט על חילותו, ללא פיצוי למחזק, ומשוחלט יוושמד או יישעה בו בדרך אחרת, הכל כפי שורחה שר המשפטים.

חילוט שטרוי כסף
מוועיפים
[א/1(1), 354]
[1945, תשכ"ה]

469. (א) ראה שופט בית משפט שלום, על יסוד תצהיר, שיש יסוד סביר להניח כי בידו של אדם אונ כהחזקתו ישבו או היה, ללא רשות או החלטה כדין, אחד הדברים המנויים להלן, ראשיא הוא ליתן צו חיפוש:

(1) שטר כסף מזויף או מוחזק;

חיפוש וחילוט
של ציר לויוק
[2(2), 354]
[1945]

- (2) מכשיר לעשיית נייר המשמש לשטררי כסף או תיקיוו;
- (3) חומר שיש עליו מלים, צורות, ציונים או אותיות המסؤولים או מכוננים לצורך רושם של שטר כסף.
- (ב) נמצא המוחפש, יתחפש ויהולט בצו בית המשפט הדן את העברין, ואם לא היה משפט — בצו שופט בית משפט שלום, ומשוחלט יושמד או יעשה בו בדרך אחרת, הכל כדי שיורה שר המשפטים.

סימן ב' : מטבעות

470. בסימן זה —

- הנורות**
[355/א]
- "מטבע" — מטבע של מתקנת, מכל סוג וערך, הנמצאת במחוזר כדין בישראל או במדינה אחרת;
- "מתקנת" — לרובות כל תעבורת או גזך של מתקנות;
- "מטבע מזויפת" — מטבע שאינה אמיתית אבל דומה למטבע אמיתית, או שיש בה כדי לדמות לה או להתקבל במקומה, לרבות מטבע אמיתית שנעשה בה שינוי עד שהיא דומה למטבע בת ערך גבוה יותר, או שיש בה כדי לדמות לה או להתקבל במקומה, ולרובות מטבע אמיתית קוצצת שפה, משוריפת או פחותת מידה או משקל באופן אחר, שנעשה בה שינוי כדי להסתיר את הקצוץ, השיווף או הփחתה, והכל ללא הבדל אם המטבע היה במצב ראוי לניטוק או לא ואם תהליך השינוי גמור או לא;
- "מטבע מעולה" — מטבע של זהב או שלכסף;
- "מטבע פשוטה" — מטבע שאיןיה מעולה;
- "מוזהיב" ו"מכסיף", לעניין מטבע — לרובות בוטן מראה של זהב או כסף בכל דרך אחרת;
- "מתקין" — עשויה, מתקן, מתחילה לעשות או לתקן או מכין לעשייה או לתיקון;
- "מכשיר" — לרבות מכונה.

471. העשויה או מתחיל לעשות מטבע מעולה מזויפת, דינו — מאסר שבע שנים.

זיהוף מטבע מעולה
[356/א]
[תשכ"ג]

472. המזהיב או מכסיף פיתח מתקנת המתאימה לפיזורתו לטביעה, בכוונה שתיתיבט על מטבע מעולה מזויפת, או בותן לפיסת מתקנת גודל וצורה המתאים להקלת טביעתה של מטבע כאמור בכוונה שתיתיבט, דינו — מאסר שבע שנים.

473. העשויה אחת מלאה, ואין בידו להוכיח סמכות או הצדקה כדין, דינו — מאסר שבע שנים:

- (1) מתקן, מחזיק או מעביר חותם או תכנית המותאים לייצור דמות שלמה, או חלקית, לצד אחד של מטבע מעולה או לשניהם, במידעו שהם מותאים כאמור;
- (2) מתקן, מחזיק או מעביר מכשיר המותאם או מכון לשימוש בסימון קצצות מטבעות בסימנים או בספרות הנוחים כדוגמם לאלה שבקצות מטבע מעולה, במידעו שהוא מותאם או מכון כאמור;
- (3) מתקן, מחזיק או מעביר מדפס לטביעה או מכשיר שהותאם לחיתוך אסימונים עגולים של זהב או של כסף או של מתקנת אחרת, במידעו כי המדפס או המכשיר ישמשו או היו מכונים לשימוש בעשיית מטבע מעולה מזויפת.

474. העוסה מעולה במתבע מעולה בדרך שיש בו להפחית את משקלה, בכוגנה של אחר העוסה תתקבל המטבע במתבע מעולה, או מחזיק או מעביר שלא כדי גורודת או גוזרת של זהב או של כסף, או זהב או כסףಚורה מטיל, אבן או חmissה או בחורה אחרת, שהושגו בעוסה כאמור במתבע מעולה, בידעו שהושגו כך, דינו — מסר שבע שנים.

ליצוך מטבח
מכולה
[א] [358]
[תשכ"ז]

475. הקונה או מוכר או מקבל מטבח מעולה מזוייפת או משלם בה או מעביר אותה, לפי ערך נמוך מהערך שהוא מביע או שנטכוונו כנראה שתבייע, או מציע לעשות כן, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו — מסר שבע שנים.

נסחר במתבע
מעולה מזוייפת
[א] [357]
[1(1)]
[תשכ"ז]

476. המביא לישראל או מקבל מן החוץ מטבח מעולה מזוייפת בידעו שהיא מזוייפת, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו — מסר שבע שנים.

הבאות מטבח
מעולה מזוייפת
[א] [357]
[2(2)]

477. העוסה אחת מלאלה, דינו — מסר שבע שנים:

- (1) עוסה או מתייחס לעשות מטבח פשוטה מזוייפת;
- (2) מתקין, מחזיק או מעביר ביודען מכשיר מותאם ומכוון לעשות בו מטבח פשוטה מזוייפת ואין בידו להוכיח סמכות או הצדק כדין;
- (3) קונה, מוכר, מקבל, משלם או מעביר מרובה פשוטה מזוייפת במחלה נמוך מהערך שהוא מביע או שכבראה נתכוונו שתבייע, או מציע לעשות אחד המעשים האלה.

478. המוציא ביודען ממבעה של המדינה חותם, תבנית, מכשיר או מדפס המשמשים בטיבועה, או חלק מהם הרואו לשימוש, או מטבח, מטיל או מתחת, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו — מסר שבע שנים.

הוצאת מכשירים
וחומרם ממבעה
של המדינה
[א] [357]
[6(6)]
[תשכ"ז]

479. העוסה אחת מלאלה, דינו — מסר שלוש שנים:

- (1) מנפק ביודען מטבח מזוייפת;
- (2) מחזיק ביודען לא פחות משלוש מטבחות מזוייפות כדי לנפק מהן.

גינפק מטבח
מזוייפת וחילופי
מטבע
[א] [359, 360]
[תשכ"ז]

480. המטשטש צורת מטבח על ידי שהוא מטבח בה שם או מלה, דינו — מסר שנה אחת.

טשטוש מטבח
[364]
[א]

481. המנפק אחת מלאלה בחזקת מטבח מעולה, בכוגנה להוננות, דינו — מסר שלוש שנים:

- (1) מטבח שאינה מטבח ממשעה בסימן זה;
- (2) מתחת שערכה פחות מערן המטבח בחזקתה היא מנופקת, בין שאיה מטבח ובין שאינה מטבח.

גינפק חללייטי
מטבע
[א] [365]
[תשכ"ז]

482. המיצא ביודען מטבח מזוייפת או מבית אותה ביודען בכל שיט או כל רכב כדי שתירצא ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו — מסר שלוש שנים.

יציאת מטבח
מזוייפת
[א] [366]
[תשכ"ז]

483. (א) ראה שופט בית משפט שלום, על יסוד תצהיר, שיש יסוד טביר להגיה כי בידו של אדם או בחזקתו ישנו או היה, ללא רשות או הצדק כדין, אחד הדברים המנויים להן, רשאי הוא ליתן צור חיטוף:

- (1) מטבח מזוייפת;

חיטוף וחילופי
מטבע מזוייפת
[א] [368]
[תשכ"ז]

- (2) מכשיר המותאם ומכוון לזיוף מטבע;
- (3) מטילי זהב או כסף, או גורודת, גורת, אבקה, תמייה או כל צורה אחרת של זהב או כסף, שהופקו או הושגו בהקטנת מטבע מעולга או בהפחחת משקלה.
- (ב) נמצא המוחפש, יתפס ויחולט בצו בית המשפט הדן את העבריין, ואם לא היה משפט — בצו שופט בית משפט שלום.

484. עובד המדינה או מנהל בנק מקבל מטבע שיש לו יסוד סביר להניח שהוא מזויף, מטבע מזויפות [369] (א) [1939] (ב) יתפסנה וימסרנה מיד לתחנת המשטרה, והמשטרה, לאחר שתעשה בה כל פעולה או חקירה שתראה למועל, תעביר את המטבע לשר האוצר; החליט השר שהמטבע מזויף, רשיין הוא לחטאה, לטשטשה או להשמידה, בין בתשלום פיצויים ובין בעלי פיצויים, ואין אחראי מעשה ולא כלום.

סימן ג': בולים

485. בסימן זה, "מתקין" — עוצה, מתkon, מתחיל לעשות, לתkon או להשתמש או מבין הגדירות לשעה או לתיקון.

486. העוצה אחת מלאה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדקה כדין, דינו — מאסר שביעי: התקנות מכשיר לשכיחת בולים [371] (א)

(1) בירודען מחזיק או מעביר או מתקין מטבע או מכשיר אחר, או מכינים לשימוש, וניתן להפיק בהם הטבעה הדומה לאטבעה המופקת בכלים באלה בהדפסתם או בהטבעתם של בולי הכססה או בולי דואר מודבקים או מוטבעים המשמשים לצרכי מדינת ישראל או לצרכי מדינת חוץ, או שניתן להפיק בהם מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים הדומים למזוינים בנייר מיוחד לצרכים האמורים המטופק מאות הרשות שנונצתה לכך;

(2) בירודען מחזיק או מעביר נייר או חומר אחר שיש בהם הטבעה של מטבע או של מכשיר כאמור בפסקה (1), או נייר שיש בו מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים כאמור שם.

487. (א) העוצה אחת מלאה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדקה כדין, דינו — מאסר לשנה אחת: העיטה והכנה ביווף בולי דואר [372] (א)

(1) עוצה או מתחיל או מתכוון לעשות, על נייר או על חומר אחר, היקרי או דמות של בול המשמש בול דואר במדינת ישראל או במדינת חוץ או מחזיק או מעביר היקרי או דמות כאמור משתמש בהם לצרכי דואר;

(2) מתקין, מחזיק או מעביר מכשיר או חומר לעשיית היקרי או דמות כאמור בפסקה (1).

(ב) כל דבר מן הדברים האמורים בסעיף קטן (א) שנמצא ברשותו של העבריין — יחולל.

(ג) כל המכין שיעורם של דמי דואר בארץ פלונית יראו, לעניין סעיף זה, כبول המשמש לצרכי דואר באותה ארץ, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

488. העושה את מלאלה ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו — מאסר שנה אחת:

(1) ביזועין מחזיק או מעביר או מתקין מכשיר שנייתן להפיק בו הטענה הדומה להטבה המופקת במכשיר שעושים בו חותם מוטבע או מודבק המשמש לצרכיו שירות ציבורי או לצרכי אדם שהוסמך על פי דין להשתמש בחותם, או שנייתן להפיק בו על גבי נייר מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים הדומים לאלה המצויים בנייר מיוחד לצרכים האמורים המספק מأت הרשות שנעודה לבך;

(2) ביזועין מחזיק או מעביר נייר או חומר אחר שיש בו הטענה של מכשיר כאמור בפסקה (1), או נייר שיש בו הפקה כאמור בפסקה (1).

פרק י'ג: עבירות קלות

489. מטעע או שטר שהם הילך חוקי בישראל, כל המסרב לקבלם בשווים הנוקב, דינו — מאסר שלושה חדשים.

490. העושה את מלאלה בלי עילה כשרה, דינו — מאסר חודש ימים, ובעונשיות לפי פס' קאות (1), (4), (5) או (9) — גם תלות החוזאות הכרוכות בהסתמת המכשול או בתיקון הנזוק:

(1) חוסם את המעבר החופשי בדרך ציבורית, על ידי שהוא מניח או משאיר שם כל דבר, או שם או מרשה לשים כל דבר הבולט מעלה ומפליע לבטיחות ולהופש המעבר, או חופר בה חפירות או פולש אליה באופן אחר;

(2) לאחר שחופר חפירות או הקים מבנים או הניח כל דבר בדרך ציבורית כדי נזק מגורה או מאור על גל עפר או אבניים או חומר אחר או על תעלת או על צינור או תפירה, או איןנו עושה באופן אחר להגן על עוברים ושבים או להזירים;

(3) מכבה מנורה או פנס המשמשים להארת דרך ציבורית או מסיר או מכבה מאור שהוצג כדי להראות על מציאותו של חפירה או כל דבר אחר בדרך ציבורית;

(4) מניח או משאיר בדרך ציבורית זהמה, אשפה, פסולת או כל דבר פוגעני אחר;

(5) מוציא לדרכן ציבורית אשפה או דברים אחרים באופן שיש בו כדי לגרום פגיעה או אי נוחות לעובר ושב;

(6) עזוב או קשור תיה באופן שיש בו כדי לגבות הפליטה בדרך ציבורית, או מניח לתיה המשמש למשיכה, לשמש או לרכיבה שתתעה בדרך ציבורית, או נותן לרכב שימצא באופן שיש בו כדי לגרום הפרעה בדרך ציבורית שעה ארוכה מן הדרוש לשם טעינה או פרקה או לשם העלה או הורדתו של נוסעים;

(7) אינו מתקן או אינו הורס בנין או מבנה הנמצא במצב של סכנה או חמור טtot, לאחר שקיבל מן הרשות המקומית הגראה בכתב לעשות כן;

(8) אינו מנקה או אינו מתקן תנור או אروم עשן של בית, סדנה או בית חרושת;

(9) מפעיל נשק חמ בתחומי עיר או מקום יישוב אחר, או מפעיל זיקוקים בדרך ציבורית כשהם עלולים לנגרם נזק או אי נוחות;

(10) מקים שאון או מהומה המפריעים את מנוחת הציבור.

סירוב לקבל

מטבע בשווי

הנקוב

[370/א]

[מצחים]

עבירות רחוב

[380/א]

[תשכ"ו]

491. המסרב להגיש עוזה, שיש ביכולתו להגיש, כשהוא נדרש לכך מאות עובד הציבור לנוכח עבירה בעיצומה או ספינה נטרפת או דליה, שטפון, רעש או כל אסון אחר לציבור, דין — מסר חדש ימים.
- ערזה
[א] [381]
[תשכ"ה]
492. בעל מלון או אכסניה שאיבו מציג בלילות פנס או מאור בחצריו, בהתאם לתקנות היקימות אותה שעה, או אינו מקיים פנס הדורחים או הלנים, או אינו מראה את הפנס לשוטר לשם בקורת לפי דרישתו, דין — מסר חדש ימים.
- עבירות בעלי
מלונות
[א] [383]
[תשכ"ג]
493. הזורע, נטע או מעבד אדמה הנמצאת בתחום מירוח של שבעים וחמשה סנטימטרים מן השפה החיצונית של דרך ציבורית, ואין לו הרשות, דין — מסר חדש ימים; לעניין טער זה רואים תחום דרך ציבורית כמתפשט עד לשפה החיצונית של תעלת, ביב או סוללה שעיל ידה.
- עיבוד אדמה
בשםך לדרכ
ציבורית
[א] [384]
[תשכ"ו]
494. (א) העושה אחת מלאה, ואין בידו להוכיח הרשות או הצדק כדין, דין — מסר כניסה לטשטח חקלאי
[א] [385]
[א] [385]
[תשכ"ז, 1944]
- (1) נכנס לגן, או לקרע זרואה או מוכנה לזרעה או שיש בה קמה או עשב שנודע למרעה, או שווה בגן או לקרע כאמור;
- (2) גורם שהיה תיכנס לגן או לקרע כאמור בפסקה (1) או לקרע שהיתה מעובדת תוך שנים عشر החדים שקדמו לבנייה, או שתשהה שם, או מביאה שהיה שלו או שברשותו תיכנס או חשחה כאמור.
- (ב) בהמה שנכנסה לקרע מוכנה לגיזלים או שיש בה גיזלים, וגרמה נזק לקרע, לגיזלים או לדבר מוכן לצרכי גיזלים, או שנכנסה לשטח המוחזק למרעה, ורעתה בו — בעל הבעמה או המחזיק בה, דין — מסר חדש ימים, זולת אם הוכיח להנחת דעתו של בית המשפט שנקט אמצעים סבירים למניעת בנייתה כאמור.
- צער בעלי חיים
[א] [386]
[תשכ"ו]
495. (א) העושה אחת מלאה, דין — מסר חדש ימים:
- (1) מכח באוצריות, מטען בither, מענה, או מתעמר באופן אחר בחיי בית או ביה מבויהת או בהיות בר שונית ממונה חופשה, או גורם להתעمرות כאמור, או מביא שיתעמר בה כשהוא בעל החיים;
- (2) מעביר במוני היה שמחמת גילה, מהלטה, פצעיה או מום שבה אינה מסוגלת לעובודה, או גורם שיעובודה כך, או מניה שיעובודה כך כשהוא בעל החיים;
- (3) قولא, קשור, מוביל או מוליך חייה באופן הגורם לה סבל ללא צורך, או מניה שיגרם לה סבל כאמור כשהוא בעל החיים.
- (ב) היה שנבערה בה עבירה לפני סעיף זה, רשיי שוטר או אדם מוסמך אחר לחופה ולעכבה ולקחתה לבית חולים וטרינاري מורשת, וhammadna על בית החולים רשיי לעכבה שם עד שתהפוך לעובודה, או להמיתה לאחר שקיביל על כך תעודה מרופא וטרינاري ממשלו או רשיי; והוצאות ההזונה והטיפול בחיה ייגבו מעיל התהיה, ואם לא שילם ניתן למקרה לפי צור בית המשפט, ואם הומרה על פי תעודה כאמור לא ישולם פיצויים בשל כך.
- גילוי סוד
מקצועי
[א] [387]
[תשכ"ח]
496. המגלה מידע סודי שגמור לו אגב מקצועו או מלאכתו, שאינו סוד רשמי במשמעותו בסימן ה' לפרק ז', ואין גדרש לגלוותו מכוח הדין, דין — מסר ששה חדשים.

פרק י"ד : עבירות הכנה וקשר

497. העושה, או מחזק ביזועין, חומר נפץ, או מכונת, מכשיר או כל דבר שהם מטוכנים או מזוקים, בכוונה לעשות בהם פשע או עוון או כדי לאפשר לאחר שייעשה בהם פשע או עוון, דינו — מאסר שלוש שנים.

הנחת עבריה
בהתמורות האסוציאטיביות
[32/א]

498. (א) הנותן לאדם כלים, חמדים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר כשהוא יודע שהדבר יעלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו — מאסר שלוש שנים.

מתן אמצעים
לביצוע פשע
[א/א33]
[תשלהג]

(ב) לעניין סעיף זה אין נפקא מינה אם הדבר ייתן לצמיתות או לשעה, בחמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע פשע ואם לאו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מההוראות יתר סעיפי פרק זה ומההוראות פרקים ד' ו-ה' וסעיפים 260 עד 262, אלא להסיף עליהם.

499. הקושר קשור עם אדם לעשות פשע או עוון, או לעשות במקום שמצוין לישראל מעשה שהיה בגדר פשע או עוון אילו נעשה בישראל והוא עבירה גם לפי דין אותו מקום, דינו —

קשר לפשע או
לעוון
[35, 34/א]

(1) אם העבירה היא פשע — מאסר שבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר;

(2) אם העבירה היא עוון — מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר.

קשר למשעים
אחרים
[36/א]

500. הקושר קשור עם חברו לאחת המטרות האלה, דינו — מאסר שנתיים:

(1) למנווע או להכשיל ביצועו של דין או אכיפתו;

(2) לగרום נזק לגופו של אדם או לשמו הטוב;

(3) להביא לירידה בערך נכסו של אדם;

(4) למנווע או להפריע אדם מהעביר באופן חופשי וכדין נכס שלו בערכו הרואי;

(5) להזיק לאדם במשלח ידו או במקצעו;

(6) למנווע או להפריע אדם מעסוק באופן חופשי וכדין במשלח ידו, במקצעו או בעבודתו, ובבלבד שהיא במעשה משומם עבירה אילו שעאו יחד;

(7) להשיג מטרה אסורה;

(8) להשיג מטרה כשרה באמצעות אסורים.

פרק ט"ו : הוראות שונות

501. בית המשפט המחויז הדין בעבירה לפי אחד הסעיפים המפורטים להלן יכול לדון בשופט אחד, אם לא הורה נשיא בית המשפט המחויז הוראה אחרת; ולאלה הסעיפים: 333, 144, 354(א)(2), 350(ב), 347(ב), 335, 404 עד 408 ו-414, 402(א), 438.

סמכות לדון
בשופט יחיד
[א/א66(א)(ב)/ח/20],
חשלה/ג, תשלהג
[תשלהג, תשלהג]

502. (א) הורשע אדם על פי סעיפים 189 או 447 וראאה בית המשפט כי במעשה העבירה נשל אדם מנכסי מקרקעין, ראשיו הוא ליתן צו להוציא את העברין מאותם מקרקעין, או צו להחזיר את החזקת המקרקעין לידי האדם שנשול מהם או לאדם אחר שבית המשפט רואה אותו זכאי לכך, או את שני הוצאות כאחד; צו כאמור בוצע בדרך שמצוין פסק דין שנייתן במשפט אורתי.

צו בדבר חוקת
מרקעין
[א/א388]
[1946]

(ב) לענין סעיף קטן (א) –

- (1) יראו בהרשעה גם קביעה שאדם אינו בר עוגשין מחתמת שהירה חולה נפש בשעת המעשה;
- (2) אין ערעור על צו אלא אגב ערעור על ההרשעה אם היהת ובמצורף אליו, והוא יידון בבית המשפט הדן בערעור על ההרשעה; על סירוב ליתן צו – אין כל ערעור;
- (3) הגשת ערעור על צו לא תעכב את ביצוע הצו, אלא אם הורה בית המשפט שעליו מעדערם או בית המשפט שלערעור הוראה אחרת; בקשה לעכב את ביצוע הצו תוגש תחילה בבית המשפט שעליו מעדערם;
- (4) צו לא יפגע בכלל זכות או זיקה במקרקעין הנדרנים ניתנות למימוש בתובענה אזרחות.

503. (א) מי שהשגתתו ילד שלא מלאו לו שש עשרה שנים, והוא הורשע או הועמד לדין על עבירה לבני הילד לפי סימנים ח' או י' של פרק ח' או סימנים ב', ה' או ז' של פרק י', רשיין בית המשפט שהרשינו או שלפנינו הועמד לדין, אם ראה שמן המועל לעשות כן, לצוות שהילד יימסר להשגתתו של קרוב משפחה או של אדם או מוסד ראי, שיפורש בצו והמסכימים, להנחת דעתחו של בית המשפט, לקבל עליו אותה השגחה, עד שיימלאו הילד שש עשרה שנים או לתקופה קצרה מזו, והכל בהתחשב עם דתם של הורי הילד.
[389] [ב] (ב) אם יש הילד הורה או אפוטרופוס חוקי, לא ניתן הצו לפי סעיף קטן (א) אלא אם הורה או אפוטרופוס הורשע או הועמד לדין על עבירה לפי הוראות שאזוכרו בסעיף קטן (א) או שהוכח להנחת דעתחו של בית המשפט שהיא שותף לעבירה במעשה או במחשבתו, או שאי אפשר למצוא אותו.

- (ג) זוכה אדם מן האשמה שמחמתה ניתן הצו, או שהאישום בטל משום שלא המשיכו בתביעה, הצו בטל מיד לכל דבר חזץ מה שכך נעשה על פיו כדי.
- (ד) לענין חוק הנוגר (טיפול והשגחה), תש"ך–1960³⁹, דין צו לפי סעיף זה כדי החלטה לפי החוק האמור; ראה בית המשפט כי מתן צו לפי סעיף זה סובל דיחוי, יעביר את העניין לבית המשפט המוסמך לפי אותו חוק.

504. תחילתו של נסוח זה ביום ב' בחשוון תשל"ח (14 באוקטובר 1977).

505. על אף האמור בסעיף 504, תחילתו של סימן ב' לפרק י' ביום ב' באדר א' תשל"ח (ינואר 1978) או במועד מוקדם יותר שקבע שר הבריאות בהתאם ברשומות, ועד להחילתו יוסיף להול הוראות סעיפים 175 ו-177 לפקודת החוק הפלילי, 1936.

תוספה

(סעיף 6)

הסתדרות הציונית העולמית.

הסוכנות היהודית לארץ ישראל.

קרן קיימת לישראל.

קרן היסוד – המגבית המאוחצת לישראל.

גוף מזקק, כמשמעותו בחוק מקרק המדינה, תש"ה–1958 [נוסח משולב].

מנחים בדין

שר המשפטים

³⁹ ס"ח תש"ך, עמי 52.

לוח השוואת

א. פקודת החוק הפלילי, 1936:

המספר החדש	המספר המקורי הקורום	המספר החדש המודרך	המספר המקורי הקורום	המספר החדש	המספר המקורי הקורום
189	96	135	(5)—(3)59	הוושמטע	* 1
190	97	136	(1)60	הוושמטע	2
191	98	הוושמטע	(2)60	הוושמטע	3
192	100	הוושמטע	(3)60	1	§3
193	101	137	(4)60	הוושמטע	4
194	102	138	(5)60	2	5
195	103	139	61	רישיון	6
196	§103	159	62	סיפחה	7
197	104	140	63		8
198	105	141	64		9
277	ב'109	142	65		10
278	110	143	66		(2) ,(1)11
279	111	144 (ז) ,(ה) — (א)§66			(3)11
280	112	501	(1)§66		12
281	113	165	(1)67		13
282	114	166	(2)67		14
283	115	167	68		15
236	116	145	69		16
237	118 ,117	147	70		17
238	119	146	71		18
239	120	148	72		19
240	§120	149	73	הוושגנטע	20
241	ב'120	160	74		22
242	122	161	75		(1)23
243	123	162 ,150	76	הוושמטע	(3) ,(2)23
244	124	168	77		(4)23
245	(ב),(א)§124	169	78		24
246	(ד),(ג)§124	151 רישיון	(2) ,(1)79		(2) ,(1)25
249	(ה)§124	152 רישיון	(3)79		(2) ,(2)25 סיגר
247	ה'§124 (1) רישיון	151 סיפחה	80	(א)§260	(1)26
248	ה'§124 (1) סיפחה	152 סיפחה	81	261	(2)26
250	125	153	82	(ב)§260	27
251	127	154	83		28
252	128	155	84		29
253	129	156	85		30
254	130	157 רישיון	86		31
255	131	157 סיפחה	87	497	32
256	§131	158	88	262	33
259	132	185	90	498	§33
257	133	186	91	499	35 ,34
258	134	187	92	500	36
263	135	184 סיפחה	93	לא נכלל	38
264	136	188	94	133	(א)(1)59
265	137	לפי העבון	95 רישיון	(א),(ב)§134	(ג) ,(ב)(1)59
266	138	184	95	(ג)§134	(2)59

המספר החדש	המספר הקודם	המספר החדש	המספר הקודם	המספר החדש	המספר הקודם
379	249	217	194	267	139
380	250	218	195	284	140
381	251	219	196	285	141
382,(ב)354,335	251	220	197	286	142
369	252	221	198	287	143
369	253	222	199	288	144
370	254	223	200	289	145
רישיון 369	255	429	204	170	146
371	256	(ב)164	210	171	147
372	257	(א)164,163	211	172	148
374	258	298	213,212	173	149
375	259	(א)300	215,214	174	150
373	260	301	216	345	(א)(1)152
376	261	299	217	(1)(א)350	(ב)(1)152
377	262	304	218	(2)(א)350	(ג)(1)152
(א),(ג)383	263	309	219	(ב)347	
385	264	308	220	(ב)347	(1) תנאי
386	265	310	221	351	(2)152
388	266	305	222	(ג)347	(3)152
387	267	306	223	346	153
(ב)383	268	307	224	352	154
389	269	302	225	353	154
384	270	303	(2),(1)226	348	155
390	274	הושמט	(3)226	349	156
391	275	311	227	(א)354	157
392	275	322	228	355	158
393	276	323	229	356	159
394	279	324	230	357	160
395	280	325	231	(ב)350	161
396	281	326	232	208	165
397	282	327	233	209	167
398	283	328	234	210	168
399	284	329	235	211	169
400	285	331	236	212	171
447	286	332	237	213	172
רישיון (א)402	287	333	238	360	174
רישיון (א)402	(1)288	330	239	358	178
(ב)402	(1)288	336	240	214	179
403	(2)288	334	(א)241	359	180
(2)381	289	336	(ב)241	361	184
404	293	337	242	362	185
405	294	338	243	363	186
408,406	296,295	339	243	364	186
408,407	298,297	340	243	365	186
410	(1)299	341	244	366	187
409	(2)299	342	245	367	188
439	304	343	246	368	188
440	305	344	247	215	189
411	309	378	248	216	193

המספר הסעיף	הסעיף החדש	המספר הקדם	הסעיף החדש	המספר הקדם
489	370	464	351	412
486 ,485	371	465	352	413
487	372	466	353	(6)—(1)448
488 ,485	373	467	353	449
441	374	468	(1)354	(8) ,(7)448
442	375	469	(2)354	449
443	376	470	355	(9)448
444	377	471	356	449
445	378	472	(א),(ב)357	(א)450
446	379	475	(1)(ג)357	(ב)450
490	380	476	(2)(ג)357	451
491	381	473	(5)—(3)(א)357	452
492	383	478	(6)(ג)357	453
493	384	474	358	454
(א)494	385	(1)479	359	455
(ב)494	385	(2)479	360	456
495	386	477	362	457
496	387	479	363	458
502	388	480	364	459
503	389	481	365	460
הוושט	390	482	366	461
הוושט	391	483	368	462
הוושטה	הטוספה	484	369	463
				350

א. חוק לתיקון פקודות החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג—:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
501	21

ב. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב—:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
290	1
291	3
292	3
293	4
294	5
295	6
296	7
297	8
הוושט	10

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים), תשי"ב—:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
273	1
274	2
275	3
276	4
הוושט	5

ד. חוק דיני עונשין (בתחום המדינה, יהשי חוץ וסודות רשמיים), תש"ז—1957 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
113	23	91	1
114	24	92	2
115	25	93	3
116	26	94	4
117	27	95	5
118	28	96	6
119	29	97	7
120	30	98	8
121	31	99	9
122	32	100	10
123	33	101	11
124	34	102	12
125	35	103	13
126	36	104	14
127	37	105	15
128	38	106	16
129	39	107	17
130	40	108	18
131	41	109	19
הושמט	42	110	20
132	43	111	21
		112	22

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (ריבוי נישואין), תש"ט—1959 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
180	6	175	1
181	7	176	2
182	8	177	3
183	9	178	4
הושמט	10	179	5

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (העלמת עבירות), תש"ט—1959 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם
269, 268	1
270	2
271	3
272	4
268	תוספת

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב—1962 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
205	6	199	(א), (ב)
205, 204	7	200	(ג) 1
206	8	201	2
207	10	202	3
הושמט	11	203	4
הושמט	12	204	5

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועוشك), תשכ"ג—1963 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
427	11	414	1
428	12	415	2
430	N12	416	3
431	13	417	4
432	14	418	5
433	15	419	6
434	16	420	7
435	17	421	8
436	18	422	9
437	19	423	N9
438	20	424	B9
501	N20	425	A9
הושמט	21	426	10

ט. חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ד—1964 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
231	7	224	1
232	8	225	2
233	9	226	3
234	10	227	4
235	N10	228	5
הושמט	11	229	N5
הושמט	12	230	6

י. חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד—1964 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
הושמט	2	401	1

יא. חוק דיני עונשין (דרבי ענישה) [נוסח משולב], תש"ל—1970 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
47	13	35	1
48	14	36	2
49	15	37	3
50	16	38	4
51	17	39	5
52	18	40	6
53	19	41	7
54	20	42	8
55	21	43	9
56	22	44	10
57	23	45	11
		46	12

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
76	39	58	24
77	40	59	25
78	41	60	26
79	42	61	27
80	43	62	28
81	44	63	29
82	45	64	30
83	46	65	31
84	47	66	32
85	48	67	ג'32
86	49	68	ב'32
87	50	69	ג'32
88	51	70	33
הושמט	52	71	34
89	53	72	35
90	54	73	36
הושמט	55	74	37
		75	38

יב. חוק דיני עונשין (עבירות חוץ) [נוטח משולב], תשל"ג—1973 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
9	6	4	1
10	7	5	2
11	8	(א)6	3
(ב)6	9	7	4
תוספת	תוספת	8	5

יג. חוק לתיקון דיני העונשין (הפסקת הריוון), תשל"ז—1977 :

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
318	7	312	1
319	8	313	2
320	9	314	3
הושמט	10	315	4
321	11	316	5
505	12	317	6

יד. חוקים מתמצאים :

1. חוק לתיקון דיני העונשין (ביטול עונש מוות על רצח), תש"ד—1954 : בסעיף (ב)206 ;
2. חוק לתיקון דיני העונשין (עובד הציבור), תש"ז—1957 : בהגדלת "עובד הצבא" שבסעיף 1.

